Έτος Ζ'

Τεῦχος 141ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΛΑΝΤΖΗ ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

«Εἰς τὴν ἔνδοξον καὶ λαμπρὰν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἡ 25η Μαρτίου τοῦ 1821 ἀποτελεῖ ἕνα φωτεινὸν σταθμόν, εἰς τὸν ὁποῖον συγκεντρώνεται ὁλόκληρον τὸ ἀνυπέρβλητον μεγαλεῖον τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, τῆς ἀρχαίας, τῆς νεωτέρας καὶ τῆς συγχρόνου.

Ὁ ἄνισος ἀγὼν τῶν ὑποδούλων ραγιάδων πρὸς τὸν πολυάριθμον καὶ ἰσχυρὸν κατακτητὴν μένει ὡς αἰώνιον δίδαγμα διὰ τοὺς λαοὺς περὶ τοῦ τί ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ὅταν κυριαρχῆται ἀπὸ πίστιν, ὑψηλοφροσύνην καὶ ἰδανικά.

Ὁ ὑπόδουλος Ἑλληνισμός, μὲ μοναδικὸν ὅπλον τὸ ἀκαταμάχητον ἀγωνιστικὸν κάλλος τῆς ψυχῆς του, ἐξηγέρθη ὡς εἷς ἄνθρωπος καὶ συνέτριψε τὰ δεσμά του, ὑπὸ τὰ κατάπληκτα ὄμματα τῶν λαῶν τῆς Γῆς.

Ἡ μακρὰ δουλεία, ἡ βία, ἡ τυραννία, αἱ σφαγαί, οἱ ἀπαγχονισμοί, τὸ παιδομάζωμα, αἱ πιέσεις τῶν κατακτητῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κάμψουν τὴν πίστιν τῶν Ἑλλήνων, διότι αἱ καρδίαι ἐφλογίζοντο ἀπὸ τὸν πόθον τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ Ἑλλὰς ἐνίκησε, ὅπως νικᾷ πάντοτε, ὅπως γνωρίζῃ νὰ νικᾷ.

Τὸ θοῦμα τοῦ 21, τὸ ὁποῖον ἔζησε τὸ Ἔθνος μας κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, δὲν εἶναι ἁπλῶς ἕνα ἱστορικόν, στρατηγικὸν ἐπίτευγμα.

Ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν ἕνα πολύτιμον ἠθικὸν δίδαγμα. Τὸ δίδαγμα τῆς αἰωνίας καὶ ἀσυναγωνίστου ὑπεροχῆς τῆς ψυχῆς, τοῦ πνεύματος καὶ τῶν πανανθρωπίνων ἰδεωδῶν ἔναντι τῆς φθαρτῆς ὕλης καὶ τῶν μηχανῶν.

Ἂς εἴμεθα ὑπερήφανοι, ὡς Λαός, διότι ἡμεῖς ἡ Ἑλληνικὴ Ἰδέα, αἱ ἀνθρώπιναι πολιτιστικαὶ ἀρχαί, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων χρησιμεύουν ὡς φωτοδόται τῆς Οἰκουμένης, εἰς τὰς μεγάλας στιγμὰς τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία δὲν ἐτερματίσθη τὸ 21. Ἀκολουθοῦσα καὶ ἀντιγράφουσα τὰς ἐνδόξους παλαιὰς σελίδας της ἐδημιούργησε καὶ ἐξακολουθεῖ δημιουργοῦσα, νέους θρύλους καὶ ἡρωϊσμούς.

Σήμερα ἡ Κύπρος μας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἐθνάρχην Μακάριον, ἐλεύθερη χάριν εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἡρωϊκοῦ ΔΙΓΕΝΗ καὶ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἐκπροσωπεῖ τὴν πανέμορφη καὶ ἀκατάλυτη Ἑλληνικὴ Ἰδέα, διδάσκουσα διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τοὺς λαούς, πῶς κατακτᾶται ἡ ἐλευθερία καὶ ὁπόσα καὶ ὁποῖα σπουδαῖα καὶ θαυμαστὰ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ὅταν σφυρηλατῆται εἰς τὸ ἀμόνι τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἂς ἀποτίσωμεν εὐλαβῶς φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς μαρτυρικοὺς νεκρούς μας, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν τὴν ζωήν των ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ἰδικῆς μας ἐλευθερίας καὶ ἐπότισαν μὲ τὸ Ἅγιον αἷμα των τὸ ἀειθαλὲς δένδρον τῆς Ἀνεξαρτησίας μας.

Κατὰ τὴν σημερινὴν Ἐθνικὴν Ἐπέτειον τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821 ἀπευθύνομαι πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τῆς Χώρας μας, τὴν Βασιλικὴν Χωροφυλακήν, τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Πόλεων καὶ τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα, τοὺς ἀγρύπνους αὐτοὺς καὶ εὐσυνειδήτους φρουροὺς τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Λαοῦ μας, διὰ νὰ ἐκφράσω πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησίν μου.

Εἶσθε οἱ ἀφανεῖς συνεχισταὶ τῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους μας πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Πατρίδος μας, στρέφεται σήμερον μὲ ἀγάπην ἡ σκέψις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεόν, ἡνωμένοι περιξ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου καὶ ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κων/νου Καραμανλῆ, ἂς ἐξακολουθήσωμεν μὲ τὴν ἰδίαν αὐταπάρνησιν νὰ ὑπηρετῶμεν τὸν ὑπέροχον Λαόν μας. φρουροῦντες ἀγρύπνως τὰς ἐλευθερίας του».

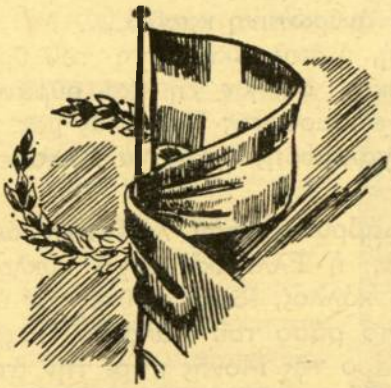
ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ — ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΥΠΡΟΣ

Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΪΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ι ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΙΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Ζ.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959 | ΤΕΥΧΟΣ 141ΟΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821-
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

Ὑπὸ κ. **Σ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἡ θανάσιμη ἀπειλὴ τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ ἀφανισμοῦ τῆς Φυλῆς μας, εἶχε διαγράψει τὸ ἀπαίσιο σχῆμα της στὸν θολὸ ὁρίζοντα τῆς μαρτυρικῆς Χώρας μας. Πηχτὸ κι' ἀδιαπέραστο σκοτάδι σκλαβιᾶς πίεζε ἀσφυκτικὰ τ' ἁλυσσοδεμένα στήθη τῆς Ἑλλάδος φέρνοντας πνιγμό, ἀσφυξία.

Ὁ καταχτητής, αἱμοβόρο γεράκι, εἶχε μπήξει τὸ σουβλερό του ράμφος στὸ σκελετωμένο, μ' ἀκατάβλητο, κορμὶ τοῦ σκλάβου καὶ ρούφαγε ἀχόρταγα αἷμα ἀπὸ τὴν ψυχή του.

Τετρακόσια ὁλάκερα χρόνια ρούφαγε, αὐτὸ ὅμως δὲν σωνόταν!

Ἐκεῖ ποὺ ἀπόμεναν λίγες σταγόνες κι' Ἱστορία ἔφτιανε τὰ σάβανα κι' ἄνοιγε τὸν τάφο νὰ θάψῃ τὴν Χώρα τῆς δόξας καὶ τοῦ πνεύματος, νέο σῖμα, σφριγηλὸ αἷμα, ἀνάβλυζε ἄφθονο ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη πηγὴ τοῦ ἀφθάστου μεγαλείου τῶν προγόνων μας.....

Κι' ἔσερνε τὸ σκλαβωμένο γένος τ' ἀποκαμωμένα του βήματα στὴν πυρωμένη Σαχάρα τῆς δουλείας.....

Κι' ἀνηφόριζε, φορτωμένο τὸν Ἐθνικὸ σταυρὸ τοῦ πάθους του, τὸν βραχώδη Γολγοθᾶ του, ἀνασηκώνοντας ποὺ καὶ ποὺ τὸ κουρασμένο του κεφάλι περήφανα, γιὰ ν' ἀγναντέψῃ τὸ φῶς τῆς Ἀνάστασης, ποὺ ρόδιζε στὸ μάκρος πέρα..... Πότε σωριαζόταν λιπόθυμο καὶ πότε τιναζόταν μ' ἀπίθανη δύναμη, γιομᾶτο πεῖσμα, ἴδια πύρινη

γλῶσσα φωτιᾶς ποὺ λόγχιζε, σὰν ἀστραπῆς θυμός, τὴ θεοσκότεινη νύχτα τῆς σκλαβιᾶς.

Ὁ κόσμος ὅλος μὲ τὴν ἀνασεμιὰ κομμένη καὶ μάτι ἀνήσυχο παρακολουθοῦσε τὸ χαροπερπάτημα τῆς Φυλῆς μας.

Ὁ ἀγέρας τῆς δύσης στ' ἄϋλα κυματιστὰ φτερά του ἔφερνε τὸν ἐπιτάφιο θρῆνο, τὸ μοιρολόϊ τῆς παγκόσμιας ψυχῆς, γιὰ τὸν ἐπερχόμενο θάνατο τῆς γαλάζιας Χώρας μας.....

Ξαφνικὰ ὅμως, σὰν ἀπὸ θαῦμα, ὅπως συμβαίνῃ στὰ παραμύθια, ἔπαψε τὸ κλάμα κι' ἔγινε γιὰ λίγο ἡσυχία, λὲς καὶ δὲν ἀνάπνεε ἡ γῆ, λὲς καὶ σταμάτησε νὰ χτυπᾷ ἡ ἀνθρώπινη καρδιά.....

Μετά, ἡ συγκλονιστικὴ μουσική, ἡ πολεμικὴ ἰαχὴ τοῦ ὕμνου τῆς λευτεριᾶς, σεισμὸς κοσμοσειστικός, δόνησε γῆ καὶ οὐρανούς. Κι' ἀντήχησε τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγιᾶς μας, τὴν 25 Μαρτίου 1821, ὁ φοβερὸς καὶ μεγαλειώδης ὅρκος: **«Ἐλευθερία ἢ Θάνατος...»**.

Ἐκεῖ πάνω στὰ μαρτυρικὰ Καλάβρυτα, στὴν λεβέντικη ἀετοφωλιὰ τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας, ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ κυκλωμένη ἀπὸ τὸ ἀνοιξιάτικο καταπράσινο κάλλος, ἔδωσε τοῦτο τὸν ὑπέροχο ὅρκο. Πλαισιωμένη ἀπὸ τὸ Ἅγιο ράσο τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ κι' ἀπὸ τὸ πάνσεπτο λάβαρο τῆς Μονῆς πῆρε τὴν ἀπελπισμένη καὶ ἡρωϊκὴ ἀπόφαση: «Νὰ ζήσῃ ἐλεύθερη ἢ νὰ πεθάνῃ ἐλεύθερη!».

Ὠχρίασαν οἱ Φιλισταῖοι τῆς Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως κι' ἔχυσαν τὸ δηλητήριο τῆς χολῆς τους γιὰ νὰ δηλητηριάσουν τὸν ἀέρα τῆς ἀνεξαρνησίας, ποὺ ἔπνεε ὅλο καὶ μὲ πιὸ δυνατὴ ἔνταση. Πανικόβλητοι, ἀπαίσια φαντάσματα, φίδια φαρμακερά, μαζεύτηκαν νὰ ξορκίσουν τὴ θεὰ τῆς Ἐλευθερίας, ποὺ ἔστηνε τὰ παλάτια της στοὺς γαλάζιους Ἑλληνικοὺς οὐρανούς!

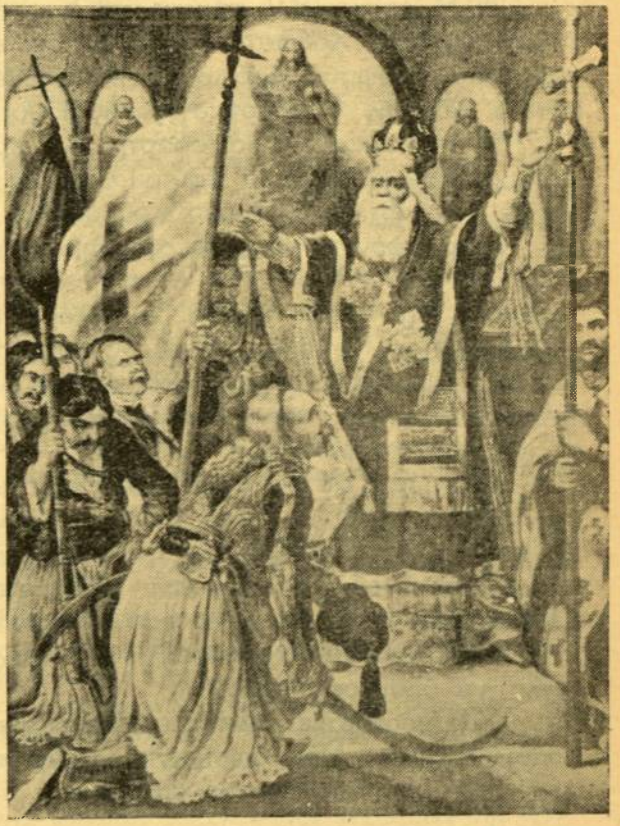
Μάταια ὅμως. Ὁ Θεὸς κι' Ἱστορία ἔγραψαν μὲ αἷμα Ἑλληνικὸ τὸ συμβόλαιο τῆς Λευθεριᾶς!! Τοῦ πεπρωμένου ἡ πνοὴ ἔκανε νὰ φουντώσῃ ἡ σπίθα, ποὺ κρυφόκαιγε στὰ στήθη τοῦ γένους μας, νὰ γίνῃ πυρκαϊά, ποὺ τὰ πυρωμένα φτερά της ἅπλωσε σ' ὅλη τὴ γῆ μας.

Τότε κόπηκαν οἱ ἁλυσσίδες τῆς σκλαβιᾶς καὶ στὸν μικρὸ Ἑλληνικὸ βράχο διαδραματίστηκαν γεγονότα ἀσύλληπτα γιὰ ἀνθρώπινο νοῦ. Πιάστηκαν σ' ἕναν ἀγώνα ζωῆς καὶ θανάτου τὸ ἁπαλὸ φῶς τοῦ Παρθενώνα μὲ μισητὸ ἐχθρὸ τὸ πηχτὸ Ἀσιατικὸ σκοτάδι. Οἱ σκελετωμένοι σκλάβοι, ἄοπλοι, πεινασμένοι, σκιὲς μεθυσμένες ἀπὸ τοῦ πόθου τῆς ἀνεξαρτησίας τὸ γλυκὸ κρασί, νίκησαν τὰ πάνοπλα αἱμοβόρα Ἀσιατικὰ στίφη!

Κάθε κομμάτι Ἑλληνικῆς γῆς, κάθε λιθάρι, ἔγινε βωμός, Ἐθνικὸ θυσιαστήριο ποὺ πάνω σ' αὐτό, τὰ ἀθάνατα νειᾶτα τῆς ἄσβυστης

Φυλῆς μας, ἔγιναν αἷμα—κόκκαλα—σάρκες—φωτιὰ κι' ὕστερα... **ΔΟΞΑ —ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!!!...**

Τότε, μέσα στὴν ἀντάρα τοῦ χαλασμοῦ, ἀνοίχτηκαν οἱ τάφοι τῶν προγόνων μας κι' οἱ ψυχὲς τοῦ Μιλτιάδη, τοῦ Θεμιστοκλῆ, τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Παλαιολόγου καὶ τόσων ἄλλων ἡρώων μπῆκαν στὰ κορμιὰ Νεοελλήνων. Ἔτσι ἀπὸ τὴν σμίξη, ἀπὸ τὴν ἀνήκουστη σμίξη τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς νέας ψυχῆς ξεπρόβαλαν οἱ ἐκπληκτικὲς μορφὲς τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ, τοῦ Διάκου, τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Καραϊσκάκη, τοῦ Ἀνδρούτσου, τοῦ Κανάρη, τοῦ Μιαούλη κλπ. κλπ. Ἀμέτρητη στρατιὰ ἡμιθέων, ποὺ ἔδωσαν καὶ τὴν τελευταία τους πνοή, γιὰ ν' ἀναστήσουν τὸ μισοπεθαμένο κι' ἀκρωτηριασμένο κορμὶ τῆς χιλιοβασανισμένης Χώρας μας.

Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς ὑψώνων τὴν σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν κοσμοχαλασιά, μέσα ἀπὸ τὴν στάχτη κι' ἀπὸ τὰ χαλάσματα, ἀπὸ τὸ αἷμα κι' ἀπὸ τοὺς τάφους, ἀπὸ τοὺς ἀμέτρητους νωποὺς τάφους, πήδησαν οἱ δόξες τοῦ Μανιακίου, τοῦ Βαλτετσίου, τῆς Γραβιᾶς, τῆς Ἀλαμάνας, τῶν Δερβενακίων, τοῦ Γέροντα, τοῦ Μεσολογγίου κλπ. Διάπυροι σταθμοὶ Ἐθνικῆς ἐξάρσεως, ἀφθάστου ψυχικοῦ μεγαλείου...

Γιγαντομαχίες, ποὺ ἡ ἀντάρα τους ὑψώθηκε στοῦ Θεοῦ τὸ θρόνο! Ἄθλοι πρωτάκουστοι στὴν ἀνθρώπινη ἀκοή! Μάχες—μάχες ποὺγιναν θρῦλοι, ποὺ ἀντέγραψαν τὶς Θερμοπῦλες, τὴ Σαλαμίνα, τὸ Μαραθώνα..,

Μέσα ἀπὸ τὶς πύρινες αὐτὲς δοκιμασίες πέρασε ἡ ἀδάμαστη Φυλή μας γιὰ νὰ γευθῇ τῆς Λευθεριᾶς τὸν θεϊκὸ καρπό.

Ἡ πορεία της θύμιζε θύελλα, τυφώνα. Γκρέμισε στὸ ἀσυγκράτητο διάβα της τὸ εἴδωλο τῆς σκλαβιᾶς καὶ στὴν θέση του ὕψωσε τὸν ὑπέροχο ἀνδριάντα τῆς Ἐλευθερίας, καμωμένον ἀπὸ τὶς ψυχὲς αὐτῶν ποὺ ἔπεσαν στὴν προσπάθειά τους νὰ τὸν λαξεύσουν, νὰ τὸν ἀνεγείρουν!

25 Μαρτίου 1821 σήμανε τὸ ἐγερτήριο τῆς σκλαβωμένης Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Χρόνια κύλισαν σὲ πόνους καὶ δοκιμασίες, σὲ δάκρυα καὶ ἀναστεναγμούς. Χρόνια μαῦρα ποὺφεραν ὅμως τὸ φῶς, τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Χώρας μας.

Ἡ παλληκαρίσια ἀπόφαση τῶν προγόνων μας ἔγινε τὸ κέντρισμα, ποὺ κέντρισε κι' ἀφύπνισε ὅλους τοὺς σκλάβους τῆς Βαλκανικῆς. Τοὺς ἔδειξε τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἀνεξαρτησία.

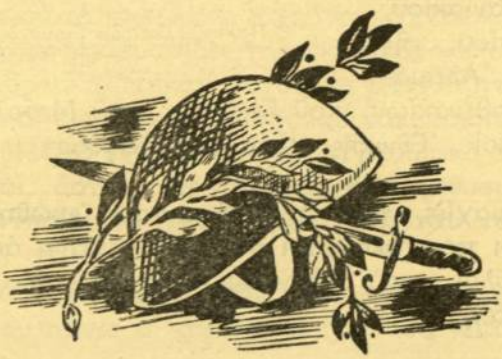
Θεοῦ πρόνοια εἶναι τὸ ἀρχίνημα τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως νὰ ταυτισθῇ μὲ τὴν Ἅγια ἡμέρα τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεανθρώπου. Τὴν ἡμέρα, ποὺ ὁ Ἄγγελος ἐμήνυσε εἰς τὴν Παρθένον τὸ κοσμοσωτήριο γεγονὸς τῆς συλλήψεως τοῦ Θείου βρέφους, Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἔσπειρε τὸν σπόρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας. Εἶναι κι' αὐτὸ τεκμήριο τῆς ἀγάπης καὶ προστασίας τῆς Θεότητος πρὸς τὴ γλυκειὰ πατρίδα τοῦ Πνεύματος.

Ὁ σπόρος αὐτός, ἀφοῦ ποτίσθηκε μὲ αἷμα κι' ἐτράφη μὲ κόκκαλα τῶν σκλάβων, ἔγινε πελώριο δένδρο, στὴ σκιὰ τοῦ ὁποίου ζῇ καὶ κινεῖται ἐλεύθερη πιὰ ἡ Ἑλλάδα μας.

Ἔπεσαν οἱ πρόγονοί μας, ἀλλὰ ἔζησε ἡ Χώρας μας. Σήμερα 25 Μαρτίου 1959, οἱ σκιὲς τῶν ἡρώων ἐλαφροπετοῦν γύρω μας.

Ἂς ἀνάψουμε τὸ καντήλι τῆς ψυχῆς μας κι' ἂς ἀφίσουμε τὰ χείλη νὰ βροντοφωνάξουν:

«Σᾶς χρωστᾶμε αἰώνια εὐγνωμοσύνη. Ἡμίθεοι, θὰ ζῆτε ἀθάνατοι μαζί μας. Μᾶς δωρήσατε Ἐλεύθερη Ἑλλάδα· σᾶς δωρίζουμε τὴν ψυχή μας, τὸ λογισμό μας».

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Ὑπὸ Δρος τοῦ Δικαίου καὶ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. **Δ. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

2. Πῶς ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα τοῦ πόνου αἱ διάφοροι θρησκεῖαι καὶ τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα.

***

2. Πῶς ἀντιμετωπίζουν τὸ πρόβλημα τοῦ πόνου αἱ διάφοροι θρησκεῖαι καὶ τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα.

Ποίαν στάσιν λαμβάνουν οἱ ἄνθρωποι ἔναντι τοῦ πόνου;

Ὁ ἄνθρωπος πάντοτε ἐζήτησε νὰ ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὸν πόνον. Αἱ μεγαλύτεραι πνευματικαὶ προσπάθειαι τῶν ἀνθρώπων συνδέονται μὲ τὸ ζήτημα αὐτό. Ἀλλὰ ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῆς προχριστιανικῆς ἀνθρωπότητος ἀπέβησαν μάταιαι, διότι δὲν κατώρθωσαν νὰ δώσουν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν στὸ μεγάλο αὐτὸ πρόβλημα.

Ὁ κυριώτερος τρόπος ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ ἠθικὸν κακὸν καὶ τὸν πόνον ἐθεωρεῖτο ὅτι ἦτο ν' ἀρνηθῇ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὕπαρξίν του.

Ὁ Βουδισμὸς ἔδωκε τὴν ἀπόλυτον μορφὴν στὴν προσπάθειαν αὐτήν. Ὁ Βουδισμὸς συνέλαβε τὴν ἔννοιαν τῆς ζωῆς ὡς πόνον. Τὸν δὲ πόνον τὸν θεωρεῖ ὅτι εἶναι συνέπεια πράξεων μας εἰς προηγουμένην ζωήν μας σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον τῆς Κάρμα. Ὁ Βουδισμὸς ζητεῖ νὰ κόψῃ τὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ, δι' αὐτὸ καὶ προσπαθεῖ νὰ κόψῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ζωῆς. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν παύει κανεὶς νὰ ὑπάρχῃ καὶ νὰ πονῇ. Τὸ φάρμακον ὅμως τοῦ Βουδισμοῦ στοιχίζει πολὺ ἀκριβά, διότι ἰσοδυναμεῖ μὲ αὐτοκτονίαν.

Ἂν ὅμως ἠστόχησε στὸ φάρμακον ὁ Βουδισμός, ἔκαμεν ἐν τούτοις ὀρθὴν διάγνωσιν, διότι ἡ ρίζα τῶν δυσκολιῶν μας εὑρίσκεται στὰς ἐπιθυμίας μας. Ἀλλὰ τὸ κατάλληλον φάρμακον μόνον ὁ Χριστὸς ἠμπορεῖ νὰ τὸ δώσῃ, διότι μόνον Αὐτὸς τὰς πονηρὰς καὶ βλαπτικὰς ἐν γένει ἐπιθυμίας μας ἀντικαθιστᾷ μὲ ἄλλας ὑψηλοτέρας. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀπαλλαγῇ κανεὶς ἀπὸ μίαν ἐπιθυμίαν μὲ τὴν προσπάθειάν του ὅπως τὴν καταστρέψῃ, παρὰ μόνον ὅταν τὴν ἐκφράσῃ εἰς μιὰν ὑψηλοτέραν μορφήν. Ἕνα παράδειγμα : Ἡ ἀγάπη, ὅταν εἶναι προσηλωμένη στὴν σάρκα ἐκφυλίζεται καὶ γίνεται πάθος σαρκικὸν ποὺ ὑποδουλώνει τὸ πνεῦμα. Ὅταν ὅμως ἡ ἀγάπη προσηλώνεται εἰς μίαν Θείαν προσωπικότητα, ὅπως εἶναι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε ἀνυψώνεται εἰς μίαν ἀνωτέραν μορφὴν ἀγάπης, ποὺ θεραπεύει τὸν πόνον.

Ὁ Βουδισμὸς κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ μερικὰς μόνον ἀναλαμπὰς τῆς ἀληθείας σχετικῶς μὲ τὸν πόνον, ἀλλὰ ἡ οὐσιαστικὴ ἀλήθεια ποὺ λυτρώνει τοῦ ἐξέφυγεν.

Ὁ Ἰνδουϊσμός, θεωρεῖ ὅπως καὶ ὁ Βουδισμός, ὅτι ὅλαι αἱ ἀνισότητες καὶ ἀδικίαι αὐτῆς τῆς ζωῆς εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Νόμου τῆς Κάρμα, ὅτι δηλαδὴ ὀφείλονται εἰς κάποιαν ἁμαρτίαν ποὺ ἔγινε εἰς προηγουμένην ζωήν.

Ἔναντι τοῦ πόνου καὶ τῶν δεινοπαθημάτων ἐν γένει τηρεῖ στάσιν ἐντελῶς ἀδιάφορον, ἐπιδεικνύει πλήρη ἀπάθειαν.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη στάσις ποὺ διαφέρει ριζικὰ ἀπὸ τὴν Βουδιστικὴν ἄποψιν κι' αὐτὴ εἶναι ἡ ἄποψις τῆς Βεδικῆς Σχολῆς ποὺ ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν φιλοσοφίαν στὰς Ἰνδίας. Σύμφωνα μὲ τὴν ἄποψιν αὐτήν, ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ τὸν πόνον πραγματοποιεῖται ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποκτήσῃ τὴν γνῶσιν (Γκυάνα) ὅτι εἶναι Θεός. Τότε παύει νὰ ὑπάρχῃ ἁμαρτία, κακόν, πόνος.

Μὲ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν τοῦ Βενταντισμοῦ καταργοῦνται ὅλα τὰ δεινὰ καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ ὁ πόνος.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μ' ἕνα τεράστιον πήδημα φθάνομεν ἀπὸ τὴν ἀπόλυτον ἀπαισιοδοξίαν τοῦ Βουδισμοῦ στὴν ἀπόλυτον αἰσιοδοξίαν τοῦ Βενταντισμοῦ. Ἀλλὰ ὅπως κάθε ὑπερβολή, ὁμοίως κι' αὐτὴ καταλήγει στὴν αὐτοτιμωρίαν.

Ὁ Μουσουλμανισμός, θεωρεῖ ὅτι ὅλα, καλὰ ἢ κακὰ ἀντιπροσωπεύουν τὴν Βουλὴν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει προδιαθέσει κάθε τι ποὺ συμβαίνει στὴν γῆν μας. Διὰ τοῦτο ὁ πιστὸς ὀφείλει νὰ ὑποκύπτῃ στὸν Θεῖον θέλημα. Ἡ στάσις αὐτὴ παρήγαγε τὴν μοιρολατρικὴν ὑποταγὴν τῶν Μουσουλμάνων στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, «τὸ κισμέτ».

Ἀλλὰ εἶναι βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ τὸ ν' ἀποδίδωμεν κάθε κακὸ ποὺ μᾶς συμβαίνει στὸν Θεόν. Ἐξ ἄλλου, τὸ δόγμα, ὅτι αἱ ἀνισότητες καὶ τὰ δεινὰ ἀποτελοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὁμοιάζει μὲ ναρκωτικὸν καὶ παραλύει κάθε τάσιν πρὸς τὴν ἠθικὴν πρόοδον καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν πολιτισμόν.

Οἱ Ἰουδαῖοι πιστεύουν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ταλαιπωρηθῇ ὁ δίκαιος καὶ ὅτι ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν διπλάσια διὰ τὰς ἀπωλείας του καὶ ὅτι θὰ τὸν ἱκανοποιῇ μὲ μακρὰν ζωὴν καὶ εὐτυχίαν ὅπως ἀκριβῶς συνέβη καὶ στὸν Ἰώβ. Πιστεύει δηλαδὴ ὅτι οἱ δίκαιοι σώζονται ἀπὸ κάθε δεινοπάθημα καὶ συνεπῶς τοὺς φείδεται ὁ πόνος.

Ἀλλὰ ἡ ἄποψις αὐτὴ δὲν συμφωνεῖ διόλου μὲ τὴν πραγματικότητα. Ἐξ ἄλλου, ἡ Καινὴ Διαθήκη μᾶς ἐμφανίζει τελείως διαφορετικὴν στάσιν τοῦ Κυρίου μας καὶ συνεπῶς καὶ ἡμῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν θλίψεων καὶ τοῦ πόνου διὰ τὴν ὁποίαν θὰ γίνῃ λόγος στὴν εἰδικὴν παράγραφον ὅπου θὰ ἐκθέσωμεν τὴν Χριστιανικὴν ἄποψιν.

Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία ἐζήτησε νὰ λάβῃ θέσιν ἀπέναντι τῶν θλίψεων καὶ τοῦ πόνου.

Οἱ Ἐπικούριοι προσεπάθησαν μὲ «ναρκωτικὰ» νὰ καταπραΰνουν τὸν πόνον, νομίζοντες ὅτι ἡ πηγὴ τῶν πόνων μας θὰ πρέπει ν' ἀναζητηθῇ στὴν ἀταξίαν τῆς φαντασίας μας ἐν σχέσει μὲ τὴν πραγματικότητα καὶ τὰς δυνατότητας ποὺ μᾶς παρέχει. Δι' αὐτὸ συνιστοῦσαν νὰ κρατῶμεν τὰς ἰδέας ποὺ μᾶς κάνουν εὐτυχεῖς καὶ ν' ἀποδιώκωμεν ἐκείνας ποὺ μᾶς προκαλοῦν θλίψεις.

Διὰ τὸν θάνατον ἔλεγαν ὅτι δὲν τὸν φοβοῦνται διότι ποτὲ δὲν θὰ συναντηθοῦν μαζί του, ἀφοῦ ἐν ὅσῳ μὲν ζοῦν στὴν ζωὴν αὐτὴν ὁ θάνατος θὰ λείπῃ, ὅταν δὲ ἔλθῃ τότε πλέον ἐκεῖνοι δὲν θὰ ὑπάρχουν.

Οἱ Στωϊκοὶ ἐδέχοντο ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνας τροχὸς μηχανῆς μέσα στὸ Σύμπαν. Ἐκεῖνο ποὺ δι' αὐτοὺς εἶχε σημασίαν εἶναι ἡ ἁρμονία τοῦ κόσμου καὶ τίποτε ἄλλο.

Οἱ Στωϊκοὶ ἐπίστευαν ὅτι ἀπολυτρώνονται ἀπὸ τὸ κακὸν καὶ τὸν πόνον ἂν ἐτήρουν στάσιν ἀπαθείας καὶ ἀδιαφορίας πρὸς τὸν πόνον. Ἓν δὲ ἀπὸ τὰ μέσα διὰ ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν πόνον, συνίστατο εἰς τὴν κατάργητιν τῆς ἀτομικότητος καὶ στὸ βύθισμά των εἰς τὸ ἀπρόσωπο «κοσμικὸν» στοιχεῖον, δηλαδὴ στὴν ἐξαφάνισίν των εἰς τὸ Σύμπαν. Μὲ περιφρόνησιν δὲ ἐφώναζαν πρὸς στὸν πόνον: «Πόνος εἶσαι μιὰ λέξις...». Ἀλλὰ ἡ ἀλαζονικὴ αὐτὴ στάσις των πρὸς στὴν σκληρὰν πραγματικότητα τοῦ πόνου, οὔτε ἐξηγεῖ, ἀλλ' οὔτε μετριάζει ἢ ἐξουδετερώνει τ' ἀποτελέσματά του.

Καὶ οἱ Στωϊκοὶ λοιπὸν προσεπάθησαν μὲ ἀναισθητικὰ ἢ μᾶλλον μὲ παραλογισμοὺς νὰ λησμονήσουν τὸν πόνον. Ὅσον ὅμως καὶ ἂν τὸν ἠρνήθησαν δὲν ἐπέτυχαν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐξαπατοῦν τὸν ἑαυτόν τους. Μὲ τὴν στάσιν των δὲ αὐτὴν οἱ Στωϊκοί, ἐνῷ ἐνόμιζαν ὅτι ἐξησφάλιζαν μίαν ἀξιοπρεπῆ ζωήν, στὴν πραγματικότητα ἀπηρνοῦντο τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς καὶ ἐξεδήλωναν τὴν βαθεῖαν ἀπαισιοδοξίαν καὶ ἀπελπισίαν των.

Ὁ σύγχρονος σκεπτικισμὸς καὶ ὁ θετικισμὸς ποὺ οὐσιαστικῶς ἀποτελεῖ ἄρνησιν τοῦ Θεοῦ, οὔτε ἀγνοεῖ, οὔτε ἀπαρνεῖται τὸ κακὸν καὶ τὸν πόνον. Προσπαθεῖ ὅμως νὰ τὸν καταργήσῃ! Καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ τὸ κάμῃ μὲ τὰ δύο ἀποτελεσματικὰ ὅπλα ποὺ διαθέτει ὁ ἄνθρωπος. Μὲ τὰς δυνάμεις τῆς Ἐπιστήμης καὶ μὲ τὴν δύναμι τῆς ὠργανωμένης ἀλληλεγγύης.

Δι' αὐτὸ ἡ μόνη του ἀπασχόλησις εἶναι πῶς ν' αὐξήσῃ τὴν παραγωγήν, πῶς ν' ἀνοίξῃ νέας πηγὰς πλούτου, πῶς νὰ κάμῃ τὴν ζωὴ καλύτερη καὶ πῶς νὰ ὀργανώσῃ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ἀλληλεγγύην καὶ τότε, ἀσφαλῶς ἐλπίζει ὅτι, θὰ περιορισθῇ ἂν μὴ θὰ καταργηθῇ ὁ πόνος. Μὲ τὴν δύναμιν τῆς Ἐπιστήμης ποὺ ἐθεωρεῖτο σὰν θαυματουργική, ἐπιστεύετο ὅτι εἶχεν εὑρεθῇ ἡ μαγικὴ ράβδος μὲ τὴν ὁποίαν ἡ ἀνθρωπότης θὰ ὡδηγεῖτο πλέον στὸν χρυσοῦν αἰῶνα. Πόσον ὅμως γρήγορα καὶ σκληρὰ διεψεύσθησαν τὰ οὐτοπιστικὰ αὐτὰ ὄνειρα! Οἱ δύο αἱματηρότατοι παγκόσμιοι πόλεμοι ποὺ ἔγιναν στὸν αἰῶνα τῆς ἀποθεώσεως τῆς Ἐπιστήμης καὶ αἱ φοβεραὶ προετοιμασίαι ποὺ γίνονται μὲ τὰ ἀπείρως καταστρεπτικώτερα σύγχρονα ὅπλα μαρτυροῦν διὰ τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν τῆς ἠθικοποιητικῆς δυνατότητος τῆς Ἐπιστήμης, ἡ ὁποία ἐνῷ αὐξάνει τὴν γνῶσιν δὲν βοηθεῖ εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς καρδίας, τὴν ὁποίαν μόνον ἡ πίστις εἰς τὸν Χριστὸν κατορθώνει.

Ἀλλὰ ὁ σύγχρονος ἀθεϊσμὸς κάμνει ἕνα χονδροειδὲς σφάλμα. Νομίζει ὅτι τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ζητεῖ ν' ἀπελευθερώσῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι ἐξωτερικόν. Δὲν κατορθώνει ν' ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ κακὸν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὑποφέρει ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἐσωτερικόν, εἶναι ἠθικῆς φύσεως. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ διακρίνῃ ὅτι ὁ κόσμος εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ δάκρυα καὶ αἷμα ἐπειδὴ κυριαρχεῖ ὁ ἐγωϊσμός. Αὐτὰ εἶναι αἱ κυριώτεραι αἰτίαι τῆς δυστυχίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ ὁ ἐγωϊσμὸς δὲν θεραπεύεται μὲ ὀρροὺς καὶ μὲ φάρμακα. Τὴν θεραπείαν τοῦ ἐγωϊσμοῦ μόνον ἡ Χριστιανικὴ πίστις, ὅπως ἐσημειώσαμεν ἠμπορεῖ νὰ τὴν ἐπιτύχῃ.

Ὁ σύγχρονος ἀθεϊσμὸς νομίζει ὅτι θὰ καταργήσῃ τὸν πόνον καὶ μὲ ἕνα ἄλλον τρόπον. Δηλαδὴ μὲ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ ποὺ βασίζεται στὴν ἀνθρωπίνην ἀλληλεγγύην.

Ἀλλὰ καὶ στὸν τομέα αὐτὸν διαπράττει τὸ ἴδιο σφάλμα. Διότι νομίζει ὅτι ἀρκεῖ ἡ ἐνστικτώδης κίνησις συμπαθείας ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος ὅταν βλέπῃ τὸν συνάνθρωπόν του νὰ ὑποφέρῃ ὥστε νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ δυστυχία καὶ ὁ πόνος...

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως τὸ αἴσθημα αὐτὸ εἶναι ἐξωτερικὸν καὶ πρόσκαιρον ποὺ δὲν ἀργεῖ νὰ σβύσῃ μὲ τὸ πρῶτο φύσημα τοῦ ἐναντίου ἀνέμου. Ἡ πεῖρα τῆς ζωῆς μᾶς ἀποδεικνύει ὅτι διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη χρειάζεται κάτι περισσότερον ἀπὸ τὸ αὐτόματον καὶ τὸ ἀναγκαστικόν. Τὸ κάτι δὲ αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι θελητικόν, νὰ προέρχεται δηλαδὴ ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν κόσμον τῆς καρδιᾶς, ἡ ὁποία προηγουμένως πρέπει νὰ ἔχῃ ἀναγεννηθῇ.

Τοῦτο δὲ ἐπιτυγχάνεται ὄχι μὲ ἀναγκαστικὴν ἐπιβολήν, ἀλλὰ ὅπως μᾶς διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφὴ (ὅρα Εὐαγγέλιον Ἰωάννου Κεφάλαιον γ' ἐδάφ. 3-8, 16) ὅταν ἡ καρδιά μας ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὰς κακίας της, ὅταν καθαρισθῇ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας της καὶ ἀναγεννηθῇ. Ἀλλὰ τὴν ριζικὴν αὐτὴν μεταβολὴν τῆς καρδιᾶς μόνον ἡ ἀληθινὴ πίστις εἰς τὸν Χριστὸν ὡς Λυτρωτήν μας ἠμπορεῖ νὰ κατορθώσῃ ἡ ὁποία προϋποθέτει εἰλικρινῆ μετάνοιαν. Ὅλα τὰ ἄλλα μέσα εἶναι μάταια. Ὅταν ἡ καρδιά μας ἀναγεννηθῇ καὶ φωτισθῇ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τότε ξεχειλίζει ἀπὸ ἀγάπην καὶ εὐσπλαγχνίαν· τότε γίνεται ἡ συμπάθειά μας πρὸς τὸν πάσχοντα καὶ τὸν πονεμένον ἄνθρωπον, πάσχουσα ἀγάπη. Τότε ἠμπορεῖ νὰ σηκώσῃ τὰ βάρη τῶν ἄλλων μὲ χαράν, χάριν Ἐκείνου ποὺ ἐσήκωσε καὶ τὰ ἰδικά μας τὰ βάρη, καὶ τοὺς ἰδικούς μας τοὺς πόνους.

(Συνεχίζεται)

ΠΩΣ Η ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗΝ ΣΚΕΨΙΝ ΜΑΣ

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β'
κ. **ΚΩΝ. ΤΟΥΖΕΝΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

6. Ἀρχαὶ τῆς προπαγάνδας.

***

6. Ἀρχαὶ τῆς προπαγάνδας.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων σαφῶς προκύπτει ὅτι ἡ προπαγάνδα τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ (πολιτικοῦ—οἰκονομικοῦ—κοινωνικοῦ—θρησκευτικοῦ—πολεμικοῦ) εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ὑποτεταγμένη καὶ παρὰ τοῦ ὁποίου φωτίζεται κατὰ τὸν προγραμματισμόν, σχεδίασιν καὶ διεξαγωγήν της.

Διὰ τῆς προπαγάνδας διανοίγεται εἰς ἀγωγὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου προσελκύονται ἀπροσώπως καὶ ἀφθόνως οἱ ὀπαδοὶ καὶ διαμορφοῦνται εἰς ρεῦμα, ἡ δύναμις τοῦ ὁποίου κατευθύνεται πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Γίνεται φανερὸν ὅτι ὅπως δι' ὅλους τοὺς ἀγῶνας εἰρηνικούς τε καὶ πολεμικοὺς δέον νὰ τηροῦνται ὡρισμέναι ἀρχαὶ οὕτω καὶ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς προπαγάνδας.

Παραθέτομεν ἐν συντομίᾳ τὰς κυριωτέρας :

α) Ἐ π ι κ α ι ρ ό τ η ς. Ὁ προπαγανδιστὴς εἶναι πάντοτε ἐνήμερος ἀπὸ ἀπόψεως ἰδεῶν καὶ γεγονότων, καταστάσεων, ἀντιδράσεων, καὶ ἐκμεταλλευσίμων περιπτώσεων. Ὁ κατάλληλος χρόνος καθ' ὃν θὰ ἐξαπολυθῇ ἡ προπαγάνδα ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄλλας ἐνεργείας τεινούσας πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ἐνέχει μεγάλην σπουδαιότητα.

Κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον οἱ Γερμανοὶ συμπεραίνοντες ὅτι μία Ἀμερικανικὴ Μεραρχία, εὑρισκομένη εἰς χῶρον ἀναπαύσεως ἐπρόκειτο ταχέως νὰ ἐμπλακῇ εἰς τὴν μάχην διέδοσαν ἐπιτηδείως ὅτι ἐπρόκειτο ὅλοι νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Ἀμερικήν, ἐνίσχυσαν δὲ τὰς διαδόσεις μὲ ὑπαινιγμοὺς εἰς τὸ ραδιόφωνον. Ὀλίγον βραδύτερον ὅταν οἱ ἄνδρες ἔμαθον ὅτι ἡ Μεραρχία ἐπρόκειτο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τὸ ἠθικόν των ἔπεσεν εἰς ἐπικίνδυνον σημεῖον.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1956 τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως παρουσίασε τὸν Κύπριον Κορωνίδην εἰς Ἕλληνας καὶ ξένους δημοσιογράφους, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἀπεκάλυψε τὰς Ἀγγλικὰς ἐν Κύπρῳ ὠμότητας. Ὁ Κορωνίδης εἶχε διαφύγει ἐκ Κύπρου πρὸ διμήνου καὶ πλέον ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας, ἐνοσηλεύετο ὅμως εἰς Νοσοκομεῖον μέχρι τότε. Αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὴν μετὰ δίμηνον ἀφήγησιν τῶν παθημάτων του κατέκριναν τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν διὰ παράλειψιν καὶ ἀμέλειαν καὶ ἐτόνιζον ὅτι ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἐπικαιρότης ἔχει μεγάλην σημασίαν καὶ ὅτι ἐὰν ὅ,τι ἔγινε μετὰ δίμηνον ἐγένετο εὐθὺς ἀμέσως θὰ εἶχεν ἀμεσώτερα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς Διεθνοῦς κοινῆς γνώμης.

Ἡ διάψευσις μιᾶς εἰδήσεως ἐὰν δὲν γίνῃ σχεδὸν ἀμέσως μὲ τὴν δημοσίευσιν παύει νὰ ἔχῃ καὶ ἀποτελέσματα.

β) Κ α θ ο λ ι κ ό τ η ς. Ἡ ἔκτασις καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς προπαγάνδας πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὅλον τὸν στόχον. Οὐδεμία κοινωνικὴ τάξις καὶ οὐδὲν ἄτομον πρέπει νὰ διαφύγῃ τῆς ἐπιδράσεως καὶ οὐδὲν θέμα ἐξ ὅσων ἀπασχολοῦν τὸν στόχον τῆς προπαγάνδας πρέπει νὰ παραλειφθῇ.

Ὁλόκληρος ἡ προπαγάνδα δέον νὰ προσφέρηται ὑπὸ μορφὴν ἐκλαϊκευμένην. Τὸ ἐπίπεδον ταύτης δέον νὰ εἶναι ὁ χαμηλότερος κοινὸς παρονομαστὴς τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνεται. Ἡ προπαγάνδα δὲν πρέπει νὰ ἐρευνᾷ τὴν ἀντικειμενικὴν ἀλήθειαν. Θεμελιώδης ὅρος ἐπιτυχίας της εἶναι ἡ συστηματικὴ μονόπλευρος στάσις ἔναντι ἑκάστου θέματος.

γ) Ἑ ν ό τ η ς. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐνιαία κατεύθυνσις καὶ γραμμὴ προπαγαν-

διστικῆς δραστηριότητος ὅλων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν προπαγάνδαν καὶ ἐνιαῖον τὸ ὅλον περιεχόμενον τῆς προπαγάνδας. Ὅπως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος οὕτω καὶ εἰς τὴν προπαγάνδαν οὐδὲν μόνιμον καὶ στερεὸν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐὰν δὲν συντονισθῶσιν αἱ προσπάθειαι, τὰ μέσα καὶ αἱ μέθοδοι. Τὴν σοβαρότητα τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀντελήφθη πρῶτος ὁ Γκαῖμπελς οὗτινος πρώτη φροντὶς ὑπῆρξεν ἡ δημιουργία ἑνὸς Ὑπουργείου προπαγάνδας.

Ὁ Λένιν ἐξετάζων τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔγραφε: «Ἡ ἑνότης τῆς προπαγάνδας » δέον ὅπως πάσῃ θυσίᾳ πραγματοποιεῖται καὶ χάριν τῆς ἑνότητος τῶν ἐπαναστα- » τῶν δέον νὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ ἀπαραίτητος ἑνότης τοῦ συνήθους λεξιλογίου».

Τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρίσκονται εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν δημοκρατικῶς κυβερνωμένων λαῶν.

Ἡ ἐφημερὶς «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» τῆς 15-6-958 δημοσιεύουσα ἀνταπόκρισιν τοῦ Ἀμερικανοῦ Gunther γράφει τὰ ἑξῆς σχετικὰ μὲ τὸν μηχανισμὸν τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας :

Φύλαξ τῆς ἱερᾶς φλογὸς

«Τὸ «Ἀγκὶτ-Πρόπ», ὁ κομματικὸς μηχανισμὸς ποὺ κατευθύνει τὴν κομμου- » νιστικὴν δημαγωγίαν καὶ προπαγάνδαν, εἶναι ὁ «Φύλαξ τῆς ἱερᾶς φλογός». Δὲν » χαράσσει αὐτὸ τὴν κομματικὴν γραμμήν, ἀλλὰ τὴν διασπείρει. Διατηρεῖ πλέον » τῶν 6.000 σχολῶν καὶ διαθέτει 357.000 ἐπαγγελματίας προπαγανδιστὰς καὶ δημα- » γωγούς. Ἕκαστος τούτων εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ μίαν «Ἁγίαν Γραφὴν» τοῦ κομ- » μουνισμοῦ—ἕνα βιβλίον 824 σελίδων τιτλοφορούμενον «Ὁδηγὸς διὰ τὸν Προπα- » γανδιστὴν καὶ τὸν Ἀγκιτάτορα». Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπανεκδίδεται ἀπὸ καιροῦ εἰς » καιρὸν ἀπαλλασσόμενον ἀπὸ ὑλικὸν ποὺ δὲν εἶναι πλέον τοῦ συρμοῦ καὶ συγχρο- » νιζόμενον ἀναλόγως τῆς ἑκάστοτε τροπῆς τῆς κομματικῆς γραμμῆς».

δ) Πειστικότης. Τὸ μέγιστον τῆς ἐπιτυχίας τῆς προπαγάνδας ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν μᾶζαν τὴν προπαγανδιζομένην ἰδέαν ἀπολύτως, χωρὶς ν' ἀφίσῃ κενὰ καὶ ἀμφιβολίας. Τὸ κενὸν καὶ ἡ ἀμφιβολία συνεπάγονται τὴν ἐπίκλησιν τῆς λογικῆς καὶ κρίσεως καὶ ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν ἀλήθειαν, ἐνῷ ἡ προπαγάνδα βασίζεται ἐπὶ τῆς ὑποκειμενικῆς τοιαύτης.

Ἡ πειστικότης ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς κατοχῆς καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ θέματος, διὰ τῆς πραγματικῆς ἐπιβολῆς κατὰ τρόπον ἀναντίρρητον καὶ ἀξιωματικόν, διὰ τῆς ἐπιμόνου καὶ ὁμοιομόρφου ἐπαναλήψεως διὰ τῆς ἁπλῆς καὶ συντόμου διατυπώσεως.

Ἡ ἐπανάληψις παίζει σπουδαῖον ρόλον, πλὴν ὅμως ἡ σπουδαιότης αὕτη δὲν πρέπει νὰ ὑπερβάλλεται ἢ νὰ παρανοῆται. Ἡ ἐπανάληψις συμβάλλει εἰς τὴν σταθεροποίησιν τῶν γνώσεων καὶ συνηθειῶν. Οὕτω, διὰ τῆς ἐπαναλήψεως ἡ προπαγάνδα ἐπηρεάζει διαφόρους ψυχικὰς λειτουργίας καὶ συμβάλλει εἰς τὸ νὰ γίνῃ αἰσθητὴ αὕτη. Εἶναι γνωστὸν ὅτι, ὅσον συχνότερον ἐπαναλαμβάνεται εἷς ἐρεθισμός, τόσον αὐξάνονται αἱ πιθανότητες νὰ γίνῃ ἀντιληπτός.

Ὁ Λεμπὸν ὑπεγράμμισεν εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ ὄχλου «ὅτι πᾶσα προπαγάνδα » ἰδεῶν δὲν δύναται νὰ ἐκτελῆται εἰ μὴ μόνον διὰ τῆς τριλογίας: «Διαβεβαίωσις—ἐπα- » νάληψις—πειθώ».

Ἡ προπαγάνδα σφυροκοπεῖ τὰς συνειδήσεις τῶν ἀτόμων καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν δημιουργίαν διακένων. Ὑποστηρίζεται ὑπὸ διαφόρων ὅτι 10 % μόνον τῶν ἀτόμων ἐκφεύγουν τῆς ὁμαδικῆς ψυχολογίας λόγῳ ἑνὸς κριτικοῦ πνεύματος.

Ὁ προπαγανδίζων περιορίζει τὸ περιεχόμενον τῆς προπαγάνδας του εἰς τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θὰ προκαλέσουν εὐνοϊκὰς μᾶλλον παρὰ δυσμενεῖς διὰ τὸν σκοπόν του ἀντιδράσεις. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξασφαλίζεται, ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν ὀλιγώτεραι συγκρούσεις ἰδεῶν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κόσμον τοῦ δεχομένου τὴν προπαγάνδαν.

ε) Εὐμένεια πρὸς τὸν στόχον. Ἡ προσβολὴ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τοῦ ἀντιπάλου, τῶν Ἐθνικῶν του ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ παραδόσεων, τῆς φιλοτιμίας

κσὶ ἐθνικῆς του ὑπερηφανείας διεγείρει τὴν μαζικὴν ἀγανάκτησιν εἰς ἕνα γενικὸν αἴσθημα δυσφορίας καὶ ἀποτροπιασμοῦ καὶ ἐπιφέρει ὅλως ἀντίθετον ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδιωκομένου.

Ἀντιθέτως ὁ σεβασμὸς τούτων καὶ ὁ εὐμενὴς προγραμματισμὸς τῆς προπαγάνδας ἑλκύει καὶ ἐπιτυγχάνει τοῦ σκοποῦ της.

Ἡ τόσον πλήρως προπαρασκευασθεῖσα καὶ τόσον ἐντέχνως ἀσκηθεῖσα Γερμανικὴ προπαγάνδα παρὰ τὰ ἀναμφισβήτητα ψυχολογικὰ ἀποτελέσματα κατὰ τὴν προπαρασκευὴν καὶ πρώτην φάσιν τοῦ β' παγκ. πολέμου εἶχεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν Ἀχίλλειον πτέρναν της. «Ὁ περιούσιος Λαὸς» ἡ «ὑπεροχὴ τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ» τὸ κατὰ κόρον ἐπαναλαμβανόμενον: «Ἡ Γερμανία ὑπεράνω ὅλων», «τὸ Γ' Ράϊχ» ἐδημιούργησαν τὰς πρώτας ψυχολογικὰς ἀντιδράσεις ἐκτὸς τῆς Γερμανίας. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη ἀνδρωθεῖσα ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων κατοχῆς τῆς κατειλημένης Εὐρώπης, εἰς ἣν δὲν ἔβλεπον ἐναρμονισμὸν καὶ συνέπειαν τῶν πράξεων μετὰ τῶν κηρυγμάτων περὶ τῆς νέας ἠθικῆς τάξεως, ὥπλισε τὴν Εὐρώπην μὲ ἀντιγερμανικὸν ψυχολογικὸν πνεῦμα καὶ ἐδημιούργησε τὸ γενικὸν κλῖμα τῆς καταδίκης.

Ἡ προκήρυξις αὕτη ἀναγράφει «ἐγκαταλείπω τὴν ἀντίστασιν» καὶ συνιστᾷ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς στρατιώτας νὰ παρουσιάζουν ἀμέσως τοὺς προσερχομένους Ἰάπωνας εἰς τὸν ἀξιωματικόν των.

Ἐξ ἀντιθέτου ἡ προπαγάνδα τῶν συμμάχων, ἥτις κατὰ κόρον ἀπήτει τὴν ἄνευ ὅρων παράδοσιν τῶν Γερμανῶν προεκάλει τὴν δυσφορίαν των καὶ τὴν συσπείρωσιν πέριξ τῶν Ἀρχηγῶν των.

Κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐδοκίμασαν προκηρύξεις παραδόσεως εἰς τοὺς Ἰάπωνας ἀρχικῶς μὲ τὴν λέξιν «παραδίδομαι» καὶ ἀνέγραφον τὰ πλεονεκτήματα, ἅτινα συνεπήγετο ἡ προσέλευσίς των εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς γραμμάς. Οὐδεὶς αἰχμάλωτος ἀνεφέρθη εἰς τὸν τομέα εἰς ὃν ἐρρίφθησαν αἱ ὡς ἄνω προκηρύξεις. Ἐξετυπώθησαν νέαι προκηρύξεις καὶ ἀντὶ τῆς λέξεως «παραδίδομαι» ἀνεγράφετο «ἐγκαταλείπω τὴν ἀντίστασιν» καὶ τότε οἱ Ἰάπωνες ἤρχισαν νὰ προσέρχωνται ἀθρόως. Διεπιστώθη ὅτι καίτοι πολλάκις εὑρέθησαν εἰς δυσχερῆ θέσιν δὲν ἠνείχοντο νὰ παρουσιάζωνται γελοῖοι προσερχόμενοι μὲ τὴν προκήρυξιν «παραδίδομαι».

Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦτο, τῆς καλῆς δηλονότι ἀπηχήσεως τῆς προπαγάνδας πρὸς τοὺς εἰς οὓς ἀπευθύνεται, ἡ ἐφημερὶς «ΒΗΜΑ» τῆς 7-7-1957 ἔγραφε τὰ ἑξῆς: «Ὁ Βέλγος Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς »Ἀμύνης προεκάλεσεν εἰς τὴν Βελγικὴν Βουλὴν »ζωηρὰν περιέργειαν, ὅταν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Ἐπιτελεῖον ὠργάνωσεν ἀνατρεπτικὴν »προπαγάνδαν εἰς μερικὰς μονάδας τοῦ στρατοῦ. Ἔσπευσε φυσικὰ νὰ προσθέσῃ »ὅτι ἐπρόκειτο «περὶ ἀσκήσεως». Ἀπό τινος χρόνου οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ ἑνὸς τάγμα»τος τοῦ Βελγικοῦ Στρατοῦ εὕρισκον εἰς τοὺς σάκκους τῶν ἀλεξιπτώτων ἢ ἐντὸς κι»βωτίων τροφίμων προκηρύξεις ἀνατρεπτικοῦ περιεχομένου. Αἱ προκηρύξεις καταρ»τισθεῖσαι ἀπὸ τὸ Ἐπιτελεῖον εἶχον ὡς σκοπὸν «νὰ ἐθίσουν τοὺς ἀλεξιπτωτιστὰς »εἰς παρόμοια τεχνάσματα καὶ ν' ἀποδείξουν ἂν αἱ ἀντιδράσεις τῶν ἀνδρῶν θὰ ἦσαν »ὀρθαί. Ἡ ἄσκησις, ἐξηκολούθησεν ὁ Ὑπουργός, ἀπέδωσε τοὺς καρπούς της, δο»θέντος ὅτι ὅλαι αἱ προκηρύξεις παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς ἀξιω»ματικούς των».

ΤΥΧΗΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ὑπὸ J. Gibsons, Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Φιλαδελφείας Ἀμερικῆς, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Α΄ κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΟΡΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Αὐτὴ ἡ παράξενος πράγματι ἀντίληψις καὶ νοοτροπία τῶν δικαστῶν ν' ἀποφαίνωνται ὅτι οἱ κατηγορούμενοι εἶναι ἔνοχοι διαφόρων ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ ποτὲ νὰ μὴ ἀποστέλλουν αὐτοὺς στὶς φυλακές, εἶναι αἰτία ἐπαναλαμβάνω τῆς προκλητικῆς ἐκ μέρους ὅλου τοῦ ὑποκόσμου περιφρονήσεως τοῦ Νόμου, π.χ. Ὁ Φάκελλος τοῦ Μίτσελ Κόεν δεικνύει ὅτι οὗτος συνελήφθη 36 φορὲς ἀπὸ τὸ 1934 καὶ τὶς 32 φορὲς ἦτο γιὰ παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ τυχηρῶν παιγνίων. Δέκα ἐννέα φορὲς ἀπηλλάγη ἀπὸ τὰ πρωτοδιακὰ δικαστήρια. Σὲ 11 περιπτώσεις ἀνεβλήθη κατ' ἐπανάληψιν ἡ δίκη καὶ σὲ μιὰ ἐτιμωρήθη διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἐν τῷ συνόλῳ τέλος ἔχει 9 καταδίκες χωρὶς νὰ ἔχῃ σταλῇ οὔτε μιὰ ἡμέρα ἀκόμη στὴ φυλακή. Μὲ τὶς 9 αὐτὲς καταδικαστικὲς ἀποφάσεις, ἐπεβλήθησαν στὸν Κόεν ἀσήμαντες μηδαμινὲς καὶ γελοῖες χρηματικὲς ποινές, ἐν συνόλῳ 1.400 δολλαρίων. Πρόδηλον λοιπὸν τυγχάνει, ὅτι οὐδένα φόβο μπορεῖ νὰ ἔχῃ ὁ Κόεν πρὸς τὸν Νόμο. Ἂν ἀκόμη ἐξετάσωμε καὶ τὰ ἐπιβληθέντα χρηματικὰ πρόστιμα θὰ διαπιστώσωμε ὅτι, καὶ αὐτὰ ἀκόμη δὲν προσαρμόζονται ἀνάλογα μὲ τὴν ἐγκληματική του δράσι. Φυσικὸ καὶ εὐνόητο τυγχάνει ὅτι ὁ ὑπότροπος ἐγκληματίας νὰ τιμωρῆται μὲ βαρύτερες ποινές. Καὶ ὅμως στὴν περίπτωσι τοῦ Κόεν, βλέπομε τὰ πέντε πρῶτα πρόστιμα νὰ εἶναι 100 δολλάρια ἕκαστον, τὸ 6ον ν' ἀνέρχεται στὰ 350 ἀλλὰ τὸ 7ον καὶ 8ον νὰ κατέρχωνται καὶ πάλι στὰ 100.

Ἐπίσης ὁ Φάκελλος τοῦ Ρίνκενσον δεικνύει ὅτι τὸ πρῶτο πρόστιμο ἦτο 500 δολλάρια, τὸ δεύτερο 300, τὸ 3ο 500 τὸ 4ο 500, τὸ 5ο 100 τὸ 6ο 100 καὶ τὸ 7ον 100. Ὑπάρχουσι παρόμοιαι φάκελλοι πάρα πολλοί, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον θέμα. Εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ σὲ ἄλλες πόλεις, ὑπάρχουν ἄπειρες παρόμοιες περιπτώσεις, ποὺ φανερώνουν τὶς ἀκατανόητες ἀντιλήψεις τῶν δικαστῶν κατὰ τὴν ἐπιβολὴν ποινῶν στοὺς ἐνόχους παραβάσεων τοῦ Νόμου περὶ τυχηρῶν Παιγνίων. Στὸν τυχόντα ἀστυφύλακα γεννᾶται ἡ εὔλογος καὶ λογικὴ ἀπορία «Ὅσο περισσότερο ὑπότροπος εἶναι ὁ ἔνοχος τόσο ἐλαφρότερα τιμωρεῖται». Βέβαια δὲν θέλω νὰ πῶ ὅτι ὅλοι οἱ δικασταὶ ἀκολουθοῦν αὐτὴ τὴν τακτική, ἐπιβολῆς γελοίων προστίμων στοὺς ἐνόχους.

Ὑπάρχουν μερικοὶ στὴν Πόλι μου, ποὺ συμφωνοῦν μὲ μένα, ὅτι δηλ. τὰ τυχηρὰ παίγνια ἔχουν πάρει τόσο μεγάλη ἔκτασι καὶ οἱ διευθύνοντες αὐτὰ εἶναι τόσο πανίσχυροι, ὥστε οἱ ἔνοχοι πρέπει ν' ἀποστέλλωνται στὶς φυλακές. Οἱ δικασταὶ ὅμως ποὺ σκέπτονται ἔτσι εἶναι ἐλάχιστοι, καὶ τὸ λυπηρὸ γιὰ τὴν Κοινωνία, εἶναι ὅτι αὐτοί, οἱ σκληροτράχηλοι δικασταὶ ὅπως συνηθίζουν νὰ τοὺς ἀποκαλοῦν, ἐκδικάζουν ἐλάχιστες ὑποθέσεις τυχηρῶν παιγνίων. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι μία ὑπόθεσις τέτοια ἔχει ὁρισθῇ νὰ ἐκδικασθῇ ἀπὸ ἕνα τέτοιον αὐστηρὸ δικαστή, παρατηρεῖται τότε, ὅτι αἰφνιδίως ἀσθενεῖ ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ δικηγόρος ἀποσχολεῖται κάπου ἀλλοῦ, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ εὕρῃ μία ἀπὸ τὶς πολλὲς

Ἐνέχει μεγάλην σπουδαιότητα ἡ τελεία γνῶσις τοῦ περιβάλλοντος ἔνθα πρόκειται νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ δραστηριότης τῶν προπαγανδιστῶν.

Τὰ διάφορα Ἰνστιτοῦτα σφυγμομετρήσεως τῆς κοινῆς γνώμης «Callop» διὰ τῶν διαφόρων πειραματισμῶν των, ἀποκαλύπτουν τὰς σταθερὰς πεποιθήσεις καὶ τὸν προσανατολισμὸν τῶν μαζῶν, ἔναντι τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν, καὶ ἠθικῶν προβλημάτων.

(Συνεχίζεται)

δικαιολογίες γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἀναβολὴ τῆς δίκης. Κατὰ τὸ 1920 ὅταν ἤμουν ἀστυφύλαξ τοῦ Τμήματος Τάξεως, πίστευα ὅτι οἱ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως, μποροῦσαν νὰ κάμουν ἐπιλογὴ τοῦ δικαστοῦ ποὺ θὰ ἐδίκαζε μιὰ ὑπόθεσί των.

Γνωρίζω σήμερα ὅτι, στὶς μεγαλουπόλεις λαμβάνονται ἐκ μέρους τῆς Δικαιοσύνης ὅλα τ' ἀπαιτούμενα αὐστηρὰ μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων συναλλαγῶν μετὰ τῶν δικηγόρων. Ἀλλὰ ἡ ὑπεράσπισις πάντα βρίσκει διαφόρους τρόπους ὥστε ν' ἀποφεύγῃ τὴν ἐκδίκασι μιᾶς ὑποθέσεως, ἀπὸ δικαστή οὐχὶ τῆς ἀρεσκείας της.

Δὲν κατηγορῶ τοὺς δικηγόρους ποὺ προσπαθοῦν νὰ κάμουν, ὅτι μποροῦν γιὰ τοὺς πελάτες των. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ ἐπίσης νὰ ἐπευφημήσω καὶ χειροκροτήσω, ὅλες τὶς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων γιὰ παραβάσεις τῶν Νόμων περὶ τυχηρῶν παιγνίων.

Ὅταν ἕνας δικαστὴς συνεδριάζει καὶ ἐκδικάζει μιὰ ὑπόθεσι, πρέπει νὰ κρίνῃ αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα ἐνοχῆς ἢ μὴ τοῦ κατηγορουμένου. Ἀλλὰ οἱ δικασταὶ ὅπως καὶ πᾶς ἄλλος, σὰν ἄνθρωποι, μποροῦν νὰ ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ τοὺς καιρούς. Ἔχω συζητήσει μὲ πολλοὺς δικαστὰς καὶ ἔχω διαπιστώσει τὶς ἀντιλήψεις των, ὅτι δηλ. δὲν θεωροῦν τὶς παραβάσεις περὶ τυχηρῶν παιγνίων πράξεις ἄξιες νὰ ἐπισύρουν ποινὲς φυλακίσεως, συγκρίνοντες αὐτὲς μὲ ἄλλα σοβαρὰ ἀδικήματα ποὺ ἀπασχολοῦν καθημερινῶς σήμερα τὰ δικαστήρια.

Φρονῶ ὅμως, ὅτι διὰ τοὺς δικαστὰς ποὺ σκέπτονται ὡς ἀνωτέρω, ὑπάρχει καὶ ζήτημα ἠθικῆς εὐθύνης. Ὁ ἔνοχος ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιτυγχάνῃ μιὰ τόσο ἐπιεικῆ καὶ εὐνοϊκὴ μεταχείρησι ἐκ μέρους τῶν δικαστηρίων, ἔπειτα μάλιστα ἀπὸ τὴν διαπίστωσι, ὅτι πρόκειται περὶ ὑποτρόπου στὴν διάπραξι παραμοίων ἐγκληματικῶν πράξεων, δὲν εἶναι δυνατόν, παρὰ νὰ συνηθίσῃ νὰ περιφρονῇ τὸν Νόμον, ἐνῷ ἂν ἡ μεταχείρησίς του ἦτο αὐστηρὴ καὶ ἀνάλογος ἀφ' ἑνὸς τῶν πράξεών του καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐγκληματικοῦ παρελθόντος του, ἀσφαλῶς θὰ εἶχε συνηθίσει νὰ σέβεται καὶ τὸν Νόμο καὶ τὴν Κοινωνία.

Ἀναφέρω, λέγει, τὸ ὄνομα ἑνὸς ἄλλου ἐκ τοῦ πανθέου τοῦ ὑποκόσμου, τοῦ Mike Switz, ποὺ ἀπὸ ὑπάλληλος ἑνὸς μπὰρ ἀπεφάσισε νὰ ἐξελιχθῇ σὲ ἐπιχειρηματία ἀπηγορευμένων στοιχημάτων Ἱπποδρομίου, Ποδοσφαίρου κ.λ.π.

Ἀπὸ τὸ 1941 μέχρι τὸ 1949 κατεδικάσθη 6 φορὲς γιὰ παράνομα στοιχήματα. Αἱ ποινὲς ποὺ ἐπεβλήθησαν δείχνουν ὅτι ἡ ἴδια παράξενη νοοτροπία ἐπικρατοῦσε καὶ στοὺς δικαστὰς ποὺ δίκασαν τὶς ὑποθέσεις του. Τὰ πρόστιμα ἄρχισαν ἀπὸ 100 δολλάρια, κατῆλθαν στὰ 25 ἀνῆλθαν στὰ 500 κατῆλθαν καὶ πάλι στὰ 25 καὶ ἐκ νέου στὰ 100. Τὸ 1950 ἕνα Ὁμοσπονδιακὸ ἀνώτερο δικαστήριο ἐνήργησε μιὰ ἔρευνα πρὸς διαπίστωσι δεσμῶν μεταξὺ διεφθαρμένων Ἀστυνομικῶν καὶ Ἐπιχειρηματιῶν τυχηρῶν παιγνίων καὶ ἐκάλεσε τὸν Mike νὰ καταθέσῃ ὡς μάρτυς.

Ὁ Mike διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐξέτασι, περιφρονῶν τοὺς Νόμους ἐξηφανίσθη πρὸς Νότον. Ἐπὶ 20 περίπου μῆνες ἐκρύπτετο ὡς ψαρᾶς στὴ Φλωρίδα. Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του παρεπέμφθη στὸ δικαστήριο γιὰ δυὸ παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ τυχηρῶν παιγνίων. Ἕνας αὐστηρὸς δικαστὴς αὐτὴ τὴ φορά, τὸν κατεδίκασε σὲ φυλάκισι 23 μηνῶν, λέγων ὅτι, ἡ Δικαιοσύνη ἔκαμε πρακτικῶς ὅτι μποροῦσε νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ στὴν εὐθεῖα ὁδό, μὲ ἐπιεικῆ πρὸς αὐτὸν μεταχείρισι.

Ἀσφαλῶς ὅμως ἡ αὐστηρὴ αὐτὴ ἀπόφασι, μπορεῖ νὰ ἐπεβλήθῃ πολὺ ἀργά, ἐνῷ μιὰ αὐστηρὴ ἀπόφασι στὴν ἀρχὴ τῆς ἐγκληματικῆς του δράσεως θὰ ἔκαμε αὐτὸν νὰ αἰσθάνεται πράγματι σεβασμὸ πρὸς τὸν Νόμο.

Ἂν πάρωμεν, συνεχίζει, μιὰ ὁποιαδήποτε μεγάλη πόλι, θὰ συναντήσωμε ἀσφαλῶς παρόμοιους τύπους σὰν τοὺς ἀναφερθέντας, ἀνωτέρω τύπους τῆς Φιλαδελφείας, ἀσφαλῶς δὲ καὶ σ' αὐτοὺς θὰ συναντήσωμεν πάλι τὴν ἴδια παράξενη μεταχείρισι αὐτῶν, ἐκ μέρους τῆς Δικαιοσύνης. Στὴ Φιλαδέλφεια κατὰ τὸ περασμένο ἔτος αἱ

συλλήψεις γιὰ παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ τυχηρῶν παιγνίων, λαθρεμπορίου οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, καὶ προσβολῆς τῶν ἠθῶν ἀνέρχονται σὲ 25.000. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ὑπερβαίνει τὶς συλλήψεις τοῦ 1957 κατὰ 22 ο)ο. Αἱ συλλήψεις γιὰ τυχηρὰ παίγνια εἶναι 5 φορὲς περισσότερες ἀπὸ τὶς συλλήψεις διὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ προσβολὴ τῶν ἠθῶν.

Καὶ τί συμβαίνει μ' αὐτὴ τὴν αὔξησι κατὰ 33 ο)ο; Ὁ ἀριθμὸς τῶν κρατηθέντων γιὰ νὰ δικασθοῦν, παρουσιάζεται μειωμένος κατὰ 8 ο)ο. Πῶς συμβαίνει αὐτό, ὅταν ἡ 'Αστυνομία ἐνεργεῖ περισσότερες συλλήψεις, οἱ δικασταὶ νὰ παραπέμπουν σὲ δίκη ὀλιγωτέρους;

Δὲν λέγω, ὅτι γιὰ κάθε σύλληψι ὑπάρχουν ἀδιάσειστα στοιχεῖα ἐνοχῆς, ὥστε ὁ δικαστὴς νὰ παραπέμψῃ κάθε κατηγορούμενο σὲ δίκη. Μπορεῖ βεβαίως μερικὲς συλλήψεις νὰ ἐνεργοῦνται βάσει ὑπονοιῶν καὶ νὰ μὴ ὑπάρχουν ἐπαρκῆ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἐνοχῆς τοῦ δράστου. Ὄχι ὅμως στὸ βαθμὸ αὐτόν, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ αὔξησις 33 ο)ο στὶς συλλήψεις καὶ μείωσι 8 ο)ο τῶν παραπεμπομένων σὲ δίκη.

Δὲν δύναμαι πάντως νὰ γνωρίζω ἐπακριβῶς ποία εἶναι ἡ ἁρμόζουσα ἀπάντησις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ γνωρίζω εἶναι ἡ ἀκολουθουμένη σήμερον τακτικὴ ἐκ μέρους τῶν δικαστηρίων, ἡ παράξενη δηλ. ἐπιεικὴς μεταχείρισις τῶν πανισχύρων ἐπιχειρηματιῶν τυχηρῶν παιγνίων, ἀποτελεῖ μεγάλη χαρὰ γι' αὐτοὺς καὶ μεγάλη ἀποθάρρυνσι γιὰ τὴν 'Αστυνομία.

Ἀποτελεῖ σκάνδαλο καὶ πρόκλησι γιὰ τὸ κοινὸ αἴσθημα.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες μου μοῦ ἀναφέρουν ὅτι, οἱ ἐπιχειρηματίαι τυχηρῶν παιγνίων, ὅλοι οἱ χαρτοπαῖκτες καὶ ὅλος ὁ ὑπόκοσμος γελοῦν προκλητικὰ εἰς βάρος των, ὅταν τοὺς συλλαμβάνουν, καὶ λέγουν «αὔριο θὰ τὰ ποῦμε». Προσάγονται εἰς τὸ Τμῆμα, καταχωροῦνται στὰ βιβλία, καὶ τοὺς δίδεται κλῆσις ἵνα τὴν ἑπομένην παρουσιασθοῦν στὸ δικαστήριο. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας εὑρίσκονται καὶ πάλι στ' ἀπόκρυφα ἄντρα τους, συνεχίζοντες τὸ ἐπικερδὲς παράνομο ἔργο τους. Γνωρίζω καλὰ αὐτὸ τὸ τροπάριο ποὺ ἐπαναλαμβάνεται πάντοτε μηχανικά, ὅτι δηλ. ἡ 'Αστυνομία τοὺς συλλαμβάνει ἄδικα καὶ τοὺς ἐνοχλεῖ συνεχῶς ἐνῷ εἶναι ἀθῷοι.

Θὰ σᾶς ἀναφέρω τὴν περίπτωσι τοῦ 25ετοῦς A. Povenzano. Μέσα σὲ ἐνάμισυ χρόνο συνελήφθη 6 φορὲς γιὰ διενέργεια παρανόμων Ἱπποδρομιακῶν στοιχημάτων. Ἡ πρώτη σύλληψις τὴν 13-9-56 κατέληξε σὲ ἀπαλλαγή. Ὅλες τὶς ἄλλες φορὲς ἐκρίθη ἔνοχος καὶ κατεδικάσθη. Θέλετε ὅμως νὰ μάθετε καὶ τὶς καταδίκες; Τὴν πρώτη φορὰ κατεδικάσθη σὲ πρόστιμο 75 δολλαρίων, τὴν δεύτερη 100 δολλαρίων, τὴν τρίτη 50. Οἱ ἄλλες δύο ὑποθέσεις ἐκρεμοῦν ἀκόμη. Θὰ μποροῦσα νὰ μνημονεύσω ἄπειρες περιπτώσεις, ποὺ οἱ δρᾶστες, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἔχουν συλληφθῆ 4—5 φορές. Παρόμοιες ἄπειρες περιπτώσεις θὰ ὑπάρχουν ἀσφαλῶς στ' ἀρχεῖα ὅλων τῶν 'Αστυνομιῶν τῶν μεγαλουπόλεων.

Σκεφθήκατε ποτὲ τὶ πρέπει νὰ ὑποθέσῃ ἕνας ἀστυνομικός, ὅταν μέσα σὲ μιὰ βδομάδα, μπορεῖ νὰ συλλάβῃ ἕνα ἄτομο γιὰ τυχηρὰ παίγνια γιὰ 4η καὶ 5η φορά; Τὶ ἄλλο θὰ ὑποθέσῃ βέβαια, αὐτὸς καὶ οἱ συνάδελφοί του, παρὰ ὅτι, διώκοντας τοὺς παρανόμως διενεργοῦντας τυχηρὰ παίγνια, κάμνει μιὰ τρύπα μέσα στὴ θάλασσα.

Θὰ ἤμουν ἕνας ψεύτης ἂν ἔλεγα ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ δὲν ἀπογοητεύει καὶ δὲν ἀποθαρρύνει στὸ ἔργο του, κάθε ἀστυνομικό. Καὶ θὰ ἤμουν ἐπίσης, ἕνας ἀκόμη μεγαλύτερος ψεύτης ἂν ἔλεγα, ὅτι δὲν εὑρέθησαν ἀστυνομικοὶ νὰ ὑποκύψουν σὲ δελεαστικὲς προτάσεις καὶ νὰ διαφθαροῦν ἀπὸ τοὺς πανισχύρους ἐπιχειρηματίας τοιούτων ἐπιχειρήσεων.

Κάθε πόλις ζῇ μὲ τοὺς τύπους της, μὲ τοὺς ψιθύρους καὶ τὶς φῆμες της, μὲ τὶς ἱστορίες της, ὅτι αὐτὸ καὶ αὐτὸ γίνεται κλπ. Μιὰ Ὁμοσπονδιακὴ Ἐπιτροπὴ Ἐρευνῶν, εἶχε συγκεντρώσει πολύτιμες πληροφορίες πρὸ ἐτῶν, καὶ μοῦ ἀπέστειλε ἀνώνυμο ἐπιστολή, ποὺ μὲ πληροφοροῦσε ὅτι δύο 'Αστυνομικὰ Τμήματα τῆς Φιλα-

δελφείας, συνεργάζοντο μὲ χαρτοπαικτικὰ συγκροτήματα, τὰ ὁποῖα ἐπλήρωναν σ' αὐτὰ 168.000 δολλάρια ἐτησίως. Τὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι παρὰ τὴν ἀθόρυβο, ἐπίμονο καὶ ἐξονυχιστικὴ ἀνάκρισι καὶ ἔρευνα, πιάσαμε μόνο τὸν καπνὸ καὶ ὄχι τὴ φωτιά. Παρόμοιες ἀόριστες πληροφορίες μᾶς στέλνονται πολλὲς φορές, ἀλλὰ ὄχι θετικὰ καὶ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

Κάθε φορὰ ποὺ μυρίζομαι κάτι τὸ ὕποπτο, καθὼς ἐπίσης κάθε φορὰ ποὺ διαπιστώνω παραβίασι τῶν Κανονισμῶν ἐκ μέρους ἀνδρῶν τῆς 'Αστυνομίας, ποὺ μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὕποπτος, προσπαθῶ νὰ κάμω ὅτι μπορῶ νὰ ἀνακαλύψω τυχὸν βρωμιές. 'Απὸ τότε ποὺ ἔγινα Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας τῆς Φιλαδελφείας ἀπέλυσα περισσότερους ἀπὸ 200 ἀστυνομικοὺς γιὰ ἀναξιοπρεπῆ διαγωγὴ καὶ διαφθορὰ χαρακτῆρος, ὑπεβίβασα ἄλλους 100 καὶ ἐτιμώρησα μὲ ἀργία ἄνω ἀπὸ 1000. Ἔκρινα στασίμους 'Αξιωματικούς, μετεκίνησα Διοικητὰς καὶ κατωτέρους.

Τὸ ἐμπιστευτικό μου 'Επιτελεῖο εἶχε διαταγὲς νὰ παρακολουθῇ τὶς κινήσεις ὡρισμένων ἀνδρῶν κατὰ τῶν ὁποίων ὑπῆρχον ὑπόνοιες. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι στὸ θέμα αὐτὸ ὅλοι οἱ ἄνδρες μου παρέμειναν πιστοὶ τῆς ἀποστολῆς των. Ξεύρω ὅτι οἱ πανίσχυροι ἐπιχειρηματίαι τυχηρῶν παιγνίων ρίχνουν συνεχῶς τὰ δίχτυα των μέσα σ' αὐτούς.

Καὶ τὸ τραγικὸ εἶναι ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν εἶχα βάλει χέρι, σὲ μερικοὺς μὲ τέτοια στοιχεῖα, ὥστε νὰ μπορῶ ν' ἀποπέμψω αὐτοὺς ἀπὸ τὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα ἄλλοι τὴν ἴδια στιγμὴ συνεργάζοντο μ' αὐτοὺς προδίδοντες τὶς ἐνέργειές μου.

Τὸ μεγαλύτερο δὲ κακὸ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, εἶναι ὅτι, ὁ ἴδιος ὁ Νόμος ἔχει ὁπλίσει μὲ ἰσχυρὰ καὶ πειστικὰ ἐπιχειρήματα τοὺς διεφθαρμένους ἐπιχειρηματίας τυχηρῶν παιγνίων, ὥστε νὰ μολύνουν καὶ διαφθείρουν μ' αὐτὰ τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς ἀστυνομικοῦ.

Ἂν ὁ ἀστυνομικὸς ἦτο πεπεισμένος ἀπὸ τὴν πεῖρα του ὅτι μιὰ σύλληψι μὲ ἀποδεδειγμένα στοιχεῖα ἐνοχῆς, θὰ κατέληγε νὰ στείλῃ τὸν κατηγορούμενο στὴ φυλακή, θὰ ἦτο πολὺ δύσκολο νὰ δελεασθῇ καὶ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους αὐτοὺς διαφθορεῖς τῶν πάντων. Γνωρίζων ὅμως ὅτι ἡ σύλληψις θὰ ἔχῃ ὡς συνέπεια τὴν ἀπαλλαγὴν ἢ τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου μὲ ἐλαφρὸ πρόστιμο, εἶναι πολὺ εὐκολώτερο νὰ παρασυρθῇ καὶ νὰ σκεφθῇ ὅτι δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ μοχθῇ αὐτός, ἀφοῦ οὐδὲν πρόκειται νὰ προσφέρῃ μὲ τὴν αὐστηρότητά του καὶ τὴν ἀκεραιότητά του.

Μὴ νομίσετε ὅτι, μὲ τὶς ἀνωτέρω σκέψεις μου θέλω νὰ συγχωρήσω καὶ νὰ δικαιολογήσω αὐτοὺς ποὺ γίνονται ἐπιλήσμονες τῶν καθηκόντων των καὶ συνεργάζονται μὲ τοὺς διενεργοῦντας τυχηρὰ παίγνια, ἀδιαφόρως ποῖα αἴτια τοὺς ὤθησαν. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ δὲν ἔχουν θέσιν πλέον στὴν 'Αστυνομίαν καὶ τυγχάνουν τελείως ἀκατάλληλοι διὰ τὰ ἔργα των.

Γνωρίζω ὅτι οὐδὲν ἐλαφρυντικὸν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὑπὲρ αὐτῶν, γνωρίζω ὅτι ἐφ' ὅσον ἀπεδείχθησαν ἀσυνείδητοι, διεφθαρμένοι καὶ ἔνοχοι, δὲν δύνανται πλέον νὰ περιβάλλωνται μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀστυνομικοῦ, καὶ οὐδεμία ἐπιείκεια ἐπιτρέπεται πρὸς αὐτούς. Γεννᾶται ὅμως ἐδῶ τὸ ἐρώτημα γιὰ τὴν ἐνοχὴ τῶν προσώπων ποὺ στοιχηματίζουν καὶ συμμετέχουν στὰ τυχηρὰ παίγνια.

'Εὰν δὲν ὑπῆρχαν οἱ στοιχηματίζοντες καὶ οἱ παίζοντες τὰ χρήματά των, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ὑπῆρχαν καὶ ὠργανούμενα παράνομα τυχηρὰ παίγνια. 'Αλλὰ γνωρίζομεν καλῶς καὶ σεῖς καὶ ἐγώ, ὅτι τὸ στοιχηματίζειν καὶ παίζειν εἶναι ἀνθρώπινο. Ἡ 'Αμερικανικὴ 'Ακαδημία Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν 'Επιστημῶν ποὺ ἔκαμε μελέτη καὶ ἔρευνα ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ἀναφέρει ὅτι, 50.000.000 ἐνήλικες στὴν 'Αμερικὴ χαρτοπαίζουν καὶ στοιχηματίζουν συστηματικά.

Αὐτὸ δὲν μὲ ἐκπλήττει, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἐκπλήττει καὶ τρομάζει καὶ ἐμὲ καὶ τὸν καθένα, εἶναι τὸ μέγεθος ποὺ ἡ μελέτη καὶ ἡ ἔρευνα ἀναβιβάζει τὰ ποσὰ ποὺ παίζονται σὲ στοιχήματα κάθε χρόνο. Τὰ ποσὰ αὐτὰ ἀνέρχονται στὸν τρομακτικὸν ἀριθμὸν 8.000.000.000 δολλαρίων. Προσθέσατε στὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ τὰ ἑκατομμύ-

ρια δολλαρίων ποὺ ρίπτονται στὰ λαχεῖα καὶ τὰ ἑκατομμύρια τοιούτων ποὺ παίζονται στὰ παντὸς εἴδους τυχηρὰ παίγνια καὶ θ' ἀντιληφθῆτε τί τρομακτικόν, ἄγριο καὶ ἀδηφάγο θηρίο ἔχει καταστῆ τὸ ὠργανωμένο παίγνιον.

Ρωτῆστε ἕναν ὁποιοδήποτε ἀστυνομικὸ μιᾶς μεγαλουπόλεως, ἂν ὁ κόσμος μπορεῖ νὰ σταματήσῃ νὰ παίζῃ καὶ νὰ στοιχηματίζῃ, ἢ καλλίτερα ρωτῆστε ἕνα ψυχίατρο. 'Αμφότεροι θὰ σᾶς ἀπαντήσουν : «ὁ κόσμος θὰ παίζῃ καὶ θὰ στοιχηματίζῃ ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν λέγουν οἱ Νόμοι».

Τί πρόκειται νὰ πράξωμε ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα; Σᾶς ἀπαντῶ, ὅτι δύο πράγματα ἔχουμε νὰ ἐκλέξουμε.

Ἢ πρέπει νὰ ἐνισχύσουμε τὸ Νόμο καὶ νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὸν πιστὰ καὶ μὲ ἄκρα αὐστηρότητα, ἀποστέλλοντες στὶς φυλακὲς τοὺς ἐνόχους διοργανωτὰς τυχηρῶν παιγνίων ἢ νὰ νομιμοποιήσουμε τὴν διενέργεια αὐτῶν.

Δαπανᾶται κάθε χρόνο ἕνα σεβαστὸ κονδύλι δολλαρίων στὴ Φιλαδέλφεια μόνο, γιὰ τὴ δίωξι τῶν τυχηρῶν παιγνίων. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ 'Αστυνομία ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ στοιχίζει στὴ Πολιτεία 2.000.000 δολλάρια ἐτησίως. Σὲ πέντε χρόνια μπορεῖ νὰ στοιχίζῃ 5.000.000 δολλάρια καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ φθάσωμε νὰ δαπανῶμεν στὴ Φιδαδέλφεια ἄσκοπα 20.000.000 δολλάρια ἐτησίως γιὰ τὴ δίωξι τῶν τυχηρῶν παιγνίων, κάμνοντες μιὰ τρύπα στὸ νερό. 'Εφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐπικρατῇ ἡ οὐχὶ ὀρθὴ ἀντίληψις στοὺς δικαστικούς, ὅτι ποινὲς φυλακίσεως δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθοῦν στὶς παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ τυχηρῶν παιγνίων, οὐδεὶς περιορισμὸς μπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ στὴν κατὰ τρόπο λίαν ἀπειλητικὰ διὰ τὴν κοινωνίαν παρατηρουμένην ἐπέκτασιν λειτουργίας παντὸς εἴδους ἀπηγορευμένων τυχηρῶν παιγνίων. Προσωπικῶς δὲν ἔχω μεγάλη ἐλπίδα ὅτι τὰ δικαστήρια θ' ἀλλάξουν τακτική. Καὶ ἐφ' ὅσον τὰ δικαστήρια δὲν θ' ἀλλάξουν τὴν τακτική των θὰ πρέπει ν' ἀλλάξῃ ὁ Νόμος. Δὲν μποροῦμε νὰ ἐξακολουθοῦμε μὴ προσαρμοζόμενοι μὲ τὴν πραγματικότητα. Μόνο οἱ διενεργοῦντες παρανόμως τυχηρὰ παίγνια ὀφελοῦνται. 'Ακολουθοῦντες τὴν τακτικὴ αὐτὴν ἐνθαρρύνουμε τὴν περιφρόνησι τοῦ Νόμου μὲ ἀτιμωρησία, καὶ γινόμεθα αἴτιοι διαφθορᾶς τῆς κοινωνίας.

Ἡ νομιμοποίησις τῶν τυχηρῶν παιγνίων θ' ἀφαιροῦσε τὰ τεράστια κέρδη ἀπὸ τοὺς διενεργοῦντας αὐτὰ ὑπὲρ τῆς Πολιτείας. Στὴν Πολιτεία μου, καθὼς καὶ σ' ἄλλες τοιαύτες, αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ διὰ τῆς δημιουργίας Κρατικῶν καζίνων καὶ στοιχημάτων. Στὴ Νέα Ὑόρκη ὁ Δήμαρχος Wagner πιστεύει ὅτι, ἡ πόλις του θὰ μποροῦσε νὰ ἔχῃ ἔσοδα ἀπὸ ἑκατομμύρια δολλαρίων ἂν θὰ ἐχορήγη ἀδείας λειτουργίας κέντρων τυχηρῶν παιγνίων. Στὴν πόλι μου πολλὰ ἀνώτερα δικαστήρια ἀνησυχοῦν σοβαρῶς μὲ τὶς ἀτέλειωτες δίκες τυχηρῶν παιγνίων καὶ ἐζήτησαν τὴν νομιμοποίησι τὶς διενεργείας των. Τὸ ἴδιο ἔχει γίνει καὶ σ' ἄλλες πόλεις καὶ Πολιτεῖες.

Ξεύρω ὅτι αὐτό, εἶναι κόκκινο πανὶ γιὰ τὶς νομοθετικὲς ἐξουσίες σ' ὅλη τὴ Χώρα. Ξεύρω ἐπίσης ὅτι μιὰ Νομοθετικὴ 'Επιτροπὴ τὸ 1954 στὴν Νέα Ὑόρκη ἀπεφάνθη ὅτι ἡ νομιμοποίησι τῶν στοιχημάτων καὶ λοιπῶν τυχηρῶν παιγνίων, πρακτικῶς εἶναι συμφέρουσα, ἀλλὰ «κοινωνικῶς, πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς, δὲν κρίκρίνεται σκόπιμος». Ἔχω ἀκούσει τοὺς ἀστήρικτους ἰσχυρισμούς, ὅτι ἡ νομιμοποίησι τῆς διενεργείας τυχηρῶν παιγνίων στὴν Νεβάδα προκάλεσε συρροὴ ἀπατεώνων καὶ κακοποιῶν καὶ κατέστησε τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου δυσκολώτερη. 'Αλλὰ αὐτὰ λέγονται καὶ διασπείρονται ἀπὸ τοὺς ἔχοντας συμφέροντα καὶ μόνον. Σ' ἄλλες χῶρες ἐπικρατοῦν ἄλλες ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις.

Ἡ 'Αγγλία χορηγεῖ ἄδειες στοὺς διενεργοῦντας Ἱπποδρομιακά, Ποδοσφαιρικά, Κυνοδρομικὰ κλπ. στοιχήματα ὑπὸ τὸν Κρατικὸ πάντοτε ἔλεγχο. Δὲν ἔχουν ἀκουσθῆ ἱστορίες χαρτοπαικτικῶν κλπ. Αὐτοκρατοριῶν, ν' ἀνθίζουν στὸ Λονδῖνο ἢ σ' ὁποιοδήποτε ἄλλο μέρος τῶν Βρεττανικῶν Νήσων.

Οἱ «Τάϊμς» τῆς Νέας Ὑόρκης προσφάτως ἀνέγραψαν ὅτι, μετὰ ἀπὸ 30ετῆ πεῖρα

τῶν νομίμως διενεργουμένων τυχηρῶν στοιχημάτων στὴν 'Ιρλανδία, «ὁ περισσότερος κόσμος συμφωνεῖ, ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ τὴν παρακολούθησι τῶν τυχηρῶν παιγνίων εἶναι αὐτός».

Στὴ Γαλλία. λέγουν οἱ «Τάϊμς», τὸ νόμιμο στοίχημα, ἐγένετο δεκτὸν σὰν κάτι ἀπαραίτητο στὴ ζωή.

Μ' αὐτὸ δὲν θέλουμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ τυχηρῶν παιγνίων. Στὸ Λονδῖνο κατὰ τὸ 1957 οἱ συλλήψεις ἀνῆλθαν σὲ 6.000, γιὰ παρόμοιες παραβάσεις. Λάβετε ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ Λονδῖνο ἔχει 9.000.000 πληθυσμὸ ἐνῶ ἡ Φιλαδέλφεια ἔχει 2.500.000 μόνο. Καὶ αἱ συλλήψεις μας εἶναι 2 $^{1}/_{2}$ φορὲς περισσότερες. Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη. Στὸ Λονδῖνο καὶ σ' ὅλη τὴ Μεγάλη Βρεττανία, ὡς καὶ στὶς Χῶρες γιὰ τὶς ὁποῖες μιλήσαμε πιὸ πάνω, αἱ παραβάσεις δὲν ὑποθάλπονται καὶ παροτρύνονται ἀπὸ τὰ χαρτοπαικτικὰ συνδικάτα. Μόνο τὰ ὠργανωμένα, παράνομα χαρτοπαίγνια, κυβοπαίγνια, στοιχήματα καὶ ἄλλα τυχηρὰ παίγνια διαφθείρουν συνειδήσεις καὶ χαρακτῆρας ἀστυνομικῶν καὶ λοιπῶν Κρατικῶν λειτουργῶν, καὶ ἐπιστρατεύουν ὅλο καὶ περισσοτέρους ἀπατεῶνας καὶ κακοποιούς, διότι ἐλέγχουν τεράστια χρηματικὰ ποσά, ὥστε ν' ἀποτελοῦν ἕνα σοβαρὸ καὶ ἐπικίνδυνο παράγοντα τῆς ζωῆς μιᾶς μεγαλουπόλεως.

'Αφοῦ λοιπὸν τὰ δικαστήρια, μὲ τὶς ἐπικρατοῦσες ἀντιλήψεις, ὅτι τὰ τυχηρὰ παίγνια δὲν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν σπουδαῖες καὶ σοβαρὲς παραβάσεις τοῦ Νόμου, ἄξιες νὰ ἐπισύρρουν ποινὴν φυλακίσεως καὶ ἀφοῦ διὰ τῆς τακτικῆς των δὲν βοηθοῦν εἰς τὸ νὰ συνηθίσουν οἱ πολῖτες νὰ σέβωνται τὸν Νόμο, θὰ πρέπει νὰ δοκιμάσουμε ἕνα νέο τρόπο, ἕνα νόμιμο σύστημα διενεργείας στοιχημάτων καὶ ἄλλων τυχηρῶν παιγνίων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον βέβαια τοῦ Κράτους.

"Ας ἐνθυμηθῶμεν τὶ ἐγίνετο κατὰ τὸ 1920 μὲ τὴν ποτοαπαγόρευσι. Οἱ πανίσχυροι λαθρέμποροι εἶχαν φθάσει στὸ σημεῖο νὰ ἐλέγχουν τὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ τῆς Χώρας, καὶ μέσα στὶς μεγαλουπόλεις διεξήγοντο σκληρὲς καὶ αἱματηρὲς μάχες μεταξὺ συμμοριῶν καὶ Κρατικῶν ὀργάνων. 'Ασφαλῶς καὶ σήμερα διενεργοῦνται λαθραῖες εἰσαγωγὲς ποτῶν ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ προσπαθοῦν ν' ἀποφύγουν τὴν πληρωμὴ τῶν δασμῶν.

'Αλλ' αὐτές, εἶναι ἀσήμαντες, λίαν περιωρισμένης ἐκτάσεως καὶ οὐδένα φόβον προκαλοῦν, ἐν συγκρίσει μὲ τὸ διενεργούμενο τότε λαθρεμπόριο, ἀπὸ τὰ πανίσχυρα συνδικάτα τῶν λαθρεμπόρων, ποὺ ἤλεγχαν μυθώδη χρηματικὰ ποσά.

Θὰ ὑπάρξῃ, εἶμαι βέβαιος, μεγάλη καταπολέμησι ἑνὸς τοιούτου νομίμου συστήματος διενεργείας τυχηρῶν παιγνίων. Γνωρίζετε ὅμως ἀπὸ ποίους θὰ καταπολεμηθῇ μὲ λύσσα; 'Απὸ τὰ μεγάλα συνδικάτα τὰ ὁποῖα ἐλέγχουν σήμερα ὅλες αὐτὲς τὶς παράνομες ἐπιχειρήσεις, διότι γνωρίζουν ὅτι, μὲ ἕνα νόμιμο ὑπὸ Κρατικὸν ἔλεγχον σύστημα διενεργείας τυχηρῶν παιγνίων, θὰ παύσουν νὰ πραγματοποιοῦν τὰ σήμερον πραγματοποιούμενα τεράστια χρηματικὰ κέρδη, καὶ ὅτι τυχὸν παραβάσεις τοῦ Νόμου ὑπὸ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος πλέον, θὰ κολάζωνται ἀσφαλῶς πολὺ αὐστηρότερον ἀπὸ τὰ δικαστήρια.

'Αποτέλεσμα ἑνὸς τοιούτου συστήματος, νομίζω θὰ εἶναι:

1) 'Η ἀνάπτυξις τοῦ συναισθήματος σεβασμοῦ πρὸς τὸν Νόμο.

2) 'Η κατάργησις τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ παρανόμου νομισματοκοπείου τῶν συνδικάτων τῶν παντὸς εἴδους κακοποιῶν.

3) 'Η ἐξοικονόμησις ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκατομμυρίων δολλαρίων δαπανουμένων ἀσκόπως γιὰ τὴ δίωξι τῶν παρανόμως διενεργουμένων τυχηρῶν παιγνίων.

Πλέον τούτου, τὰ τεράστια ἔσοδα τοῦ Κράτους, ἐξ ἑνὸς παρομοίου Κρατικοῦ συστήματος, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ διατεθοῦν πρὸς βελτίωσιν Σχολείων, Γεροκομείων καὶ ἄλλων 'Ασύλων καὶ πρὸ παντὸς πρὸς βελτίωσιν καὶ δημιουργίαν νέων 'Αναμορφωτικῶν 'Ιδρυμάτων Προστασίας καὶ 'Αναμορφώσεως 'Ανηλίκων 'Εγκληματιῶν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΠΛΑΝΑΙ

— Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΣΕΖΝΕΚ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΜΠΙ - ΓΚΙΝΑΤΖΙ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ —

Ὑπὸ Δοκίμων Ὑπαστυνόμων κ. κ.
Δ. ΣΧΟΙΝΗ καὶ **Α. ΣΥΦΑΝΤΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1.—Εἰσαγωγή.
2.—Ἡ ὑπόθεσις Σεζνέκ.

***

«Τὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι οὐδέποτε θέλει γίνει τὸ θῦμα δικαστικῆς πλάνης;».

«Αὔριον ὅταν θὰ ἐγερθῇς τῆς κλίνης σου, οἱ χωροφύλακες ἴσως κτυπήσουν τὴν θύραν σου διὰ νὰ σὲ συλλάβουν ὡς ἔνοχον ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον οὐδὲ διενοήθης, αἱ βαρύτεραι τῶν ἐνδείξεων συνεσσωρεύθησαν ἴσως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου κατ' ἀφάνταστον συνδυασμὸν μοιραίων συμπτώσεων... Πρέπει διὰ νὰ ἀποδείξῃς τὴν ἀθωότητά σου, νὰ συναντήσῃς κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεώς σου τὰ ἑξῆς ἐξαιρετικὰ ὄντα : ἀνακριτὴν μὴ προκατειλημμένον, μάρτυρες εἰλικρινεῖς καὶ ἀκριβολόγους, δημοσιογράφους διακριτικοὺς καὶ μὴ παρασυρομένους ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κολακεύειν τὸ πλῆθος, καὶ τέλος πραγματογνώμονας ἐντελῶς ἀμερολήπτους. Πρέπει προσέτι διὰ νὰ ἀποφύγῃς τὴν ἄδικον καταδίκην, νὰ συναντήσῃς κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν πρόεδρον ἀμερόληπτον καὶ μὴ συμμαχοῦντα μετὰ τῆς κατηγορούσης ἀρχῆς, εἰσαγγελέα περιφρονοῦντα τὰ τεχνάσματα τῆς εὐγλωττίας τὰ ἀναπληροῦντα πολλάκις τὴν ἔλλειψιν ἀποδείξεων περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου. Πρέπει νὰ ἐκλέξῃς ὡς συνήγορον δικηγόρον μεγάλης ἀξίας, πρέπει νὰ δώσῃς ἀπαντήσεις ἐπιδεξίας, τὸ πρόσωπό σου νὰ κινήσῃ τὴν συμπάθειαν τῶν δικαστῶν, οἱ ἔνορκοι νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένοι πάσης ἐπικινδύνου προλήψεως καὶ προκαταλήψεως, εἰς ὅλα δὲ ταῦτα νὰ προστεθῇ τὸ μυστηριῶδες ἀλλὰ πανίσχυρον στοιχεῖον, ὅπερ καλοῦμεν τύχην καὶ ὅπερ θέλει συμπληρώσει τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας σου. Εὔχου τέλος ἀθῷε κατηγορούμενε, ὅπως ἡ Θεία πρόνοια ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸν θλιβερὸν δρόμον τῆς δίκης σου τὴν ὑστερικὴν γυναῖκα ἢ τὸ ψευδόμενον παιδίον ἢ τὸν πνευματικῶς πάσχοντα μάρτυρα καὶ τὰ παράδοξα ἐκεῖνα ὄντα τὰ κυριαρχοῦντα διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ὑποβολῆς, εἴτε ἐν ἐγρηγόρσει, εἴτε ἐν ὑπνώσει, ἐπὶ τῆς θελήσεως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων...».

ΓΚΙΓΕΡΜΕ

1. Εἰσαγωγή.

Αὐτὰ ἐδίδασκε μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμονὴ ὁ Καθηγητὴς τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀνακριτικῆς εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο «τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως». Καὶ ὅλοι, ὅσοι πέρασαν ἀπὸ τὴ Σχολὴ Ἀρχιφυλάκων καὶ ἀπὸ τὴ Σχολὴ Ὑπαστυνόμων, θυμοῦνται τὸν Καθηγητήν τους στὸ μάθημα αὐτό, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν κ. Κωνσταντῖνον Τσίπην. Ὑπῆρξε ἕνας τέλειος δάσκαλος καὶ εἶναι ἕνας ἐξαίρετος προϊστάμενος. Ὅλοι ὅσοι τὸν γνωρίσαμεν σὰν προϊστάμενο, τὸν σεβόμεθα, ἀλλὰ ὅσοι τὸν γνωρίσαμε καὶ σὰν δάσκαλο, τὸν ἀγαποῦμε καὶ τὸν σεβόμεθα.

Δὲν πιστεύω νὰ εἶναι κανεὶς μαθητὴς του ποὺ νὰ μὴ θυμᾶται τὸ ἐναρκτήριο μάθημά του.

«Κύριοι,

«Μετὰ πολλῆς ἱκανοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ συγκινήσεως ἀνέρχομαι καὶ πάλιν » ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ὁποίου καλοῦμαι νὰ ἐπικοινωνήσω μεθ' ὑμῶν, δι' ἓν » εὐτυχέστερον τῆς Ἀστυνομίας μέλλον. Γνωρίζω δὲ καλῶς ὅτι κατευθύνομαι ἐπὶ » σκοπὸν βαρυτάτης εὐθύνης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρίστων ἐλπίδων.

«Βαθεῖαν ἐπὶ τούτοις αἰσθάνομαι εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς κ.κ. Προϊσταμέ» νους τοῦ Σώματος, ὅτι οὕτω περὶ ἐμοῦ ἔκρινον...».

Ἂν σήμερα τὰ ξαναθυμόμαστε αὐτά, εἶναι σὰν ἕνας ἐλάχιστος φόρος τιμῆς

πρὸς τὸν Καθηγητήν μας αὐτόν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δώσουμε δύο περιπτώσεις δικαστικῆς πλάνης.

Ἡ μία συνέβη στὴ Γαλλία καὶ ἡ ἄλλη στὴν Ἰταλία. Καὶ οἱ δύο περιπτώσεις, στεροῦνται παντελῶς τῶν πορισμάτων τῆς ἐπιστημονικῆς ἐξερευνήσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ στηρίζονται στὶς μαρτυρικὲς μόνον καταθέσεις. Ἡ ἄφωνος μαρτυρία τῶν ἰχνῶν δὲν ἠκούσθη καθόλου σ' αὐτές.

«Ἡ φωνὴ τῶν πραγμάτων σιγᾷ τὴν φωνὴν τῶν προσώπων», ἀναφέρει ὁ κ. Γιώτης στὸ σύγγραμμά του «Ἀνακριτική». Ὁ Λοκάρντ πάλι λέγει, «εἶναι ἀξίωμα » ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ μόνοι μάρτυρες, οἵτινες δὲν σφάλουν ποτέ, οὐδὲ ψεύ- » δονται, εἶναι οἱ ἄφωνοι μάρτυρες, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γνωρίζῃ τις νὰ τοὺς ἑρμηνεύῃ». Αὐτὰ ὅμως δὲν τὰ ἔλαβε κανεὶς ὑπ' ὄψει του τότε, γιατὶ εἴτε δὲν τὰ γνώριζε, εἴτε δὲν ἤθελε νὰ τὰ γνωρίζῃ. Σήμερα ὅμως, χωρὶς νὰ ἔχουν ἐκλείψει τελείως οἱ δικαστικὲς πλάνες, μὲ τὴν εἰσαγωγὴν μάλιστα τοῦ δόγματος τῆς ἠθικῆς ἀποδείξεως, κανεὶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραγνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τῶν ἀφώνων μαρτύρων, οὔτε ὁ δικαστής, οὔτε ὁ ἀνακριτής, οὔτε ὁ κατηγορούμενος.

2. Ἡ ὑπόθεσις Σεζνέκ.

Ὁ Πιὲρ Κεμενέρ, ἔμπορος ξυλείας στὸ Λατέρνὼ τῆς Βρετάνης στὴ Γαλλία καὶ ὁ Γουλιέλμος Σεζνὲκ ἰδιοκτήτης ἑνὸς μικροῦ πριονιστηρίου στὸ Μορλαὶ τῆς Βρετάνης, γνωριζόντουσαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου μεγάλου πολέμου. Μεταξύ τους εἶχε ἀναπτυχθεῖ μιὰ μεγάλη φιλία. Μιὰ μέρα ὁ Κεμενὲρ εἶχε προτείνει στὸ Σεζνὲκ νὰ τοῦ πωλήσῃ τὸ ἀγρόκτημά του ποὺ εἶχε στὸ Πλουριβὼ γιὰ 115.000 φράγκα, προκειμένου νὰ ἀγοράσῃ μιὰ παρτίδα ἀμερικανικῶν αὐτοκινήτων.

Ὁ δολοφονηθεὶς Πιὲρ Κεμπὲρ

—Σύμφωνοι τοῦ εἶπε ὁ Σεζνέκ. Ἐδῶ ἔχω μόνον 80.000. Ὅταν φθάσουμε στὸ Παρίσι, θὰ μπορέσω νὰ πάρω ἀπὸ τὴν Τράπεζα τὰ ὑπόλοιπα χρήματα.

Στὶς 22 Μαΐου τοῦ 1923, τὸ πρωῒ ξεκίνησαν οἱ δυὸ φίλοι γιὰ τὸ Παρίσι μὲ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Σεζνέκ. Στὶς 24 Μαΐου ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους στὴ Ρέν, παίρνοντας τὸ δρόμο γιὰ τὸ Παρίσι, ἀφοῦ προγευμάτισαν σ' ἕνα καφέ-μπάρ. Ἀπὸ τὴ Ρὲν ὅμως μέχρι τὸ Παρίσι, ὁ Κεμενὲρ ἐξηφανίσθη. Δὲν βρέθηκε πουθενά, οὔτε ζωντανὸς οὔτε νεκρός.

Στὶς 4 Ἰουνίου, μὴ ἔχων εἰδήσεις ὁ ἀδελφός τοῦ Κεμενὲρ, Ζάν, πηγαίνει νὰ βρῇ τὸν Σεζνὲκ γιὰ νὰ μάθῃ γιὰ τὸν ἀδελφό του.

—Τὸν ἄφισα στὸ Οὐντάν, τὸν Πιέρ, γιατὶ λόγω τῶν συχνῶν βλαβῶν τοῦ αὐτοκινήτου μου, κόντευε νὰ χάσῃ ἕνα σπουδαῖο ραντεβοῦ μὲ τοὺς προμηθευτάς του στὸ Παρίσι. Μοῦ εἶπε ὅτι θὰ πάρῃ τὸ τραῖνο.

Στὶς 13 Ἰουνίου, ὁ Ζὰν Κεμενὲρ πῆρε ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὴ Χάβρη. «Θὰ γυρίσω ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἡμέρες. Μὴν ἀνησυχῇς, Πιέρ».

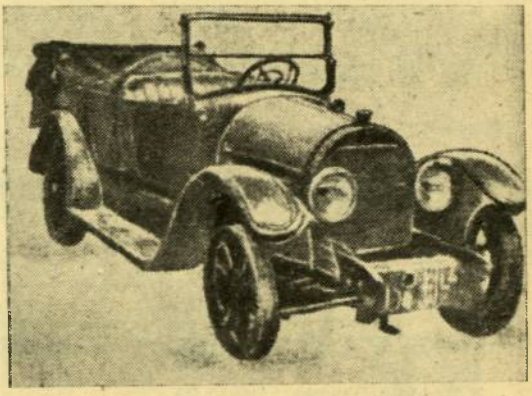
Ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Πιὲρ Κεμενὲρ κατηγγέλθη στὴν Ἀστυνομία. Ὁ Ἀστυνόμος Βιντὰλ καὶ ὁ Ὑπαστυνόμος Μπονύ, ἀνέλαβαν τὴν ὑπόθεσι καὶ ἄρχισαν τὶς ἀνακρίσεις. Ἔθεσαν μιὰ τεκμαρτὴ ἡμερομηνία τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ Κεμενέρ, τὴν 24 Μαΐου, καὶ χωρὶς περιστροφὲς κατηγόρησαν τὸν Σεζνὲκ γιὰ δολοφόνο.

—Ἐσὺ ἔστειλες τὸ τηλεγράφημα ἀπὸ τὴ Χάβρη.

—Δὲν εἶναι δυνατόν. Στὶς 13 Ἰουνίου ἤμουν στὸ δικηγόρο μου στὸ Σαὶν-Μπριώ. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἤμουν τὴν ἴδια ἡμέρα στὴ Χάβρη;

Ὁ δικηγόρος παρεδέχθη.

—Μάλιστα, μὲ ἐπεσκέφθη ὁ Σεζνὲκ ἀλλὰ στὶς 14 Ἰουνίου καὶ ὄχι στὶς 13. Ὁ Ὑπαστυνόμος Μπονὺ σὲ μιὰ αἴθουσα τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Χάβρης ἀνεκάλυψε τὴ βαλίτσα τοῦ Κεμενέρ. Στὸ ἐσωτερικό της βρέθηκε ἡ πρᾶξις πωλήσεως τοῦ Πλουριβὼ γραμμένη στὴ γραφομηχανή. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Κεμενέρ, ὅπως διεπίστωσε ἕνας ἐμπειρογνώμων, ἦτο πλαστογραφημένη κατὰ τὸν χονδροειδέστερο τρόπο.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Σεζνὲκ

—Κύριε Ἀστυνόμε, ἔλεγε μὲ πεποίθησι ὁ Μπονὺ στὸ Βιντάλ, τὸν ἔχουμε στὸ χέρι τὸν Σεζνέκ. Αὐτὸς εἶναι ὁ δολοφόνος. Σκότωσε τὸ Κεμενέρ, ἔκρυψε τὸ πτῶμα του, πλαστογράφησε τὸ πωλητήριο τοῦ κτήματος τοῦ Πλουριβὼ καὶ βάσταξε καὶ τὶς 80.000 φράγκα. Καθαρὴ λῃστεία μετὰ φόνου.

—Σύμφωνοι Μπονύ, ἀλλὰ πρέπει νὰ βροῦμε καὶ τὴ γραφομηχανὴ μὲ τὴν ὁποία γράφτηκε τὸ πωλητήριο.

—Θὰ τὴ βροῦμε καὶ αὐτή.

Πράγματι ἡ γραφομηχανὴ βρέθηκε στὸ πριονιστήριο τοῦ Σεζνὲκ στὸ Μορλαί, ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς ἔρευνες. Μία πωλήτρια τῆς Χάβρης κατέθεσε ὅτι ἀναγνωρίζει τὸ Σεζνὲκ ὡς τὸν ἀγοραστὴ τῆς γραφομηχανῆς, ἀπὸ μιὰ φωτογραφία ποὺ τῆς ἔδειξαν.

Ἔτσι ἕνα θλιβερὸ φθινοπωριάτικο πρωϊνό, στὶς 24 Ὀκτωβρίου τοῦ 1924, ὁ Σεζνὲκ παρουσιάσθη μπρὸς στοὺς δικαστάς του. Συνολικὰ ἐξετάσθησαν 139(;) μάρτυρες ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ 4 μόνον ὑπερασπίσεως. Αὐτοὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι εἶδαν τὸν Κεμενὲρ μετὰ τὴν τεκμαρτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἐγκλήματος. Ἄφωνος μάρτυς... οὐδείς. Ἀλλὰ καὶ οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως δὲν ἔγιναν πιστευτοί, γιατὶ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Φρανσουὰ Λὲ Ἔρ, ταχυδρόμος στὸ ἐπάγγελμα, εἶχε μερικὲς προηγούμενες καταδίκες ἄσχετες μὲ τὸ ἔγκλημα τῆς ψευδομαρτυρίας! Ἔτσι λοιπὸν τὸ δικαστήριο ἀπέρριψε ὅλες τὶς μαρτυρίες τῶν ὑπερασπιστῶν καὶ μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι τὶς βρίσκει σὰν ἐπιτήδεια κατασκευάσματα. Δέχτηκε μόνον τὶς τοιαῦτες κατηγορίες. Ἡ ἔνθερμος ὑπεράσπισις τοῦ δικηγόρου Κὰν δὲν μπόρεσε νὰ ἀποτρέψῃ τὴ καταδίκη σὲ ἰσόβια καταναγκαστικὰ ἔργα τοῦ Σεζνέκ. Καὶ οἱ τελευταῖες του λέξεις ἦσαν :

—Εἶμαι τελείως ἀθῷος. Ἐγὼ μὲν κανένα ἔγκλημα δὲν ἔκανα, σεῖς δὲ ἐγκληματεῖτε καταδικάζοντας ἕνα ἀθῷο. Ὁ Θεὸς ἂς σᾶς φωτίσῃ.

Ὁ σάλος ποὺ εἶχε δημιουργηθῇ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δίκης ἦταν ἐπόμενο νὰ καταπέσῃ μετὰ τὴ καταδίκη του. Ἀλλὰ... τὸ ἴδιο πλῆθος ποὺ ἤθελε νεκρὸ τὸν Σεζνὲκ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δίκης, τώρα ὠρύετο γιὰ τὴν ἀθῳότητά του. Πόσο εὐπαθὴς εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τῶν συναισθημάτων τῶν ἀνθρώπων!!! Ὁ τύπος χαλοῦσε τὸν κόσμο καὶ διεπίστωνε μιὰ τερατώδη δικαστικὴ πλάνη. Καὶ ὁ Σεζνὲκ μετεφέρθη μὲ σπουδὴ στὴ «νῆσο τοῦ διαβόλου», στὴ Γουϊάνα.

Χρονογραφικῶς νὰ τί εἶχε συμβεῖ ἀμέσως μετὰ τὴ δίκη. Μετὰ τὴ καταδίκη, ὁ δικηγόρος τοῦ Σεζνὲκ παρεδέχθη ὅτι εἶχε κάνει λάθος στὴν ἡμερομηνία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πελάτου του. Παρεδέχθη ὅτι τὸν ἐπεσκέχθη στὸ Σὰν Μπριὼ στὶς 13

καὶ ὄχι στὶς 14 Ἰουνίου καὶ ἐπομένως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔστειλε τὸ τηλεγράφημα ἀπὸ τὴ Χάβρη. Μιὰ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τῆς κατηγορίας καταρρίπτεται ἔτσι ἀλλὰ πολὺ ἀργά!!! Ἔπειτα, ὁ δικαστὴς τοῦ Πλουβιέρ, Ἐρβέ, ἐνδιεφέρθη γιὰ τὴν ὑπόθεσι αὐτὴ καὶ ἄρχισε νὰ κάνῃ ἔρευνες πρὸ τῆς δίκης. Τὸ πλήρωμα ἑνὸς μικροῦ ἁλιευτικοῦ κατέθεσε σ' αὐτὸν ὅτι τὸ βράδυ τῆς 24 πρὸς 25 Μαΐου, ἐνῷ ψάρευσαν κοντὰ στὸ κτῆμα τοῦ Κεμενέρ, ἄκουσαν τὸν κρότο τριῶν πυροβολισμῶν. Ὁ δικαστὴς αὐτὸς ἔστειλε τὶς μαρτυρικὲς αὐτὲς καταθέσεις στοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἀνάκρισι, ἀλλὰ αὐτοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ποτὲ δὲν τὶς ἔλαβαν. Ζήτησε τότε νὰ κληθῇ ὡς μάρτυς, κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ οὔτε καὶ αὐτὸ ἔγινε. Ὁ Ἐρβέ, ποὺ ὅπως φαίνεται ἦταν ἄξιος ὑπηρέτης τῆς δικαιοσύνης, κατάλαβε μετὰ τὴν δίκη ὅτι ὁ Σεζνὲκ ἔπεσε τὸ ὀλιγότερο θῦμα μιᾶς σκοτεινῆς μηχανορραφίας καὶ ἄρχισε σύντονες ἔρευνες γύρω ἀπὸ τὴν ὑπόθεσι. Ἐξήτασε τὴ γραφομηχανὴ τοῦ Σεζνὲκ καὶ ἀπέδειξε ὅτι δὲν ὑπῆρχαν σ' αὐτὴν ρινίσματα ξύλου ὅπως ἦταν φυσικὸ νὰ ὑπάρχουν, ἀφοῦ βρέθηκε ἀπὸ τὸν Ὑπαστυνόμο Μπονὺ στὸ πριονιστήριο. Ἀκόμη ὅτι, χωρὶς κανεὶς νὰ ξέρῃ πῶς, ἡ γραφομηχανὴ βρέθηκε τὴν προηγουμένη τῆς ἀνακαλύψεώς της στὸ πριονιστήριο τοῦ καταδικασθέντος. Κάτι ἄλλο ἀκόμη. Ἡ ὑπάλληλος ποὺ εἶχε «πωλήσει» τὴ γραφομηχανή, ἦταν προσωπικὴ στενὴ φίλη τοῦ Ἀστυνόμου Βιντὰλ καὶ ἐπὶ πλέον ἡ φωτογραφία ποὺ τῆς ἐπεδείχθη γιὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν Σεζνὲκ ἦταν παραποιημένη. Ὁ Ἐρβὲ κατόπιν ὅλων αὐτῶν τῶν διαπιστωθέντων κενῶν τῆς ἀνακρίσεως, βέβαιος ὅτι θὰ ἦταν ἡ αἰτία νὰ γίνῃ μιὰ ἀναθεώρησις τῆς ὑποθέσεως, ἔσπευσε νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ μάλιστα στὸν Ἀστυνόμο Βιντάλ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνακοινώσεων ἦταν τραγικὸ γιὰ τὸν ἀτυχῆ δικαστή. Δὲν πέτυχε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὸν χαρακτηρίσουν τρελλὸ καὶ νὰ τὸν κλείσουν στὸ τρελλοκομεῖο ὅπου ἔμεινε δύο μῆνες. Ἔγινε μεγάλος θόρυβος κατόπιν αὐτοῦ, ἀλλὰ ὁ θόρυβος σὲ λίγο κόπασε. Ὁ Ἐρβὲ ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ καὶ ἔβαλε σὰν σκοπὸ τῆς ζωῆς του νὰ ἐξιχνιάσῃ τὴ σκοτεινὴ αὐτὴ ὑπόθεσι. «Ἡ καταδίκη τοῦ ἀθῴου περιέχει βασάνους καὶ ἀγωνίας ἀληθῶς ἀφαντάστους. » Καὶ συγκινεῖται μὲν πολλάκις ἡ εὐμετάβλητος τοῦ πλήθους ψυχὴ διὰ τὴν τύχην » ἀθῴου ἀδίκως καταδικασθέντος, ἡ δὲ κοινὴ γνώμη μετὰ πάθους ἴσως ἀσχοληθῇ » περὶ αὐτοῦ πλὴν φεῦ μετ' οὐ πολύ, ἄλλα γεγονότα μᾶλλον ἐνδιαφέροντα αὐτὴν δὲν » θὰ βραδύνωσι νὰ στρέψωσι ἀλλαχοῦ τὴν προσοχήν της καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ ἀδί- » κως καταδικασθέντος δὲν θὰ εὕρωσι τοῦ λοιποῦ ἄλλην ἠχὼ ἀπὸ τὴν ἠχὼ τῆς φυ- » λακῆς» (Γκιγερμέ).

Ἡ στιγμὴ τῆς συλλήψεως τοῦ Σεζνὲκ

Ὁ καιρὸς πέρασε, χωρὶς πιὰ κανεὶς νὰ ἐνδιαφερθῇ γιὰ τὴν ὑπόθεσι Σεζνέκ. Ἦρθε ὁ πόλεμος καὶ ἡ κατοχὴ τῆς Γαλλίας. Τὸ 1945 ὅμως, ὁ Ὑπαστυνόμος Μπονὺ

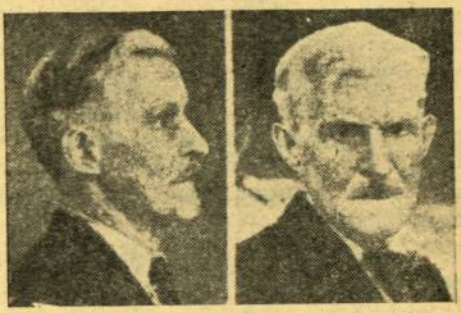
κατηγορήθη ὡς συνεργάτης τῶν Γερμανῶν καὶ κατεδικάσθη σὲ θάνατο. Πρὶν ὅμως τυφεκισθῇ στὸ Βινσὲν ὡμολόγησε :

«Ἔχω μιὰ μόνο μεγάλη τύψι συνειδήσεως. Ἔκανα νὰ καταδικασθῇ ἕνας ἀθῷος: » ὁ Σεζνέκ»...

Δυὸ χρόνια μετά, τὸ 1947, ὁ Σεζνὲκ ἀφέθη ἐλεύθερος, ἀφοῦ ἐξέτισε 24 ὁλόκληρα χρόνια φυλακῆς. Γυρίζοντας στὸ σπίτι του ὁ πρώην κατάδικος, νόμισε πῶς θὰ ἡσυχάσῃ, ἀλλὰ βρέθηκε μπρὸς σὲ μιὰ κατάστασι ἔκρυθμη. Ἡ γυναίκα του εἶχε πεθάνει ἀγωνιζομένη νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθῳότητά του. Ἡ μία του κόρη πέθανε ἀφοῦ πρῶτα εἶχε γίνει μοναχή. Ὁ γυιός του ὁ Ἀλμπὲρ εἶχε ἐξαφανισθεῖ. Ἡ κόρη του Ζάν, εἶχε παντρευτεῖ τὸν Φρανσουὰ Λὲ Ἔρ, αὐτὸν ποὺ στὴ δίκη του εἶχε παρουσιαθεῖ ὡς μάρτυς ὑπερασπίσεως, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπῆρξε ἐπὶ χρόνια ἐρωμένη του. Ὁ Λὲ Ἔρ στὶς 3 Ὀκτωβρίου 1948 δολοφονεῖται ἀπὸ τὴ γυναίκα του, τὴν ὁποία ἐξέδιδε καὶ εἶχε γίνει κοινὴ πόρνη. Ἡ κόρη τους ἡ Ἰουλιέτα ὁρκίζεται νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα της καὶ ξεσπᾷ στὸ Σεζνὲκ ὡς ὑπεύθυνο τῆς νέας αὐτῆς τραγωδίας. Ἔτσι ὁ Σεζνὲκ δὲν μπόρεσε νὰ βρῇ τὴ γαλήνη οὔτε στὸ σπίτι του. Ἡ καρδιά του ἐξασθενημένη ἀπὸ τὶς πολλὲς πίκρες ἐθραύσθη, πρὶν αὐτὸς μπορέσῃ νὰ βρῇ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ τοῦ ἐπέτρεπαν μιὰ ἀναθεώρησι τῆς δίκης του καὶ τὴν ἀποκατάστασί του. Καὶ σὲ λίγο πέθανε ἀφοῦ ἡ ζωή του ὑπῆρξε βασανισμένη ἀπὸ μιὰ ἄδικη τιμωρία. Σὲ ἕνα κοιμητήριο τῆς Βρετάνης ὅπου θάφτηκε, βρῆκε λίγη εἰρήνη. Ὁπωσδήποτε ἀπὸ ἕνα σύνολο βεβαίων γεγονότων σχηματίζει κανεὶς τὴν πεποίθησι ὅτι ὁ Γουλιέλμος Σεζνὲκ ὑπῆρξε θῦμα μιᾶς φρικτῆς συνωμοσίας, ἐξυφασμένης πρὸς ζημίαν του ἀπὸ πρόσωπα ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμη μένουν στὴ σκιά.

Ὁ Σεζνὲκ ὅταν εἰσῆλθε στὶς φυλακὲς

Ὁ Σεζνὲκ ὅταν ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ, ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

Προκειμένου ν' ἀποδοθῇ ἡ ἔννοια τοῦ μαθήματος τοῦ **Οὐσιαστικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου**, τοῦ διδασκομένου εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς, χρησιμοποιεῖται καὶ μάλιστα εἰς εὐρυτάτην κλίμακα, ὁ κοινὸς ὅρος **Ποινικὸς Νόμος.** Περαιτέρω, ὁ αὐτὸς ὅρος χρησιμοποιεῖται προκειμένου περὶ διατάξεων ποινικῆς φύσεως καὶ εἰς τὸν Ποινικὸν Κώδικα διαλαμβανομένων. Οὕτω, οὐ μόνον κατώτεροι ἀστυνομικοί, ἀλλὰ καὶ Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἔτι δὲ καὶ ἄλλοι νομικοί, μὴ ἐξαιρουμένων ἀκόμη καὶ τῶν δικηγόρων, ὁμιλοῦν περὶ τοῦ μαθήματος τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, περὶ ἐγκλήματος ἢ ἐγκλημάτων (κακῶς γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου «ἀδίκημα») προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου κλπ.

Οὗτος ὅμως εἶναι ὅρος κατ' ἐξοχὴν ἀτυχής. Διότι, ὡς γνωστόν, νόμον ἀποτελοῦν διάταξις ἢ διατάξεις προστατεύουσαι συγκεκριμένον ἔννομον ἀγαθὸν ἢ ἀποσκοποῦσαι εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ὡρισμένης τινὸς ἐννόμου σχέσεως, ὁπότε καὶ ὁμιλοῦμεν περὶ νόμου ποινικοῦ ἢ νόμου ἀστικοῦ κλπ. Οὕτω, ποινικοὶ νόμοι εἶναι λ.χ. οἱ τοιοῦτοι περὶ κλοπῆς, ἀπάτης, ὑπεξαιρέσεως, μοιχείας, διγαμίας κλπ., ἀστικοὶ δὲ οἱ ρυθμίζοντες λ.χ. τὰ τοῦ διαζυγίου, τῆς ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, τὰ τῆς προικὸς κλπ.

Τὸ σύνολον ὅμως τῶν διατάξεων τῶν ἐπὶ μέρους νόμων, κατὰ λογικὴν συνέπειαν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνιστᾷ πάλιν **Νόμον**, ἀλλὰ **Κώδικα Νόμων,** ὅστις Κῶδιξ, ἂν περιέχῃ διατάξεις ποινικοῦ περιεχομένου χαρακτηρίζεται ὡς ποινικός, ἂν περιέχῃ τοιαύτας ἀστικῆς φύσεως ὡς ἀστικός, ἂν ἐμπορικῆς φύσεως, ὡς ἐμπορικὸς κλπ.

Ταῦτα, σημειωτέον, οὐδένα πρέπει νὰ ξενίσουν, καίτοι, ἐπὶ ἑκατονταετίαν καὶ πλέον, ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ καταργηθέντος δικαίου μας, ἐχρησιμοποιεῖτο ὁ ὅρος Ποινικὸς Νόμος καὶ οὐχὶ Ποινικὸς Κῶδιξ. Τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἀντίστοιχος Γερμανικὸς ὅρος «**Κῶδιξ**», ἀπεδόθη εἰς τὴν Ἑλληνικήν, κατὰ τὴν μετάφρασιν του (διότι ὡς γνωστὸν ὁ Π.Ν. οὐδὲν ἀποτελεῖ ἢ μετάφρασιν τοῦ Γερμανικοῦ Κώδικος, ἔργον τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ Νομοδιδασκάλου καὶ φιλοσόφου Feuerbach, διὰ τοῦ ἀνακριβοῦς ὅρου «**Νόμος**». (1)

Ἡ ἀνακριβὴς αὕτη ἀπόδοσις ἐγένετο συντόμως ἀντιληπτή, ἡ τροποποίησις ὅμως δὲν ἐκρίθη σκόπιμος, λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ εὐρείας διαδόσεώς της καὶ κατὰ τρόπον ἐνσυνείδητον ὑιοθετήσεώς της, ὑπὸ τῶν ἑρμηνευτῶν τοῦ δικαίου μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀείμνηστος Καθηγητὴς Κων/νος Κωστῆς (ὅστις καὶ μόνον αὐτὸς (2) ἐντὸς ἑκατονταετίας ὁλοκλήρου συνέγραψε πλήρη **Ἑρμηνείαν τοῦ**

1. Τὸ αὐτὸ συνέβη μὲ τὸν Ἐμπορικὸν Κώδικα, προελθόντα ἐκ τοῦ Code Comercial ὅστις ἔλαβε τὸν τίτλον: «**Ἐμπορικὸς Νόμος**».

2. Τὰ κύρια γενικὰ ἔργα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιστημονικῆς βιβλιογραφίας, ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ Π.Ν. ἐκδοθέντα, εἶναι τὰ κάτωθι: 1. Ν. Σαριπόλου: Σύστημα τῆς ἐν Ἑλλάδι ἰσχυούσης ποινικῆς νομοθεσίας, πεπαλαιωμένον καὶ μὲ μικρὰν ἑρμηνευτικὴν ἀξίαν. Κ.Ν. Κωστῆ: Ἑρμηνεία τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Ποινικοῦ Νόμου. Τρίτομον ἔργον συγχρονισθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγ. Μπουροπούλου καὶ ἀποτελοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη ὁδηγὸν τῶν δικαστηρίων μας, τὶς οἶδε δὲ μέχρι πότε εἰς τοῦτο οἱ πλεῖστοι θὰ προσφεύγωμεν, ἂν οἱ νεώτεροι δὲν ἐπιχειρήσουν πλήρη καὶ ὁλοκληρωμένην ἑρμηνείαν τοῦ νέου δικαίου μας. Τ. Ἠλιοπούλου: Σύστημα Ἑλληνικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου (Γενικὸν Μέρος μόνον). Ἠλιοπούλου—Χωραφᾶ: Μικρὸν τμῆμα τοῦ Εἰδικοῦ Μέρους. Χ. Τζωρτζοπούλου: Ἐγχειρίδιον Οὐσιαστικοῦ Ποινικοῦ δικαίου, περιλαμβάνον μόνον ἓν τμῆμα τοῦ Γε-

ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος Ποινικοῦ Νόμου, ἀτυχῶς δὲ οὐδεὶς ἕτερος) καὶ τῶν Ἑλλήνων νομικῶν γενικῶς.

Ὀρθῶς ἐπομένως ὁμιλοῦμεν ἤδη περὶ **Νέου Ποινικοῦ Κώδικος** [καὶ οὐχὶ **Ποινικοῦ Νόμου.** Πλήν, τὸ ἀντίστοιχον μάθημα, τὸ διδασκόμενον εἰς τὰς Σχολὰς Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων δὲν εἶναι ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ, ὡς τὰ ἄρθρα 42 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων καὶ 10 τοῦ τοιούτου τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων, διαλαμβάνουν.

Διότι ὁ ἑρμηνευτὴς τοῦ Οὐσιαστικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαστυνόμων, δὲν περιορίζεται ἁπλῶς εἰς τὴν ξηρὰν ἑρμηνείαν τῶν ἄρθρων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἀλλὰ χωρῶν ἔτι περαιτέρω—πολλῷ μᾶλλον τώρα, ὁπότε ἡ φοίτησις εἶναι 18μηνος—διδάσκει **Ποινικὸν Δίκαιον,** ὑπὸ τὴν εὐρεῖαν τοῦ ὅρου ἔννοιαν. Διότι, ἡ ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος ἐξέτασις τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῶν εἰδικῶν ἐπὶ μέρους θεσμῶν, ἡ ἀντιπαραβολὴ τούτων πρὸς ἀντιστοίχους διατάξεις τοῦ Π.Ν. καὶ μάλιστα ἐνίοτε πρὸς ὁμοίας ἀλλοδαπῶν δικαίων, ἡ συσχέτισίς των πρὸς συναφεῖς τοιαύτας ἄλλων κλάδων τοῦ δικαίου (Ἀστικοῦ, Ἐμπορικοῦ, Ποιν. Δικονομίας κλπ.), ἡ συνύφανσις αὐτῶν πρὸς ἀναλόγους διατάξεις τῶν καλουμένων βοηθητικῶν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἐπιστημῶν (Κοινωνιολογίας, Ἐγκληματολογίας, Ἰατροδικαστικῆς κλπ.), ἐνὶ λόγῳ, ἡ ὑπὸ κορυφαίων καὶ διακεκριμένων ἐπιστημόνων (ὡς εἶναι οἱ κ.κ. Τούσης καὶ Γάφος) βαθυτέρα σπουδὴ καὶ ἔρευνα τῶν προβλημάτων τῆς νεωτέρας δογματικῆς Ποινικῆς Ἐπιστήμης, δὲν συνιστοῦν Ποινικὸν Κώδικα, ἀλλὰ Ποινικὸν Δίκαιον, ἐν τῇ ἀκριβεστάτῃ τοῦ ὅρου ἐννοίᾳ.

Ἐπὶ τῇ βάσει παρομοίων σκέψεων, πρέπει νομίζω ν' ἀχθῶμεν εἰς τὸ ὀρθὸν συμπέρασμα, ὅτι καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Ἀρχιφυλάκων διδάσκονται, οὐχὶ Ποινικὸς Κῶδιξ, ἀλλὰ Στοιχεῖα Ποινικοῦ Δικαίου, ἂν ὄχι Ποινικὸν Δίκαιον, ἀφοῦ ἀπό τινος καὶ εἰς αὐτὴν ἡ φοίτησις εἶναι 9μηνος.

Τέλος, εἰς τὴν Σχολὴν Ἀστυφυλάκων, νομίζομεν ὅτι ὁ ὀρθότερος ὅρος, πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἐξεταζομένου μαθήματος, εἶναι Μαθήματα Ποινικοῦ Κώδικος, διότι καὶ μερικὴ ἔστω ἀνάπτυξις ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, δὲν εἶναι δυνατή, εἰς τὸ τόσον σύντομον χρονικὸν διάστημα τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

νικοῦ Μέρους. Τοῦ ἰδίου : Σχόλια ἐπί τινων ἐγκλημάτων (μόνον) τοῦ Εἰδικοῦ Μέρους. Ν. Χωραφᾶ: Ἑλληνικὸν Ποινικὸν Δίκαιον (Γενικὸν Μέρος) Ἠλ. Γάφου : Ποινικὸν Δίκαιον (Γενικὸν Μέρος).

Μετὰ τὴν θέσιν εἰς ἰσχὺν τοῦ Νέου Κώδικος ἡ παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικὴ κίνησις, εἰς τὸ πεδίον τοῦ Οὐσιαστικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου δέον νὰ κριθῇ περισσότερον ἐπαρκὴς τῆς προηγουμένης. Ὁ Καθηγητὴς Χωραφᾶς ἠσχολήθη μὲ τὴν διεξοδικὴν καὶ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἐπιστημονικὴν ὀξύνοιαν, ἀνάπτυξιν τοῦ Γενικοῦ Μέρους (μόνον) τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Ὡσαύτως καὶ ὁ Καθηγητὴς Καρανίκας συνέγραψε ἐγχειρίδιον τοῦ Γενικοῦ Μέρους τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου. Ἀξιόλογος δέον νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἑρμηνεία τοῦ Γενικοῦ Μέρους τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τοῦ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ Δικηγόρου Σταΐκου. Τέλος ὁ Καθηγητὴς Γάφος ἤρξατο ἑρμηνείαν, κατὰ τρόπον πλήρη ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, τοῦ Εἰδικοῦ Μέρους τοῦ Νέου Κώδικος. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ τόσον σπουδαία αὕτη ἐργασία του θὰ ὁλοκληρωθῇ, πρὸς ὄφελος τῆς νομολογίας καὶ τῆς ἐπιστήμης γενικῶς.

ΙΧΝΗ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ

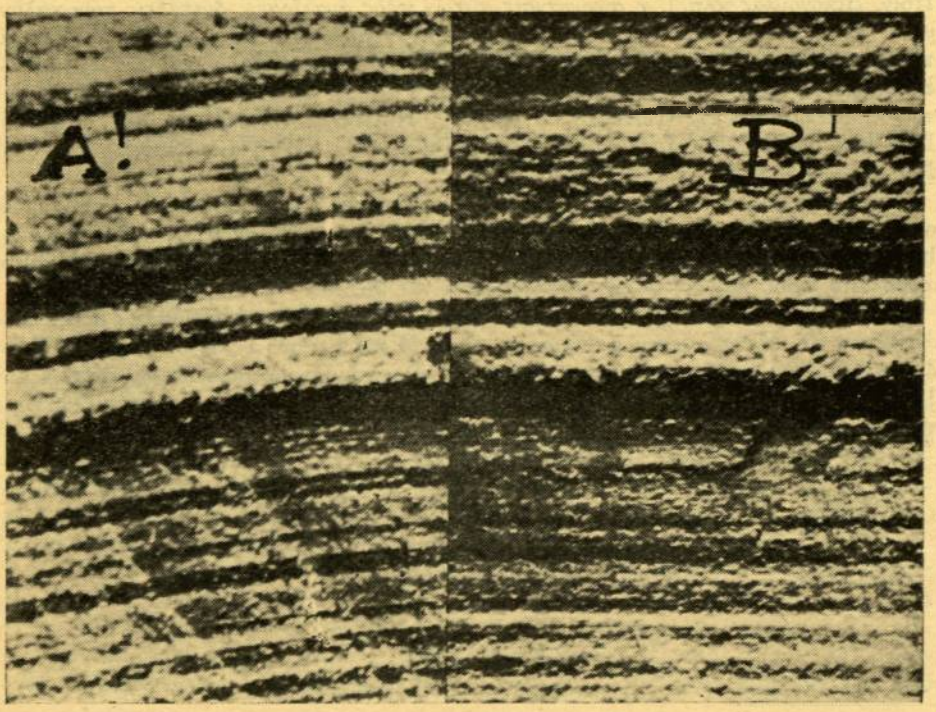
— ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β'
κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Δευτέρα περίπτωσις.

Ἀριθμ. 4851. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν (τριμελές). Δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν τοὺς κατηγορουμένους..... ἀναβάλει ἀορίστως τὴν ἐκδίκασιν τῆς κατ' αὐτῶν ὑποθέσεως. Διατάσσει κρεισσονας ἀποδείξεις..... καὶ ὅπως ἐνεργηθῇ πραγματογνωμοσύνη ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Υ. «περὶ τοῦ ἂν τὰ ἴχνη ἐγκοπῆς τῶν τεμαχίων καρποφόρων δένδρων διὰ πελέκεως ταυτίζονται μὲ τὰ ἴχνη ἐγκοπῆς διὰ πελέκεως τοῦ τεμαχίου ἀγριελαίας ὡς ἐπενεχθέντα διὰ τοῦ αὐτοῦ κοπτικοῦ ὀργάνου παρουσιάζοντος χαρακτηριστικὰς ἀνωμαλίας ἀκμῆς—κόψης.

Ταυτότης αὐλακώσεων καὶ προεξοχῶν. Γνωμάτεμσις θετική. Α' Κορμὸς ἀγριελαίας Β' Κορμὸς μηλέας.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν συνέταξα τὴν σχετικὴν πραγματογνωμοσύνην τῆς ὁποίας τὸ συμπέρασμα ἦτο..... «ἐκ τῆς ὅλης λεπτομεροῦς καὶ ἐπισταμένης διὰ τοῦ μικροσκοπίου συγκριτικῆς ἐξετάσεως, μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων ἰχνῶν, ἐπὶ τῶν σημείων τῶν τομῶν τῶν καρποφόρων δένδρων (μηλέα) καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἰχνῶν ἐπὶ τῶν τομῶν τοῦ τεμαχίου τῆς ἀγριελαίας (δεῖγμα ἰχνῶν ὑπόπτου ἐργαλείου), προέκυψαν στοιχεῖα ταυτότητος ἱκανὰ νὰ πείσωσι ἡμᾶς ὅτι τὰ τέσσαρα (4) μεγάλα καὶ τὸ ἓν (1) μικρὸν τεμάχια τῶν καρποφόρων δένδρων ἔχουσι ἐν-ως ἀποκοπῆ διὰ

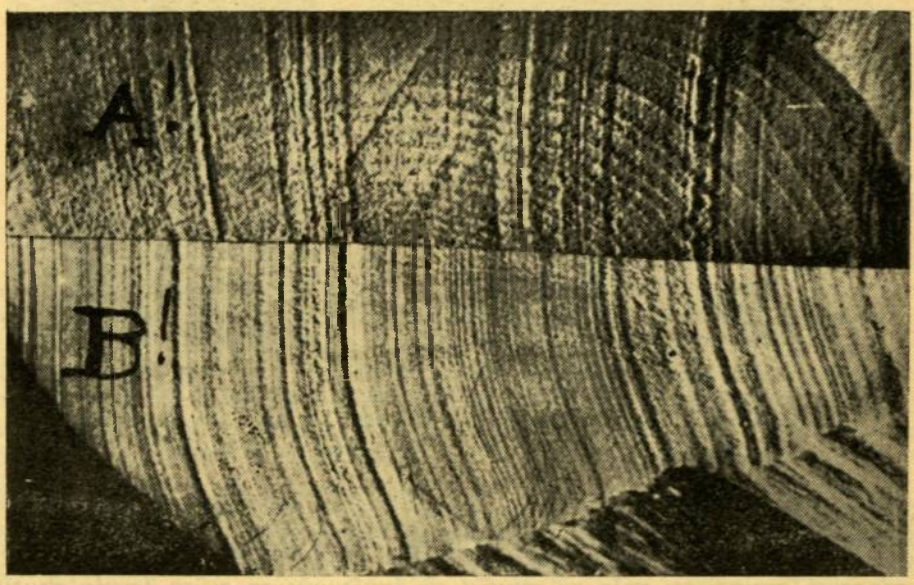
τοῦ αὐτοῦ ἐργαλείου, δι' οὗ ἔχει ἀποκοπῆ καὶ ὁ κορμὸς τῆς ἀγριελαίας». Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1000/58 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ὁ εἷς ἐκ τῶν κατηγορουμένων κατεδικάσθη εἰς 4μηνον φυλάκισιν.

Κορμοὶ μηλεοδένδρων καὶ ἀγριελαίας (δεῖγμα). Γνωμάτευσις θετική.

Περίπτωσις τρίτη.

Ἠσχολήθην ἐπίσης μὲ δύο ἄλλας ὁμοίας ὑποθέσεις (ἀποκοπὴ δένδρων

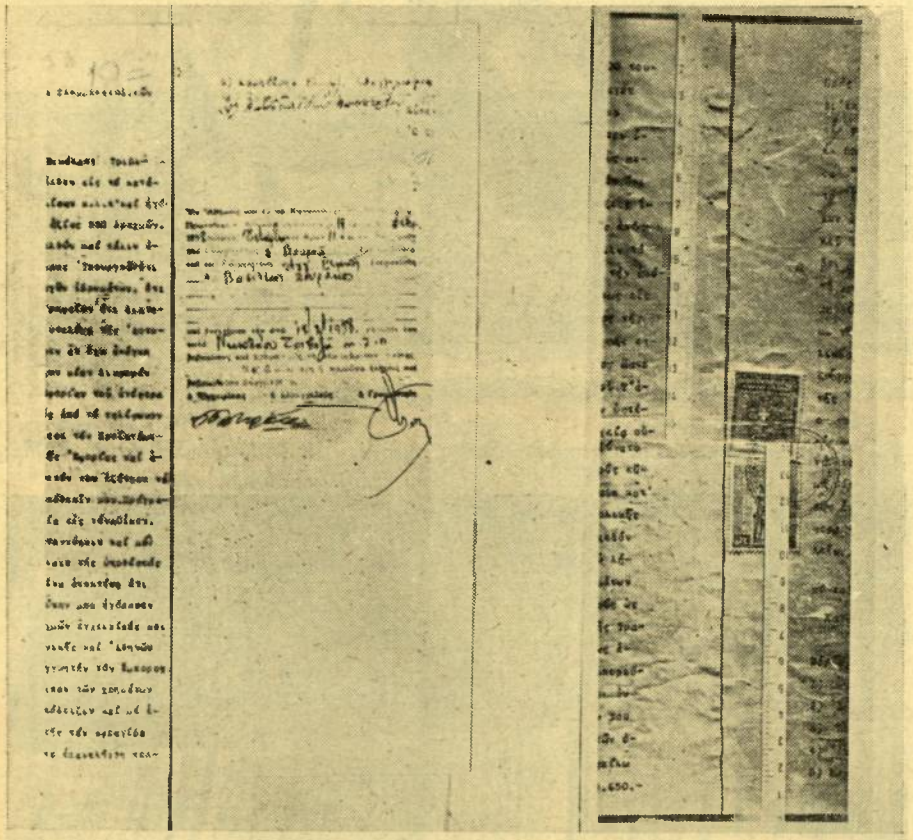
Ἀνομοιότης: Γνωμάτευσις ἀρνητική. Κορμοὶ μηλεοδένδρων. Α' πειστήριον. Β' δεῖγμα.

μηλεῶν) ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ἀπέβη ἀρνητικόν. Πιθανὸν τοῦτο νὰ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὰ ὑποπτα ἐργαλεῖα μετὰ τὴν χρῆσιν των καὶ μέχρις ὅτου κατασχεθῶσι ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς νὰ ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τῶν κατόχων των εἰς νέαν ὄξυνσιν—ἀλόνισμα, ὁπότε ἐκλείπει τελείως ἡ δυνατότης διαπιστώσεως ταυτότητος μεταξὺ ἰχνῶν τόπου ἀδικήματος καὶ νέων ἰχνῶν ὑπόπτου ἐργαλείου.

Εἶναι τὸ μεγαλύτερον μειονέκτημα τῶν ἰχνῶν τῶν ἐργαλείων ἐν συγκρίσει μετὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, τὰ ὁποῖα μόνον προσκαίρως δύνανται νὰ ἐξαφανισθοῦν, διότι ἐπανεμφανίζονται μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καθ' ὃ οὐδέποτε μεταβάλλονται.

Περίπτωσις τετάρτη.

Ὁ Ἀνακριτὴς τοῦ Α' Ἀνακριτικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 146/10-4-58 ἐγγράφου του ἀπέστειλεν ἡμῖν μήνυσιν τοῦ Χ. κατὰ τοῦ Ψ. κα-

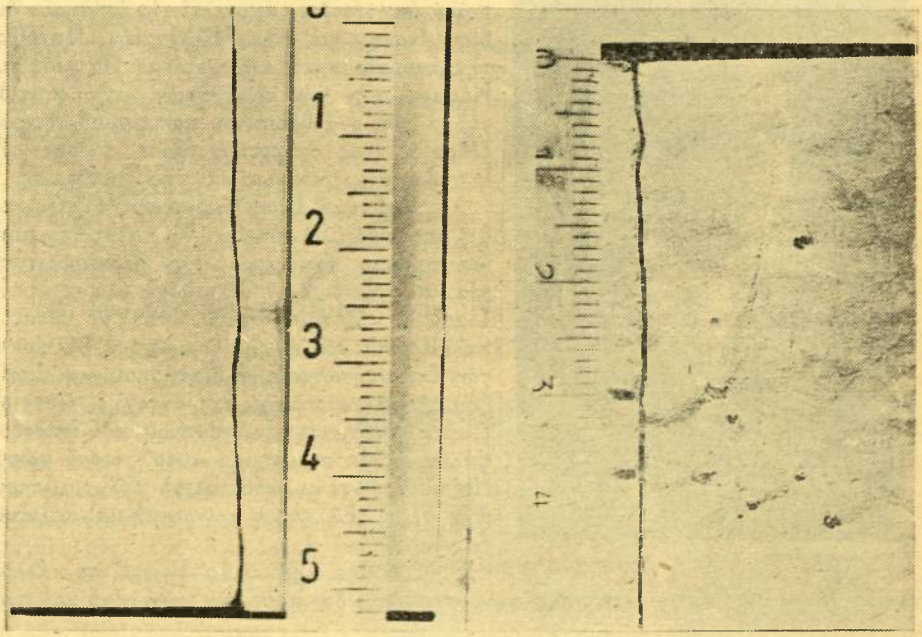

Τὰ δύο κάθετα ἄκρα τῶν φύλλων τὰ ἀποκεκομμένα διὰ μηχανικοῦ μέσου.

Ἀπόλυτος προσαρμογὴ τῶν καθέτων πλευρῶν — ἄκρων — τῶν δύο φύλλων χάρτου τῆς μηνύσεως.

τοίκου Ἀθηνῶν ἀποτελουμένων ἐκ δύο αὐτοτελῶν φύλλων χάρτου μεγέθους 20Χ30 ἑκ. καὶ γεγραμμένην διὰ γραφομηχανῆς ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐξετάσωμεν καὶ ἀποφανθῶμεν «ἂν τὰ δύο ταῦτα φύλλα ἀποτελοῦν ἐνιαῖον δίφυλλον ἀποκοπὲν καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ποῖα τὰ σημεῖα τὰ ἀποδεικνύοντα τοῦτο (τυχὸν σημεῖα

προσαρμογῆς) ἢ ἂν εἶναι ἀνεξάρτητα καὶ ἄσχετα πρὸς ἄλληλα». Ὡς δῆλον γίνεται ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτήματος ὁ κ. Ἀνακριτὴς ἐπιθυμεῖ νὰ βεβαιωθῇ : ἂν ἡ ἐν λόγῳ μήνυσις ἀπετελεῖτο κατ' ἀρχὰς ἐξ ἑνιαίου σώματος διφύλλου χάρτου καὶ μετὰ ταῦτα ἀπεσχίσθη διὰ χειρὸς ἢ ἀπεκόπη διὰ μαχαιριδίου, ξυριστικῆς λεπίδος κ.λ.π. ἢ ἀπετελεῖτο ἐκ δύο ἀνεξαρτήτων πρὸς ἄλληλα φύλλων χάρτου. Κατ' ἀρχὴν ἐξητάσθη ἡ δυνατότης τοῦ τεχνικοῦ ἐλέγχου δηλαδὴ ἂν τὰ δύο φύλλα χάρτου ἦσαν καθ' ὅλας τὰς διαστάσεις αὐτῶν ἀκέραια καὶ δὲν παρουσίαζον ἐλλείψεις, διαφορὰς ἢ χάσματα, ἐξ ὧν δυνατὸν νὰ καθίστατο δυσχερὴς ὁ τεχνικὸς ἔλεγχος. Οὐχ ἧττον ὅμως ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεπιστώθη ὅτι τὰ δύο ὁριζόντια καὶ τὰ δύο κάθετα ἄκρα τῶν φύλλων ἦσαν ἀπολύτως εὐθύγραμμα καὶ οὐδεμίαν ἀνωμαλίαν παρουσίαζον. Τὸ ἕτερον κάθετον ἄκρον ἀμφοτέρων τῶν φύλλων παρουσίαζεν κυματοειδὲς περίγραμμα γεγονὸς καταμαρτυροῦν ἀποκοπὴν αὐτῶν οὐχὶ διὰ συνήθους χαρτοκοπτικοῦ «μηχανήματος» οὐδὲ διὰ

Τά σημεῖα προσαρμογῆς ἐν μεγεθύνσει.

Τὰ σημεῖα προσαρμογῆς ἐν μεγεθύνσει.

χειρὸς «ἀπόσχισιν» ὁπότε θὰ ἐμφανίζοντο πλέον κατάδηλα τὰ σημεῖα τοῦ ἀποχωρισμοῦ, ἀλλὰ διὰ μικροῦ καὶ μεγάλης κοπτικῆς ἱκανότητος ἐργαλείου, προφανῶς διὰ ξυριστικῆς λεπίδος. Κατόπιν τῶν ἀναφερομένων διαπιστώσεων συμπλησιάσαμεν τὰς δύο κυματοειδεῖς καθέτους πλευράς—ἄκρα τῶν δύο φύλλων χάρτου τῆς μηνύσεως καὶ παρετηρήσαμεν ὅτι ἡ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ ἑνὸς φύλλου χάρτου προσηρμόζετο ἀπολύτως καὶ καθ' ὅλας τὰς ὀδοντώσεις, ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ μήκους, πρὸς τὴν ἀριστερὰν κάθετον πλευρὰν τοῦ ἑτέρου φύλλου χάρτου τῆς μηνύσεως καὶ ἐντεῦθεν κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι : Τὸ γεγονὸς τῆς ἀπολύτου καὶ καθ' ὅλας τὰς ὀδοντώσεις (ἐσοχαὶ-ἐξοχαὶ) προσαρμογῆς τῶν πλευρῶν τῶν δύο φύλλων χάρτου δὲν δύναται νὰ ὀφείλεται εἰς τυχαίαν σύμπτωσιν, ἀλλὰ καταδεικνύει κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφισβητήσεως ὅτι τὰ δύο (νῦν) ἀνεξάρτητα ἀλλήλων φύλλα χάρτου πρὸ τοῦ ἀπο-

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Τὴν 26ην Μαρτίου ἐ. ἔ., ὡρκίσθη ἐνώπιον τοῦ ἐξοχωτάτου Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ, ὁ νέος Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, τ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας, κ. Νικ. Μπουραντᾶς.

Ὁ κ. Μπουραντᾶς ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων ἀπηύθυνε τὴν κατωτέρω ἐμπνευσμένην Ἡμερησίαν Διαταγήν, πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος:

«Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν καὶ ὑπερηφάνειαν ἀναλαμβάνω σήμερον τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, τὴν ὁποίαν μοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Κυβέρνησις.

Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἄνδρες τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

Ὁ ὅρκος τὸν ὁποῖον σήμερον ἔδωσα καὶ τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς ἐδώσατε, ὅταν ἐνετάχθητε εἰς τὸ λαμπρὸν Σῶμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖτε, ἀποτελεῖ τὴν ἐπίσημον διὰ βίου ἕνωσιν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, τὴν ἁγιωτέραν καὶ ἐνδοξωτέραν Πατρίδα τοῦ Κόσμου, τὴν γῆν τῶν Θεῶν, τὴν κοιτίδα τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ἥτις ἐξέθρεψε τοὺς διαπρεπεστέρους ἄνδρας τῆς ἱστορίας τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Πρέπει ν' ἀποτελῇ βίωμα τῆς ζωῆς μας, ὅτι ὑπεράνω ὅλων ὀφείλει νὰ παραμένῃ μόνη καὶ πρώτη, πανίσχυρος καὶ ὁλοκληρωτική, μία καὶ ἀδιαίρετος ἡ ἀφοσίωσίς μας πρὸς τὴν Πατρίδα. Μόνιμος σκέψις μας ἂς εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματός μας, ἡ βελτίωσις τῶν ἱκανοτήτων μας, ἡ διατήρησις καὶ ἐπαύξησις τῆς σωματικῆς μας ἀντοχῆς, ὥστε νὰ εἴμεθα πράγματι οἱ ἄγρυπνοι καὶ ἐπιδέξιοι φύλακες τοῦ περιφήμου αὐτοῦ ἱεροῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον φυλάσσεται τὸ πολυτιμώτερον ἀγαθόν, ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἐλευθερία.

Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς δώσω διὰ τῆς παρούσης συμβουλάς. Γνωρίζετε κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰς ὑποχρεώσεις σας πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος.

Σήμερα θὰ σᾶς εἴπω μόνον :

Κ ύ ρ ι ο ι ,

Ἡ σημερινὴ ἐποχή, εἶναι κρίσιμος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ κίνδυνοι πολλοὶ ὑπάρχουν διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὕπαρξιν τῶν πολιτισμένων Ἐθνῶν.

Ἂς συσπειρωθῶμεν μὲ πίστιν, γύρω ἀπὸ τὸν ἔνδοξον θρόνον τοῦ Βασιλέως μας, ὑψηλόφρονες καὶ ἀποφασιστικοί, ὥστε ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ νὰ ἀμυνθῶμεν σθεναρῶς ὥστε νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἱερὰν κιβωτὸν τῆς Ἐλευθερίας ἀλώβητον καὶ ἀμόλυντον ἀπὸ τοὺς βαρβάρους τῶν ὁποίων τὴν σκοτεινὴν σκέψιν ἠνώχλησε πάντοτε τὸ ἐκτυφλωτικὸν φῶς τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Εἴθε ὁ ΘΕΟΣ, ὅστις πάντοτε ἐπροστάτευσε τὸ Ἔθνος μας, νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ φανῶμεν πάντοτε ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως».

Ὁ Ἀρχηγὸς
Ν. ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

-Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α'
κ. Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Σύστασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.
2. Σκοποὶ τῆς Ε.Ε.Α.Ε.
3. Ἀποκλειστικαὶ ἁρμοδιότητες τῆς Ε.Ε.Α.Ε.
4. Ὄργανα Διοικήσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.
5. Περιπτώσεις ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος.
6. Ὁ ἀξιόλογος ρόλος τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

***

1. Σύστασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

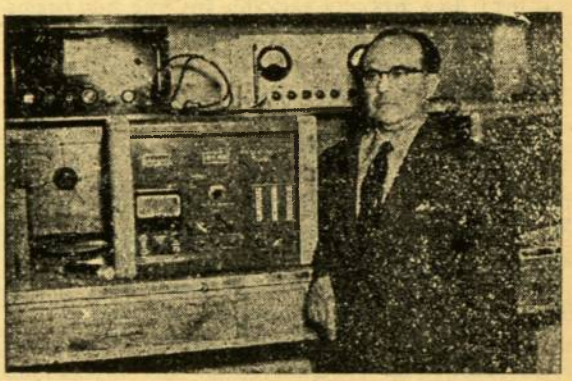
Αἱ διαρκῶς σημειούμεναι πρόοδοι καὶ ἐφαρμογαὶ εἰς τὸν τομέα τῆς ἀτομικῆς ἢ πυρηνικῆς ἐνεργείας δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀφίσουν ἀδιάφορον τὴν Χώραν μας. Παρίστατο, ὡς ἐκ τούτου, ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς συστάσεως μιᾶς εἰδικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ὡς ἀποστολὴν τὴν μελέτην καὶ παρακολούθησιν τῶν θεμάτων ἀτομικῆς ἐνεργείας.

Κατόπιν πολλῶν συζητήσεων, ἐπὶ τῶν εἰς ἄλλας Χώρας ἐφαρμοζομένων, συνεστήθη τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1954, διὰ τοῦ Νόμου 2750/54, κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν πρότυπον, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας (Ε.Ε.Α.Ε.), ἡ ὁποία ἀποτελεῖ αὐτοτελῆ Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν, ἑδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπαγομένην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ.

2. Σκοπὸς τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ἀναδιοργανωθεῖσα διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 3891/1958, ἔχει ὡς σκοπόν:

α) Νὰ ὑποκινῇ, ὑποστηρίζῃ καὶ ἐνεργῇ ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς ἐρεύνας πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς ἐπιστήμης, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Θ. Κουγιουμτζέλης, ἐπιθεωρῶν τὰ ἐργαστήρια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

β) Νὰ μετεκπαιδεύῃ ἐπιστήμονας καὶ τεχνικοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας ἢ τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν προκυπτουσῶν ἀναγκῶν ἐκ τῶν πάσης φύσεως ἐφαρμογῶν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

γ) Νὰ μελετᾷ, ὀργανώνῃ καὶ ἐλέγχῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προστασίας τῶν προσώπων καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐναντίον τῶν ἐκ τῆς ραδιενεργείας ἀποτελεσμάτων.

δ) Νὰ ὑποστηρίζῃ ἢ ἐνεργῇ ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν ραδιενεργῶν μεταλλευμάτων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὑπέδαφος.

ε) Νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς ἀντιστοίχους ὀργανισμοὺς τῶν

ἄλλων Κρατῶν, ὡς καὶ τὰ διεθνῆ συνέδρια ἢ διεθνεῖς Ὀργανισμοὺς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

στ) Νὰ διαφωτίζῃ διὰ βιβλίων, περιοδικῶν, ἐντύπων, ἐκθέσεων καὶ διαλέξεων τὸ κοινόν, ἐπὶ ζητημάτων σχετιζομένων μὲ τὰς εἰρηνικὰς ἐφαρμογὰς τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

ζ) Νὰ παρέχῃ συμβουλευτικὴν καθοδήγησιν εἰς τὰς Κρατικὰς Ἀρχὰς ὡς καὶ τὰ Δημόσια ἢ Ἰδιωτικὰ Ἱδρύματα ἢ Ὀργανισμούς, Ἰδιωτικὰς Βιομηχανίας ἢ ἄλλας ἐπιχειρήσεις, ἐπὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

η) Νὰ λαμβάνῃ ὅλα τ' ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως ἡ Χώρα ἐκμεταλλευθῇ τὰς παρεχομένας δυνατότητας ἐκ τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας.

3. Ἀποκλειστικαὶ ἁρμοδιότητες τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ἔχει ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα διά :

α) Τὴν κατάρτισιν προγραμμάτων ἐπὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας ἐν Ἑλλάδι.

β) Ἐγκατάστασιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἀντιδραστήρων ἰσχύος, ἐξαιρέσει τῶν ἐγκαθισταμένων ἐπὶ πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν.

γ) Τὴν παροχὴν ἀδείας εἰσαγωγῆς, λειτουργίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως πειραματικῶν ἀντιδραστήρων, δι' ἐκπαιδευτικοὺς ἢ ἄλλους σκοπούς, πέραν καὶ ἐπὶ πλέον πάσης ἄλλης ἀπαιτουμένης ἀδείας λειτουργίας.

δ) Τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἐγκαταστάσεων τῶν ἐχουσῶν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν πυρηνικὴν ἐνέργειαν, ὡς καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων χρησιμοποιήσεως ραδιενεργῶν στοιχείων ἢ ἰσοτόπων.

ε) Τὴν παροχὴν ἀδείας εἰσαγωγῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως ραδιενεργῶν ἰσοτόπων.

στ) Τὴν ἄσκησιν ἐλέγχου ἐπὶ τῆς πωλήσεως καὶ διαθέσεως εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἢ ἀλλοδαπὴν οἱασδήποτε ποσότητος ραδιενεργῶν ὀρυκτῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὑπεδάφους.

4. Ὄργανα Διοικήσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας εἶναι :

α) Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή. Αὕτη εἶναι ἐνδεκαμελὴς καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, ἑπτὰ Καθηγητὰς τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων τῆς Χώρας καὶ ἀπὸ ἕνα ἐκπρόσωπον τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀσκεῖ ὅλας τὰς ἐξουσίας τῆς Ε.Ε.Α.Ε. καὶ κατευθύνει τὴν δραστηριότητα αὐτῆς.

β) Ἡ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπή. Αὕτη ἀποτελεῖται ἐξ εἴκοσι μελῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων καὶ ἀντιπρόσωποι διαφόρων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Ἡ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ὡς ἁρμοδιότητα τὴν παροχὴν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικοοικονομικῶν συμβουλῶν πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπήν, ἐπὶ θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν πυρηνικὴν ἐνέργειαν καὶ τὰ πυρηνικὰς ἐφαρμογὰς δι' εἰρηνικοὺς καὶ ἀμυντικοὺς σκοπούς.

γ) Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς. Ὡς τοιοῦτος ἔχει διορισθῇ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου κ. Κουζιουμτζέλης, ὅστις θεωρεῖται ὡς αὐθεντία εἰς τὰ θέματα τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας ἐν Ἑλλάδι. Οὗτος προΐσταται τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Ε.Α.Ε., εἰσηγεῖται τὰ θέματα εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

5. Περιπτώσεις ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος.

α) Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 3891/58, ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευή, εἰσαγωγὴ καὶ ἡ κατοχὴ παντὸς τεχνητῶς ραδιενεργοῦ στοιχείου ἢ ραδιενεργῶν ἰσοτόπων ἢ ἑνώσεων τούτων, ὡς τὸ οὐράνιον, κοβάλτιον κ.τ.λ., ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

β) Ἡ αἴτησις διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας εἰσαγωγῆς τεχνητῶς ραδιενεργῶν ὑλικῶν ὑποβάλλεται πρὸ τῆς παραγγελίας τῶν αἰτουμένων πρὸς εἰσαγωγὴν εἰδῶν.

γ) Δύναται, κατ' ἐξαίρεσιν, νὰ χορηγηθῇ ἡ αἰτουμένη ἄδεια εἰσαγωγῆς καὶ δι' εἴδη παραγγελθέντα ἢ ἀφιχθέντα, εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐπειγούσης ἀνάγκης, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἰσάγωνται παρὰ Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων ἢ Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων.

δ) Οἱ κατέχοντες τεχνητῶς ραδιενεργὰ ὑλικά, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι ταῦτα εἰς Ε.Ε.Α.Ε., ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν καὶ νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τῆς κεκανονισμένης ἀδείας κατοχῆς. Ἡ ταχθεῖσα προθεσμία λήγει τὴν 7 Μαΐου 1959.

ε) Ἐκεῖνοι οἵτινες εἰσάγουν ἢ κατέχουν τὰ ἀναφερθέντα ραδιενεργὰ ὑλικά, ἄνευ ἀδείας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως, μὴ μετατρεπομένης εἰς χρηματικήν, τὰ δὲ παρανόμως εἰσαχθέντα κατάσχονται καὶ δημεύονται.

6. Ὁ ἀξιόλογος ρόλος τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, κατόπιν τῆς νέας ἀναδιοργανώσεως της, καλεῖται νὰ παίξῃ ἕναν ἀξιόλογον ρόλον διὰ τὴν Βιομηχανικήν, Γεωργικήν, Ἰατρικὴν καὶ ἐν γένει Ἐπιστημονικὴν πρόοδον τῆς Χώρας, εἰς τὸ νέον καὶ ἀνεξάντλητον τομέα τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας, συμβάλλουσα οὕτω ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν καὶ τὴν ἄνοδον τοῦ μορφωτικοῦ καὶ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Στὶς Θερμοπῦλες

Στῶν Θερμοπυλῶν τὰ χώματα
εἶναι κόκκαλα θαμένα,
ποὺ ἀνήκουνε στὰ σώματα
ποὺ ἐπέσαν δοξασμένα.

*

Μάρτυρες γιὰ τὴν Ἑλλάδα
φεῦ! ἐπέσαν οἱ γενναῖοι,
γιὰ νὰ μὴν σβυστῇ ἡ δάδα
τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ καίει.

Γ. Γεωργακόπουλος

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ

Ὑπὸ ἀρχιφύλακος T. Kramer,
κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α'
κ. ΧΡ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ

Ὁ ἀρχιφύλαξ Τζαίημς Κράμερ, ὑπηρετῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἀστυνομικὸν Τμῆμα τοῦ Πόρτσμούμ (Χάντς—Ἀγγλίας) συνέλεξε στοιχεῖα περὶ τῶν Σωμάτων Ἀστυνομίας Πόλεων διαφόρων χωρῶν καὶ ἐδημοσίευσε σειρὰν ἄρθρων περὶ τούτων εἰς τὴν «Ἀστυνομικὴν Ἐπιθεώρησιν», ἐκδιδομένην εἰς Βρετανίαν. Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» συγχαίρουν τὸν κ. Κράμερ καὶ ἀρχίζουν ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν μὲ ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι ἡ γνῶσις λεπτομερειῶν περὶ τῆς Ἀστυνομίας τῶν ἄλλων χωρῶν εἶναι ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς πλήρους Ἀστυνομικῆς καταρτίσεως.

1. ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

Ἡ «ἐν στολῇ» δύναμις τῆς Ἀστυνομίας τῆς Στοκχόλμης (Stockholms-Poliskar) ἀνέρχεται εἰς 1.197 ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας, ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς πόλεως εἰς 800.000 κατοίκους περίπου. Οἱ ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν εἰς τὰς τάξεις της δέον νὰ ἔχουν ἡλικίαν 21 ἕως 30 ἐτῶν καὶ ἀνάστημα τοὐλάχιστον 1,77 μ. Διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν ὑποψηφίων χρησιμοποιεῖται εὐρείας ἐκτάσεως «διαφήμησις». Οἱ ἐπιλεγόμενοι ὡς κατάλληλοι ἐξ αὐτῶν προσλαμβάνονται καὶ διατίθενται εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Τμήματα. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν πραγματικῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ἑνὸς ἔτους ἀποστέλλονται εἰς τὴν «Κρατικὴν Ἀστυνομικὴν Σχολήν», ὅπου παρακολουθοῦν ἀστυνομικὰ μαθήματα τοῦ βαθμοῦ των διαρκείας 21 ἑβδομάδων. Εἰς τὴν ἰδίαν Σχολὴν ἀποστέλλονται οὗτοι, ὅταν ἀργότερον ἀποκτήσουν τὰ προσόντα διὰ νὰ ὑποστοῦν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ μαθήματα τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου καὶ μετέπειτα τοῦ Ἀστυνόμου.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀστυφυλάκων ἀνέρχονται εἰς 5.200 ἕως 7.800 δρχ. τῶν δὲ ἀρχιφυλάκων εἰς 8.300 ἕως 11.150 δρχ. Οἱ ἐκτελοῦντες σκοπιὰς ἢ περιπολίας κατὰ τὰς ἐξαιρεσίμους ἡμέρας λαμβάνουν εἰδικὸν ἐπίδομα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο ἔχει καθορισθῇ εἰς 6 δρχ. δι' ἑκάστην ὥραν ἀπὸ τῆς 4ης μ.μ. τοῦ Σαββάτου ἢ τῆς προτεραίας τῶν ἑορτῶν μέχρι τῆς 9ης π.μ. τῆς Δευτέρας ἢ τῆς ἑπομένης ἐργασίμου ἡμέρας. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν δικαίωμα συντάξεως μετὰ 30ετῆ ὑπηρεσίαν ἢ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 57ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Οἱ ἀστυφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες φέρουν ἀνοικτὴν στολὴν μετ' ὑποκαμίσου χρώματος ἀνοικτοῦ φαιοῦ καὶ μέλανος λαιμοδέτου. Δι' ἀμυντικοὺς μόνον σκοποὺς οὗτοι φέρουν πιστόλιον καὶ ξίφος, καθὼς ἐπίσης καὶ Βρεττανικοῦ τύπου ἀστυνομικὴν ράβδον. Κατὰ τὸν χειμῶνα ἀξιωματικοὶ ὡρισμένων βαθμῶν φέρουν δερματίνους ἐπενδύτας καὶ «κάπες». Αἱ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ κατὰ τὸ θέρος φέρουν τοῦ αὐτοῦ τύπου πηλίκιον, ὡς αἱ συνοδοὶ τῶν ἀεροσκαφῶν.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ σκοποῦ ἀστυφύλακος εἶναι ὀκτάωρος ἡμερησίως αἱ δὲ ἀλλαγαὶ ἄρχονται τὴν 7 π.μ., 10 π.μ., 3 μ.μ., 6 μ.μ. καὶ 11 μ.μ. Ἑκάστην ἑβδομάδα οὗτος ἐργάζεται κατὰ μέσον ὅρον 48 ὥρας. Κατὰ κανόνα ὁ ἀστυφύλαξ διατίθεται εἰς ὑπηρεσίαν ὀκτὼ ὥρας, πλὴν ὅμως κατ' αὐτὰς δὲν ἐκτελεῖ περιπολίαν συνεχῶς, ἀλλὰ καὶ ὑπηρεσίαν Τμήματος. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ σκοποῦ ἀστυφύλακες συνοδεύονται καὶ ὑπὸ ἀστυνομικῶν κυνῶν.

Ἡ Ὑπηρεσία Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων (Γενικὴ Ἀσφάλεια) τῆς Ἀστυνομίας τῆς Στοκχόλμης διαθέτει δύναμιν ἐξ ἑνὸς Δ/ντοῦ Β' (Assistant Commissioner), 14 Ἀστυνόμους, 99 Ὑπαστυνόμους, 165 Ἀρχιφύλακας, Ντέτε-

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΑΣΤΙΞ

— 5.000.000 ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛ —

'Αναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος
«'Απογευματινὴ» τῆς 30-10-58

Τὸ πάθος τοῦ ποτοῦ ἔχει κυριεύσει πέντε ἑκατομμύρια ἄνδρες καὶ γυναῖκες, στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ νὰ ἔχουν καταντήσει σκλάβοι του. Καὶ δυστυχῶς ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς αὐξάνει μὲ ρυθμὸ 200 χιλιάδων κάθε χρόνο! 'Η ἀρρώστεια ποὺ ἐνεδρεύει μέσα στὸ ἀλκοὸλ εἶναι ἕνας τύραννος, ὁ ὁποῖος διαλέγει κατὰ τρόπον ἀνεξήγητον, τὸν ἕνα στοὺς δεκαὲξ ἀνθρώπους καὶ τὸν κάνει νὰ χάνῃ τὸν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ του. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο, στὴν εὐρύτερη ἔννοια τοῦ πράγματος, ἠμπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πὼς δὲν εἶναι τὸ ἀλκοὸλ ὁ «φταίχτης». Εἶναι ὁ ἀλκοολισμός. Γι' αὐτὸ καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ πού, ἀδιάφορο πόση ποσότητα θὰ πιοῦν, δὲν ἀποκτοῦν τὴ συνήθεια, ὁ ὀργανισμός τους δηλαδὴ δὲν «ἐθίζεται» στὸ ποτό.

"Οπως καὶ ἡ μορφίνη.

Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ κάποιος γιατρὸς ἀπὸ τὴν Νέα 'Υόρκη, ὁ ὁποῖος γιὰ καθαρῶς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς ἀπεφάσισε νὰ ἀποδείξῃ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του πειραματιζόμενος, ὅτι τὸ ἀλκοὸλ ἦταν τὸ ἴδιο «ἐθιστικὸ» ὅπως καὶ ἡ μορφίνη. 'Εφόρτωσε, λοιπόν, τὸ «πόρτ-μπαγκάζ» τοῦ αὐτοκινήτου του μὲ μπουκάλια οὐΐσκυ καὶ ἔφυγε γιὰ τὴν Νέα 'Αγγλία ὅπου καὶ κλείσθηκε σ' ἕνα δωμάτιο τελείως μόνος.

'Επὶ ἕνα μῆνα συνεχῶς, πρωῒ-βράδυ, ἔπινε καὶ τραγουδοῦσε, τραγουδοῦσε κι' ἔπινε. Δὲν ἔνοιωθε ὅμως εὐτυχής. Στὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἐπέστρεψε στὸ ἰατρεῖο του στὴν Νέα 'Υόρκη καὶ βάλθηκε νὰ μετρήσῃ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὶς νευρικὲς καὶ ἐγκεφαλικὲς του ἀντιδράσεις καὶ τὴν φυσική του ἐν γένει κατάστασι. Τὸ μόνο ποὺ μπόρεσε νὰ διαπιστώσῃ θετικὰ ἦταν πὼς δὲν ἤθελε οὔτε νὰ ξαναδῇ ποτὸ στὰ μάτια του.

'Εκεῖνο ποὺ ἀπέδειξε τὸ πείραμα—καὶ ποὺ δὲν εἶναι κάτι καινούργιο—εἶναι ὅτι ὁ ἀλκοολισμὸς ὅπως καὶ ὁ καρκίνος, δὲν ἐμφυτεύεται ἁπλῶς στὸν καθένα μέ φυσιολογικὰ μέσα μόνο.

Πειράματα καὶ σταυροφορία.

Πειράματα, ἐξ ἄλλου, ποὺ ἔγιναν μὲ ζῷα ἀπέδειξαν τελείως τὸ ἀντίθετον. "Ενας ἐλέφας ἐπὶ παραδείγματι παθαίνει σοβαροὺς στομαχικοὺς σπασμούς, ἂν ἐκτεθῇ γιὰ ἀρκετὴ ὥρα στὸ κρύο καὶ ἀρχίζει νὰ «οὐρλιάζῃ» ἀπ' τὸν πόνο. Τὸ μόνο φάρμακο γιὰ νὰ τοῦ περάσουν οἱ πόνοι εἶναι νὰ πιῇ ἕνα κάδο μὲ «τζὶν» ἢ «τζίντζερ». "Αν ὅμως πιῇ αὐτὸ τὸ φάρμακο ἕνα δυὸ φορὲς ἀκόμη, γίνεται ἀλκοολικός, ποὺ ζητᾷ μὲ κάθε τρόπο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ πάθος του, ἀλλοιῶς ὑποφέρει ἀφάνταστα.

κτιβ (Σ.Μ. ἐκτελοῦντας ὑπηρεσίαν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ) ἐκ τῶν ὁποίων 12 βαθμοφόροι γυναῖκες—ἀστυνομικοὶ καὶ μόνον 33 ἀστυφύλακες, ἐξ ὧν 5 γυναῖκες. 'Η ὅλη ἐργασία τῆς 'Υπηρεσίας αὐτῆς κατανέμεται εἰς τὴν Γραμματείαν, πέντε 'Εγκληματολογικὰς Διευθύνσεις, τὴν Δ/νσιν 'Αλλοδαπῶν καὶ τὴν Διεύθυνσιν 'Ελέγχου Διαβατηρίων. 'Εκάστη τῶν 'Εγκληματολογικῶν Διευθύνσεων εἶναι ἁρμοδία δι' ἓν ἐκ τῶν κάτωθι ἀντικειμένων: 1) 'Ανθρωποκτονίας, 2) Κλοπάς, 3) Διαρρήξεις πάσης κατηγορίας, 4) 'Απάτας καὶ 5) Γενικῶς καταζητούμενα πρόσωπα, στρατιωτικὰς ὑποθέσεις κ.λ.π.

(Συνεχίζεται)

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὶς γάτες. Ἀντιθέτως, τὰ ποντίκια εἶναι περισσότερον ἐγκρατῆ, ἴσως γιὰ τὸν φόβον τῆς γάτας.

Ὁ ἀλκοολισμὸς στὸν ἄνθρωπο ἀποτελεῖ βασικῶς ἀσθένειαν τοῦ ἐγκεφάλου· ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι ὁ ἐγκέφαλος εἶναι ἕνα φυσιολογικὸν ὄργανον ὑποκείμενον στὶς ἐναλλαγὲς τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, ἕνα ψυχολογικὸν ὄργανον ὑποκείμενον σὲ ψυχικὲς καὶ συγκινητικὲς ἐντάσεις καὶ ἕνα κοινωνικὸν ὄργανον.

Ὅπως ἡ σύφιλις ἔτσι καὶ ὁ ἀλκοολισμὸς καταπολεμεῖται φανερὰ σήμερον σὰν ἀσθένεια ποὺ ἀπαιτεῖ θεραπείαν. Ποῖοι εἶναι σύμμαχοι τῆς ἰατρικῆς στὸν ἀγώνα της ἐναντίον τοῦ ἀλκοολισμοῦ; Οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐπιχειρηματίαι, οἱ ἐργατικοὶ ἡγέται, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ δικηγόροι. Κοντὰ σ' αὐτοὺς ὅμως, εἶναι καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἀστυνομικοί.

Καὶ εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι οἱ ἐνθερμότεροι πολέμιοι τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἶναι οἱ ἀλκοολικοὶ ποὺ ἀποτοξινώνονται.

Περισσότεροι ἀπὸ 150 χιλιάδες τέτοιων θεραπευμένων ἀλκοολικῶν ὀφείλουν τὴν σωτηρία τους στὴν ὀργάνωσιν «Ἀλκοόλικ Ἀνόνυμους», τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχὴς δραστηριότης ἐκτείνεται σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἐξ αἰτίας, ὅμως, τοῦ ὅτι ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ βοηθεῖ μόνον ἐκείνους ποὺ εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀκολουθήσουν τὸ αὐστηρότατα ὠργανωμένο πρόγραμμα ἐντατικῆς θεραπείας, πολλοὶ ἀλκοολικοὶ τὴν ἀποφεύγουν. Ἀλλά, χάρις στὶς προσπάθειες διαφόρων ὀργανώσεων καὶ ἀτόμων σὲ ὅλη τὴν χώρα, ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀλκοολισμοῦ καταπολεμεῖται σήμερα μὲ τόση δραστηριότητα ὅσο ποτὲ ἄλλοτε.

Μερικὲς «εὐεργεσίες».

Ἕνας λόγος, ὅμως, ποὺ ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι τόσο «δύσκολη» ἀσθένεια, εἶναι ὅτι ὁ φορεύς του, τὸ ἀλκοόλ, εἶναι ἕνα «διπρόσωπο» κατασκεύασμα· ἕνα ὑγρὸ ποὺ κάνει καὶ καλὸ καὶ κακό, ποὺ θεραπεύει ἢ καταρρακώνει τὸν ἄνθρωπο. Πράγματι, τὸ ἀλκοὸλ ἔχει κάποιαν θεραπευτικὴν ἀξία, τὸ ἴδιο ὅπως ἔχῃ καὶ βλαβερὰ ἀποτελέσματα.

Ἂν καὶ δὲν μπορῇ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι τὸ ἀλκοὸλ ἀποτελεῖ θεραπευτικὸν μέσον γιὰ κάθε ἀσθένειαν, σὲ μέτριες δόσεις μπορεῖ νὰ προσφέρῃ—στὸν μὴ «ἐθισμένον» πότην—ξεκούρασι ἀπὸ τὸν κάματο τῆς ἡμέρας, βοηθεῖ στὴν ἀνακούφισι τῶν πόνων τῆς ρευματοειδοῦς ἀθρίτιδος, ἀνοίγει τὴν ὄρεξι, ὑποβοηθεῖ τὴν χώνευσι καὶ ἔχει ἀποδειχθῇ ἀποτελεσματικὸ γιὰ τὴν καταπολέμησι ὡρισμένων συμπτωμάτων τοῦ κοινοῦ κρυολογήματος.

Πέρα, ὅμως, ἀπὸ αὐτὰ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα, οἱ βλαβερές του συνέπειες, ἰδίως σὲ ἀνθρώπους ποὺ ἐκτελοῦν ἐπικίνδυνες ἐργασίες—αὐτοκινητιστάς, ἐργάτας μηχανουργείων κλπ.—εἶναι προφανεῖς. Πρὸ πάντων αὐτὸ ἰσχύει γιὰ τοὺς ὁδηγοὺς λεωφορείων ἢ ταξί, ποὺ δὲν ἔχουν στὸ κάτω-κάτω κανένα δικαίωμα νὰ ἐκθέτουν σὲ κίνδυνο τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων ποὺ μεταφέρουν ἁπλῶς γιὰ νὰ κάνουν «τὸ κέφι τους», ἱκανοποιῶντας ἕνα πάθος τόσο ἐπικίνδυνο.

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

Ὑπὸ δοκ. ἀστυφύλακος
κ. ΑΘ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ

Μὲ ἀνυπομονησίαν καὶ καρτερικότητα ἀναμένομεν νὰ παρέλθῃ ὀλίγος καιρὸς ποὺ ἀπέμεινεν ἀκόμη, διὰ νὰ ἐξέλθωμεν τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι ἐν τῇ Σχολῇ σχεδὸν ἀπεκοπίσαμεν τὰς βάσεις καὶ συνεχίζομεν νὰ πλουτίζωμεν ἔτι περισσότερον τὰς γνώσεις μας, χάρις εἰς τὰς φροντίδας καὶ τὸ ἀπαράμιλλον ἐνδιαφέρον τῶν κ.κ. καθηγητῶν καὶ ἐκπαιδευτῶν μας, τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ εὐγνωμονοῦμεν καὶ πάντοτε ἐνθυμούμεθα, διότι μὲ τὴν διδακτικὴν των ἱκανότητα καὶ τὰ πολλὰ ἄλλα προσόντα των, ἐνεφύσισαν εἰς ἡμᾶς πολυτίμους, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας μας, αὔριον, γνώσεις καὶ πληροφορίας, ἄτινας ὡς ἀστυνομικὰ ὄργανα ὀφείλομεν νὰ γνωρίζωμεν.

Ἐν τῇ Σχολῇ ἐδιδάχθημεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ διδασκόμεθα, πράγματα, τὰ ὁποῖα πρὶν εἰσέλθωμεν, οὔτε κἂν εἴχομεν ἔστω καὶ τὴν παραμικρὰν πληροφορίαν περὶ αὐτῶν. Πράγματι ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ εἶναι, ἂς τὸ ἀποκαλέσωμεν, ἕνα μεγάλον, ἕνα ἀνώτερον Πανεπιστήμιον, εἶναι μιὰ πηγὴ ὡραίων καὶ πολυτίμων διδαγμάτων καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων. Πολλὲς φορὲς κάνω τὴν σκέψιν καὶ φρονῶ ὅτι κάθε πολίτης, ὄχι μόνον στὸ τόπο μας, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς, θὰ ἔπρεπε νὰ φοιτήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ Πανεπιστήμιον, διότι ὁ κόσμος, τότε, ἴσως νὰ ἦτο κάπως διαφορετικός. Τὸ ἔγκλημα, ἡ διαφθορά, ἡ πορνεία καὶ ἄλλαι συναφεῖς πρὸς αὐτὰς πράξεις, θὰ περιωρίζοντο.

Βεβαίως τὸ μέτρον τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ. Δὲν λέγω βέβαια ὅτι θὰ ἔπρεπε, ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος νὰ κλεισθῇ μέσα εἰς σχολὰς διὰ νὰ μάθῃ τὰ Ἀστυνομικὰ καθήκοντα, θὰ ἔπρεπε ὅμως, στὰ πάσης φύσεως ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, τὸ Κράτος, νὰ μεριμνήσῃ, ὥστε ἀνώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ διδάσκουν στοὺς μαθητάς, τοὺς αὐριανοὺς συντελεστὰς τῆς κοινωνίας, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν ὁδηγιῶν τροχαίας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των ἔναντι τῶν νόμων τοῦ Κράτους, εἰς ὃ διαβιοῦν, νὰ μάθουν νὰ τοὺς σέβωνται ὡς καὶ τὰς συνεπείας ποὺ θὰ ὑφίσταντο κατὰ τὴν μὴ ἐφαρμογήν των ἐν περιπτώσει παραβάσεώς των. Δυστυχῶς τὸ θέμα τοῦτο εἶναι ἀνεξάντλητον, ἐγὼ δέ, τὴν ταπεινήν μου γνώμην ἐκφέρω καὶ ἂς μὲ συγχωρήσουν ἐκεῖνοι ποὺ νομίζουν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι κάπως ἀλλοιῶς καὶ ὄχι ἔτσι, ἂς μὲ συγχωρήσουν ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔτυχε νὰ διαβάζουν τὰ λόγια τοῦτα, διότι ὁμολογουμένως παρεσύρθην εἰς ἄλλο θέμα.

Ἂς ἐνθυμούμεθα λοιπὸν πάντοτε ὅπου καὶ νὰ εὑρισκώμεθα, τὰ ὡραῖα λόγια, τὰ πλούσια διδάγματα τῶν καθηγητῶν μας, Διοικητικοῦ καὶ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἂς ἐνθυμούμεθα τὰ ἐκ πείρας παραδείγματά των καὶ μ' αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐφόδια, ἂς ξεκινήσωμεν μὲ θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησιν διὰ τὸν μεγάλον δρόμον τοῦ καθήκοντος.

Ἤλθαμε ἐδῶ μέσα, παιδιὰ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Χώρας μας καὶ φτιάσαμε μιὰ κοινωνία δική μας, ξεχωριστὴ κοινωνία. Ὁ καθένας ἀπὸ ἡμᾶς εἶχε διαφορετικὲς ἀντιλήψεις, ἄλλος ἐλαττώματα, ἄλλος προτερήματα, ἀλλὰ ὅλοι μαζὶ ζούσαμε τὸ ἴδιο ὄνειρο, εἴχαμε τὶς ἴδιες φιλοδοξίες, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ μὲ τὴν φροντίδα τῶν κ.κ. διμοιριτῶν μας Ὑπαστυνόμων καὶ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἀφομοιώθησαν εἰς μίαν ὡραίαν καὶ ὑπέροχον ἰδέαν, εἰς ἐπιδιώξεις καὶ ὄνειρα τέτοια ποὺ μὲ λίγη φροντίδα καὶ ἐπιμονὴν θὰ τὰ ἐπιτύχωμεν.

Ἂς ἔχωμεν λοιπὸν ἐμπιστοσύνην στὸ ἐπάγγελμα ποὺ διαλέξαμε καὶ ἂς παραδειγματισθῶμεν ἀπὸ διάφορα ἄλλα περιστατικὰ ποὺ εἴχαμε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀκού-

σωμεν ἀπὸ τὰ στόματα τῶν κ.κ. διμοιριτῶν μας καὶ ἐν πολλοῖς νὰ τὸ διαπιστώσωμεν. Ἂς ἀτενίσωμεν μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ καρτερικότητα τὸν μεγάλον, τὸν εὐθὺν δρόμον ποὺ ἀνοίγεται ἐμπρός μας καὶ μὲ πεποίθησιν, ἂς ξεκινήσωμεν αἰσιόδοξοι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων μας. Ἂς ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ἂς τὸ ἀγαπήσωμεν. Ἀξίζει νὰ τὸ ἀγαπήσωμεν. Καὶ ὅταν φθάσῃ ἡ μεγάλη ἡμέρα, ἡμέρα τῆς ὁρκωμοσίας, ἂς ὑψώσωμεν τὴν δεξιά μας καὶ ἂς νοιώσωμεν βαθύτερα τὰ λόγια, ποὺ ἀπὸ τὰ σπασμωδικά, ἀπὸ ρίγη συγκινήσεων χείλη, θὰ ἀναφωνῶμεν. Θὰ εἶναι πράγματι συγκινητικὴ ἐκείνη ἡ στιγμή, ποὺ μὲ τόση λαχτάρα καὶ χαρὰ ἀναμένομεν. Καὶ ἂς μὴν ξεχνῶμεν ὅτι τὰ λόγια ἐκεῖνα θὰ εἶναι ὑπεύθυνα ἔναντι τοῦ Βασιλέως, ἔναντι τῆς Κοινωνίας, ἔναντι τῆς Θρησκείας, τῆς Τιμῆς τῆς Οἰκογενείας, παντὸς προσώπου, καὶ κυρίως ἔναντι τοῦ Σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἡ ἐσωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς Πατρίδος, καὶ ποὺ θὰ ἔχωμεν τὴν τιμήν, μετὰ ἀπὸ ὀλίγας ὥρας νὰ ἐκπροσωποῦμεν. Ἂς μὴ ψευσθῶμεν λοιπόν, ἔναντι τόσων καὶ τόσων ὡραίων ὑποσχέσεων. Ἂς μὴν ξεχνῶμεν ἐπίσης ὅτι τὸν ὅρκον αὐτὸν τὸν ἔδωσαν χιλιάδες πρὸ ἡμῶν συνάδελφοί μας καὶ ποὺ πολλοὶ ἀπ' αὐτούς, δι' αὐτὸν ἐμαρτύρησαν, δι' αὐτὸν ἔκλαυσαν, δι' αὐτὸν ἐπόνεσαν καὶ τέλος δι' αὐτὸν ἐθανατώθησαν ἐνδόξως. Ἂς εἶναι λοιπὸν τὸ παράδειγμα τους φωτεινὸ μετέωρο δι' ἡμᾶς, καὶ ἂς ὑποσχεθῶμεν εἰς αὐτοὺς ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἐντροπιάσωμεν καὶ ὅτι θὰ τοὺς μιμούμεθα πάντοτε, εἰς ὡραίας πράξεις, εἰς πράξεις καθήκοντος καὶ αὐτοθυσίας. Καὶ ἔπειτα φεύγοντας ἀπὸ τὴν Σχολὴν ἂς σφίξωμεν θερμὰ τὰ χέρια τῶν πνευματικῶν μας αὐτῶν πατέρων, τῶν Ἀξιωματικῶν μας καὶ ἂς τοὺς δώσωμεν τὴν ὑπόσχεσί μας ὅτι ἐξερχόμενοι τῆς Σχολῆς, θὰ ἐκπληρώσωμεν μὲ πίστιν τὸ ἀνατιθέμενον βαρὺ ἔργον τῆς ἀστυνομεύσεως, τὸ ὁποῖον ἐμπιστεύεται εἰς ἡμᾶς ἡ Πολιτεία καὶ ὅτι θὰ ἐφαρμόσωμεν μέχρι κεραίας ὅ,τι αὐτοὶ μὲ τόση στοργὴ μᾶς ἐδίδαξαν.

Καὶ τώρα κάτι μεταξύ μας κ.κ. συνάδελφοι : Δὲν θὰ πρέπει νομίζω τὰ χρήσιμα αὐτὰ βιβλία ποὺ μᾶς ἔδωσαν καὶ ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ μᾶς δίδουν τῇ βοηθείᾳ τῶν κ.κ. καθηγητῶν μας, πολυτίμους πληροφορίας διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων μας ὡς ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, δὲν θὰ πρέπει ἐπαναλαμβάνω νὰ κλείσουν, νὰ μποῦν σὲ κάποιο μπαοῦλο καὶ νὰ μὴ ξανανοίξουν ποτὲ πιά. Τὰ βιβλία αὐτὰ θὰ μᾶς χρησιμεύσουν καὶ θὰ μᾶς καθοδηγοῦν πάντοτε διὰ τὴν ἀκριβῆ καὶ δικαίαν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας, ἐφόσον τὰ συμβουλευόμεθα πάντοτε καὶ ἐκεῖνα πρόθυμα θὰ μᾶς δίδουν τὰς συμβουλάς των. Τὰ βιβλία αὐτὰ θὰ μᾶς βοηθήσουν διὰ τὴν ἐπιδίωξιν καὶ πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν εἰσήλθομεν ἐν τῇ Σχολῇ.

Α. ΑΝΤΙΟΧΟΣ

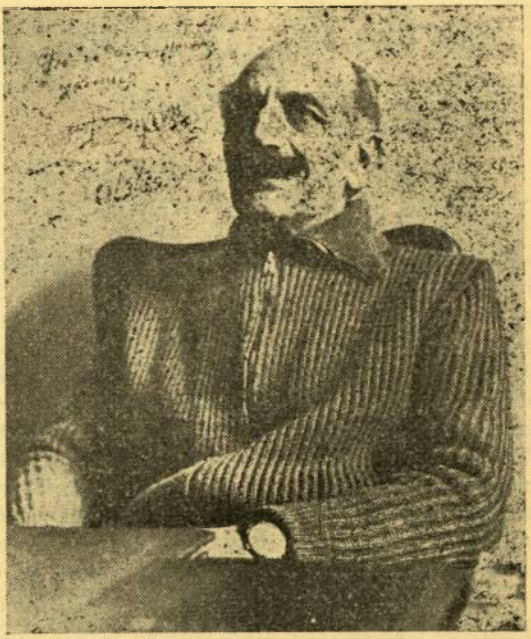
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ κ. Γ. ΓΡΙΒΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Ἀντιστράτηγον κ. Γ. Γρίβαν καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ δώσῃ μίαν συνέντευξιν διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

Ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης, καταφανῶς συγκινημένος εἶπε στὸν Διγενῆ :

«Στρατηγέ μου,

Οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων, ποῦ συνδέονται μαζί σας μὲ κοινοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας, καὶ οἱ ὁποῖοι πάντοτε εὑρέθησαν μὲ θαυμασμὸν παρὰ τὸ πλευρόν σας, κατὰ τὸν Κυπριακὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ὑποβάλλουν τὴν παράκλησιν νὰ σᾶς ἀκούσουν ἀπὸ τὴν ἐκπομπή τους αὐτή, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821, τῆς ὁποίας τὴν Δόξαν ἐνεθύμισαν καὶ ἀντέγραψαν οἱ πρόσφατοι ἡρωϊκοὶ ἀγῶνες τῆς θρυλικῆς Ε.Ο.Κ.Α., ὑπὸ τὴν φωτεινὴν καὶ ἐμπνευσμένην ἀρχηγίαν σας.

Φωτογραφία τοῦ θρυλικοῦ Διγενῆ ἀφιερωμένη στὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά».

Θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην, Στρατηγέ μου, νὰ πῆτε δυὸ λόγια γιὰ τοὺς ἀστυνομικούς μας;».

Ὁ σεμνὸς ἀγωνιστὴς εἶπε μὲ γαληνεμένη πίστη ἐτοῦτα τὰ ὑπέροχα καὶ τόσο τιμητικὰ γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς λόγια :

«Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ἱστορίας τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος ὁ Ἑλληνικὸς Κυπριακὸς Λαὸς ἔπραξε τὸ καθῆκον του καὶ διεκρίθη. Καὶ διακριθείς, ἐδικαιώθη. Ὁ ἡρωϊκὸς ἀγών του ἐτερματίσθη, ἀλλ' αἱ θυσίαι του καὶ ἡ πίστις του θὰ ἐνθυμίζουν πάντοτε εἰς τοὺς Λαοὺς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Αἰσθάνομαι ὑπερηφάνειαν δι' αὐτὸ καὶ συγκίνησιν ἄμετρον, τὴν ὁποίαν ἐπηύξησεν ἡ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ποὺ μοῦ ἐπεφύλαξεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου εἰς τὴν Πατρίδα ἀποτίων φόρον τιμῆς πρὸς τὸν σκληρῶς δοκιμασθέντα ἀλλὰ νικήσαντα Κυπριακὸν Λαόν.

Σήμερον, ὅτε τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἰς παλλαϊκὸν συναγερμόν, ἑορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς ἀνεξαρτησίας του ἂς πλημμυρίσῃ κάθε Ἑλληνικὴ καρδιὰ πίστιν εἰς τὸ μέλλον τῆς Φυλῆς μας καὶ πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ποτὲ δὲν θὰ πεθάνῃ, ὅσον σκληρὰ καὶ ἂν δοκιμάζεται ἐνίοτε.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τόσον συμπαθεῖς μου ἄνδρας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυν. Πόλεων, ἐπιθυμῶ νὰ ἐξάρω τὸν πατριωτισμόν των, τὴν ὑποδειγματικὴν προσήλωσίν των εἰς τὸ καθῆκον, καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὰ ἀθάνατα ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνο-

χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Ὅποτε ἐχρειάσθη, οἱ ἀστυνομικοί μας ἔδωσαν δείγματα τῆς ἀξίας των καὶ τῶν ἱκανοτήτων των καὶ ἀπέσπασαν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἔτη καὶ ἔτη ἀγωνίζονται τὸν ἀγῶνα τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ξενικῆς κατοχῆς οἱ ἄνδρες τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἐστάθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ προσέφεραν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα. Τὸ γνωρίζω αὐτὸ καλά, καὶ ἡ πρὸς αὐτοὺς ἐκτίμησίς μου εἶναι ἀπεριόριστος. Τὴν ὡραίαν αὐτὴν ἱστορίαν των συνεχίζουν μὲ αὐταπάρνησιν καὶ εἶναι ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου.

Τοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν κατὰ καιροὺς μοῦ προσέφεραν καὶ τοὺς εὔχομαι ἐπιτυχίαν εἰς τὸ δύσκολον ἔργον των.

Τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους».

Ὕμνος στὴν Ἄνοιξι

Τῆς **ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΥ**

Ἄνοιξις! Ὄμορφο γλυκοχάραμα ζωῆς. Γλυκὸ χαμόγελο τῆς δημιουργίας στὴν Πλάση. Ἡ φύσις μὲ χίλιες φωνὲς μᾶς μιλάει. Βελούδινη ἡ ἀτμόσφαιρα ἁπαλὰ τὴν ψυχή μας χαϊδεύει. Σὰν τραγοῦδι οἱ μέρες κυλᾶνε κι' οἱ νύχτες λάμπουν ἀπὸ φῶς. Ὅλα γύρω, εἶναι ἕνα ποίημα ἤχων, γραμμῶν καὶ χρωμάτων. Γαλάζιο ἀτλάζι ἡ θάλασσα φωτίζεται τὶς νύχτες ἀπὸ ἀσημένιο φεγγάρι. Ἡ εὐωδιὰ τῶν ρόδων πλημμυρίζει τὸν ἀέρα. Οἱ αἰσθήσεις μεθοῦνε ἀπὸ εἰκόνες, τὸ μυαλό μας τρέχει-τρέχει, γυρεύει ἄγνωστους ὁρίζοντες, ποθεῖ κάτι καινούργιο. Σ' ἕνα ἀνθισμένο χάος πετάει ἡ ψυχή μας γιὰ νὰ σμίξῃ μὲ τὶς ψυχὲς τῶν λουλουδιῶν καὶ νὰ φτιάξουν μιὰ αἰθέρια μελῳδία. Γυρεύει ἕνα θρόνο μὲ λουλούδια, λουλούδια μυρωμένα ἀπὸ τῆς ἄνοιξης τὸ ἄρωμα καὶ νὰ θρονιαστῇ ἐκεῖ, νὰ γίνῃ βασίλισσα ὁλόκληρης τῆς φύσης κυρίαρχος τῆς γῆς, τοῦ κόσμου, τῶν λουλουδιῶν. Πότε πάλι, θέλει νὰ γίνῃ ἕνας ἀόρατος μουσικός, νὰ συνθέσῃ συμφωνίες ἀτέλειωτες, ποὺ θὰ παίζουν τὶς πρωϊνὲς ὧρες τὰ ζευγάρια τῶν ἀηδονιῶν. Ὦ! Ἄνοιξις, θεὰ τῶν ἐποχῶν, πῶς κάνεις τὶς καρδιὲς ἄλλοτε νὰ μελαγχολοῦν κι' ἄλλοτε νὰ ξεχειλίζουν ἀπὸ εὐτυχία! Ἄλλοτε ἡ ζωὴ νὰ φαίνεται μαύρη, κι' ἄχαρη κι' ἄλλοτε νὰ φαίνεται ἐλπιδοφόρα, χαρωπή.

Μὰ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς ἀκύμαντη γαλήνη βασιλεύει παντοῦ, θεῖος ἀνασασμὸς ἕνα λουλουδένιο ὄνειρο. Θεῖες κι' ἀσύλληπτες ὁμορφιὲς μὲ χρυσᾶ ὄνειρα εὐτυχίας μᾶς λικνίζουν.

Ναί, ἡ ζωή, ποὺ εἶναι ἕνας δρόμος πάνω στὸν ὁποῖο τρέχομε καὶ δὲν γνωρίζομε πόσο μακρὺς εἶναι γιατὶ χάνεται πίσω ἀπ' τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια τοῦ ἀγνώστου, γίνεται γλυκειά, ποθητή, ὅταν ἐσὺ προβάλλῃς κι' ὁ ὁλόλαμπρος σου ἥλιος ἁπλώσῃ τὶς χρυσὲς ἀκτῖνες του στὴ φύση.

Ἄνοιξις βασίλισσα, ποὺ ὅσο βασιλεύεις, γεμίζεις τὶς καρδιές μας μὲ ὄνειρα ρωμαντικὰ καί, ὅταν φεύγῃς μᾶς ἀφίνεις ἕνα εὐγενικὸ κέρδος· μιὰ δέσμη ἀπὸ ἀναμνήσεις χαραγμένη βαθειὰ στὸ ἡμερολόγιο τῆς ζωῆς.

Ἀπὸ τὴν ὁμίχλη τοῦ ἀγνώστου εἰσορμᾶς σὰν μιὰ θωριὰ παράξενη μὲς στὶς καρδιὲς μας καὶ ἀφοῦ γίνῃς κυρίαρχος τοῦ εἶναι μας φεύγεις μακρυά, γιὰ νὰ ξανάρθῃς πάλι, ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο, καὶ νὰ πρωταγωνιστήσῃς σὲ μιὰν ἄλλη καμπὴ τῆς ζωῆς μας. Ἡ ψυχὴ μένει ἐκστατικὴ μπροστὰ στὴ θωριά σου καὶ τὰ χείλη ψιθυρίζουν στὸν ἀποχωρισμό σου· «χαῖρε! Ἄνοιξις Θεά, μὲ τὸ καλὸ νὰ μᾶς ξανάρθῃς».

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴ σειρὰ

Αἰνείου.

Ἀπὸ Φρύνης 42, στὸ Παγκράτι.

Γυιὸς τοῦ Δαρδανίδου Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἔγγονος τοῦ Κάπυος καὶ τῆς Θεμιστῆς (Βλ. Ἀγχίσου), μαθήτευσε κοντὰ στὸ περίφημο Κένταυρο Χείρωνα τοῦ Πηλίου. Ὁ Αἰνείας, δὲν ἤθελε νὰ γίνῃ ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος, πῆρε ὅμως μέρος σ' αὐτὸν σὰν ἀρχηγὸς τῶν Δαρδανιδῶν καὶ ἐπέδειξε ἐξαιρετικὰ προσόντα. Κατὰ μιὰ ἐκδοχή, γυρίζοντας ἀπὸ τὴ Τροία, βρίσκεται στὴν Ἰταλία ὅπου καὶ παντρεύεται τὴν κόρη τοῦ Βασιλέως τοῦ Λατίου, Λατίνου κι' ἔτσι γίνεται πρόγονος τῶν Ρωμαίων, τῆς φυλῆς τῶν Λατίνων.

Αἰνιᾶνος.

Πάροδος Πατησίων 67, στὸ Μουσεῖο.

Οἱ Αἰνιᾶνες, γνωστὴ οἰκογένεια ἀπὸ τὸ Μαυρίλο τοῦ Τυμφρηστοῦ τῆς Φθιώτιδος, διεκρίθησαν στὴν ἐπανάστασι τοῦ 21. Πλέον γνωστοὶ εἶναι ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Δημήτριος, παιδιὰ τοῦ Παπα-Ζαχαρία Αἰνιάν.

Αἴνου.

Ἀπὸ Λ. Βουλιαγμένης 137, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Βουλιαγμένης.

Ὁ Αἶνος, ἀρχαία πόλις τῆς Θράκης στὶς ἐκβολὲς τοῦ Ἔβρου, ἦτο ἀποικία τῶν Αἰολέων. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1922 ἡ πόλις παραδόθηκε στὴ διασυμμαχικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἔκτοτε ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ οἱ Τοῦρκοι.

Αἰξωνέων.

Πάροδος 3 Ἱεραρχῶν 19, στ' Ἄνω Πετράλωνα.

Οἱ Αἰξωνεῖς, κάτοικοι τῆς Αἰξώνης—ἀρχαίου δήμου τῆς Ἀττικῆς τῆς Κεκροπίας φυλῆς εὑρισκομένης ὅπου ἡ σημερινὴ Γλυφάδα—ἦσαν περιβόητοι γιὰ τὸν φιλόνικο χαρακτῆρα τους, γι' αὐτὸ καὶ ἡ παροιμία «Ἀληθῶς εἶ Αἰξωνεύς». Ἦτὸ ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους καὶ πλουσιωτέρους δήμους.

Αἰολέων.

Πάροδος 3 Ἱεραρχῶν 120, στ' Ἄνω Πετράλωνα.

Οἱ Αἰολεῖς, μιὰ ἀπὸ τὶς τέσσερες φυλὲς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος (Ἀχαιοί, Ἴωνες, Δωριεῖς, Αἰολεῖς), ἦσαν κατὰ τὴ μυθολογία ἀπόγονοι τοῦ Αἰόλου, ἀδελφοῦ τοῦ Δώρου καὶ τοῦ Ξούθου καὶ γιοῦ τοῦ Ἕλληνος ἀπὸ τὸν ὁποῖο καὶ οἱ κάτοικοι πῆραν τ' ὄνομα Ἕλληνες. Ὁ Ἕλλην ἦτο γιὸς τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας, βασιλέων τῆς νοτίου Θεσσαλίας κι' εἶχε τρεῖς γιούς: τὸν Δῶρο, τὸ Ξοῦθο καὶ τὸν Αἴολο. Ἀπὸ τὸν Ξοῦθο γεννήθηκε ὁ Ἀχαιὸς καὶ ὁ Ἴων. Ὁ Δῶρος, ὁ Αἴολος, ὁ Ἀχαιὸς καὶ ὁ Ἴων εἶναι οἱ γενάρχαι τῶν τεσσάρων φυλῶν.

Περὶ τῆς καταγωγῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν φυλῶν ὑπάρχουν πολλὲς ἐκδοχές. Πάντως, οἱ Αἰολεῖς διεδραμάτισαν σπουδαῖο ρόλο στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ ἱστορία. Διεκρίθησαν στὴν ἐπική, λυρικὴ ποίησι καὶ γενικώτερα στὸ πνεῦμα (Ἀκταῖος, Σαπφώ—οἱ μεγαλύτερη ποιήτρια ὅλου τοῦ κόσμου, ὅλων τῶν αἰώνων—Τέρπανδρος, Ἀρίων, Πιττακὸς ὁ σοφὸς κ.ἄ.).

Αἰόλου.

Κεντρικὴ ὁδὸς τῶν Ἀθηνῶν (Βλ. προηγουμένη ὁδό).

Αἰσχίνου.

Πάροδος Λυσικράτους 16, στοῦ Μακρυγιάννη.

Ὁ Αἰσχίνης, ρήτωρ Ἀθηναῖος ὑπέρμαχος τῆς μακεδονικῆς μερίδος τῶν Ἀθηναίων, δεινὸς πολιτικός, ἀντίπαλος τοῦ Δημοσθένους, γεννήθηκε τὸ 389 καὶ πέθανε τὸ 314 π.Χ. στὴ Σάμο. Εἴκοσι χρόνια ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Αἰσχίνης ἦσαν ἀντιμέτωποι στὶς πολιτικές των ἐπιδιώξεις. Στὴ πραγματικότητα ὅμως ὁ Δημοσθένης ἦταν ἀσύγκριτα ἀνώτερος. Γιὸς τοῦ Ἀτρομήτου καὶ τῆς Γλαυκοθέας, ἐπέδρασε σημαντικά, παρὰ τὴ κακή του φήμη, στὸ λαὸ τῆς ἐποχῆς του.

Αἰσχύλου.

Πάροδος Εὐριπίδου 53, στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Αἰσχύλος, γιὸς τοῦ ἱερέως Εὐφορίωνος, γεννήθηκε στὴν Ἐλευσῖνα τὸ 525 π.Χ. κι' εἶναι ὁ μεγαλύτερος τραγικὸς ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλων τῶν αἰώνων. Πραγματικὸς δημιουργὸς καὶ ὀργανωτὴς τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος ποντίφιξ τῆς τραγωδίας. Σὰν ποιητής, μουσικός, ἀρχιτέκτων, μηχανικός, σκηνοθέτης, ἀρχηγὸς τοῦ χοροῦ καὶ δραματοποιός, ὑπῆρξε ἀσυναγώνιστος.

Εἶναι ἀδελφὸς τοῦ ἥρωος τοῦ Μαραθῶνος Κυναιγείρου. Πολέμησε καὶ ὁ ἴδιος στὸ Μαραθῶνα, στὴ Σαλαμῖνα, στὶς Πλαταιές. Πέθανε στὴ Γέλα τῆς Σικελίας τὸ 456 π.Χ., ἀφίνοντας στὴν ἀνθρωπότητα μιὰ καλλιτεχνικὴ καὶ πνευματικὴ κληρονομία. Κανένας δραματουργὸς δὲν μπόρεσε νὰ φθάσῃ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος του. Ὑπῆρξε ἀσύγκριτα δημιουργικὸς ἀπὸ κάθε ἄποψι. Ἀπὸ τὰ 70 δράματά του σώθηκαν μόνον 7: οἱ Πέρσαι, Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς πυρφόρος, Προμηθεὺς λυόμενος, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Ὀρεστεια καὶ Ἱκέτιδες. Οἱ κάτοικοι τῆς Γέλας χάραξαν πάνω στὸ τάφο του τὸ ἐπίγραμμα ποὺ μόνος του εἶχε συνθέσει, προαισθανόμενος τὸ θάνατό του «Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας· ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος» ποὺ ἐξηγεῖται ἐλεύθερα: Τοῦτο τὸ μνῆμα τῆς σιτοφόρου Γέλας κρύπτει τὰ λείψανα τοῦ Αἰσχύλου τοῦ Εὐφορίωνος τοῦ Ἀθηναίου· διὰ τὴν ἀλκή του μπορεῖ νὰ σᾶς πῇ τὸ περίφημο δάσος τοῦ Μαραθῶνος καὶ ὁ ἀλαζὼν Μῆδος ποὺ τὴν ξέρει».

Αἴσωνος.

Πάροδος Θερμοπυλῶν 60, στὸ Μεταξουργεῖο.

Ὁ Αἴσων, γιὸς τοῦ Κρητέως καὶ τῆς Τυροῦς, παντρεύτηκε τὴν Πολυμήλα

ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπέκτησε δύο παιδιά: τὸν Ἰάσωνα καὶ τὸν Πρόμαχο. Ὁ Ἰάσων ὀργάνωσε τὴν Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία κι' ἔφερε ἀπὸ τὴν Κολχίδα τὸ Χρυσόμαλλο δέρας.

Αἰσώπου.

Ἀπὸ Καραϊσκάκη 15, στοῦ Ψυρρῆ.

Ὁ Αἴσωπος, θεωρεῖται σὰν ὁ πιὸ διάσημος μυθοποιὸς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Σύγχρονος τῶν 7 σοφῶν, κατήγετο ἀπὸ τὴ Θράκη ἢ τὴ Φρυγία. Κατὰ τὸν Πλούταρχο, ἦτο ἄσχημος, τραυλὸς καὶ καμπούρης, εἶχε ὅμως πνεῦμα ἐφευρετικὸ καὶ εὔστροφο. Ἡ ἑλληνικὴ παράδοσις τοποθετεῖ τὸν Αἴσωπο τὴν ἐποχὴ τοῦ Κροίσου.

Αἰτωλίας.

Ἀπὸ Λ. Κηφισσίας 141, στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Ἡ Αἰτωλία, ἀνατολικὴ χώρα τοῦ ποταμοῦ Ἀχελώου, περιλαμβάνει σήμερα τὸ ΒΑ τμῆμα τοῦ νομοῦ Αἰτωλ/νίας. Οἱ Αἰτωλοὶ παρουσιάζονται τελευταῖοιστὸ ἱστορικὸ προσκήνιο. Στὸν ἀγῶνα τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21 προσέφεραν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες.

Αἰτωλικοῦ.

Πάροδος Ἰωαννίνων 77, στὸ Κολωνό.

Πρόκειται γιὰ τὴ γνωστὴ κωμόπολι κοντὰ στὸ Μεσολόγγι, στὴ νησίδα τῆς λιμνοθαλάσσης Κυνίας, ἡ ὁποία ἐπικοινωνοῦ μὲ τὴ ξηρά, μὲ λιθόκτιστες καὶ πολύτοξες γέφυρες. Τὸ Αἰτωλικὸ ἐμφανίζεται ἱστορικὰ τὸν ΙΖ'. αἰῶνα μὲ τὸ ὄνομα Ἀντελικὸ ἢ Ἀνατολικό.

Αἰτωλοῦ Κοσμᾶ.

Πάροδος Ἀργυρουπόλεως 29, στὸ τέρμα Ἱπποκράτους.

Ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, γεννήθηκε τὸ 1714 στὸ Μέγα Δένδρο τῆς Αἰτωλίας, ἀπὸ πατέρα Ἠπειρώτη ὑφαντή. Ὑπῆρξε μεγάλη θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ φυσιογνωμία. Τὰ πρῶτα γράμματα ἔμαθε στὴ Σιγδίτσα τῆς Παρνασσίδος ἀπὸ τὸ Γεράσιμο Λίτσικα. Φοίτησε καὶ στὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴ ἔχοντας σὰν δασκάλους τὸν Παν. Παλαμᾶν, τὸν Εὐγένιο Βούλγαρη καὶ τὸ Νικόλαο Ζερτζούλη, τὸ Μετσοβίτη.

Πηγαίνοντας στὴ μονὴ Φιλοθέου ἔγινε μοναχὸς πέρνοντας τὸ ὄνομα Κοσμᾶς, ἀντὶ τοῦ κοσμικοῦ του Κώστας. Ὑπέστη μαρτυρικὸ θάνατο δι' ἀπαγχονισμοῦ στὸ Κολικόντασι τὴν 24 Αὐγούστου 1779 κατόπιν διαταγῆς τοῦ Κούρτ—Πασσᾶ. Τιμᾶται σὰν ἅγιος, εἰδικώτερα δὲ στὴν Ἤπειρο, γιὰ τὴν ὁποία ὑπῆρξε εὐεργέτης καὶ ἀναμορφωτής.

Ἀκαδημίας.

Κεντρικωτάτη ὁδὸς τῶν Ἀθηνῶν.

Φέρει καὶ τ' ὄνομα Ρούσβελτ πρὸς τιμὴν τοῦ ἄλλοτε Προέδρου τῶν Η.Π. Ἀμερικῆς Φραγκλίνου Ρούσβελτ. Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της στὸ κτίριο τῆς Ἀκαδημίας, ποὺ βρίσκεται περίπου στὸ κέντρο της (περὶ τῆς Ἀκαδημίας σὲ ξεχωριστὸ κεφάλαιο).

Ἀκαδήμου.

Στὴν ἀγορὰ τῶν Ἀθηνῶν, πάροδος Πειραιῶς 60.

Ὁ Ἀκάδημος, Ἀθηναῖος ἥρως, εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἀρχαίας Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία ἀπεῖχε 6 στάδια ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, δυτικά, κοντὰ στὸ Κηφισό.

Ἀκακιῶν.

Πάροδος Ἠπείρου 58.

Πρόκειται γιὰ τὸ γεγονὸς τῶν φυλλοβόλων δένδρων ποὺ συχνότατα συναντᾶται στὶς δενδροστοιχίες τῶν Ἀθηνῶν. Κατάγεται ἀπὸ τὴν Αὐστραλία καὶ περιλαμ-

βάνει πάνω ἀπὸ 400 εἴδη δένδρων. Ἡ κυανόφυλλη ἀκακία, αὐτὴ ποὺ συναντᾶται στὴν Ἀθήνα, εἰσήχθη γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα τὸ 1833 ἀπὸ τὸν Π. Γεννάδιον. Εἶναι δένδρο ταχείας ἀναπτύξεως ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ εὔθραυστο.

Ἀκάμαντος.

Ἀπὸ Ἀποστόλου Παύλου 31, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Ὁ Ἀκάμας, γυιὸς τοῦ Θησέως ἀπὸ τὴ Φαίδρα, ἀδελφῆς τῆς πρώτης συζύγου του, ἦτο βασιλεὺς μέρους τῆς Ἀττικῆς, ὕστερα δὲ ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Μενεσθέως καὶ τῶν Ἀθηνῶν. Μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Δημοφῶντα, πῆρε μέρος στὸ Τρωϊκὸ πόλεμο. Πρὶν κηρυχθῇ ὁ πόλεμος αὐτός, γνώρισε τὴ κόρη τοῦ Πριάμου Λαοδίκη, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησε τὸν Μούνιχον ἢ Μούνιτον. Στὴ Κύπρο μαζὶ μὲ τὴν Φάληρον, ἔκτισε τὴ πόλι Ἀκαμαντίδα. Ἐκεῖ καὶ πέθανε τραυματισμένος μὲ τὸ ἴδιο του τὸ ξίφος, πέφτοντας ἀπὸ τ' ἄλογό του.

Ἀκαρνανίας.

Πάροδος Φειδιπίδου 5, στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Πρόκειται γιὰ τὸ δυτικὰ τοῦ Ἀχελώου τμῆμα τοῦ νομοῦ Αἰτ/νίας. Σήμερα ἔχει δυὸ ἐπαρχίες: Βονίτσης—Ξηρομέρου καὶ Βάλτου.

Μὲ τὴ διέλευσι τῶν Δωριέων ἀπὸ τὴν Ἀκαρνανία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, χύθηκε νέο αἷμα στὸ προϋπάρχον τῶν Πελασγῶν καὶ τῶν ἀγνώστων αὐτοχθόνων. Ἡ Ἀκαρνανία ἀναφέρεται συχνὰ στὶς διάφορες ἱστορικὲς ἐποχὲς τῆς ἀρχαιότητος καθὼς καὶ τῆς Τουρκοκρατίας. Οἱ Ἀκαρνάνες εἶναι ἀνδρεῖοι, ἄξιοι πολεμισταὶ καὶ φιλόξενοι.

Ἀκαρνάνος.

Πάροδος ἀπὸ λεωφ. Ὑμηττοῦ 185, στὴ Γούβα.

Ὁ Ἀκαρνᾶν, κατὰ τὴν μυθολογία, ἦτο γυιὸς τοῦ Ἀλκμαίονος καὶ τῆς Καλλιρρόης κόρης τοῦ Ἀχελώου. Ἀπ' αὐτὸν φαίνεται πῆρε τ' ὄνομα καὶ ἡ Ἀκαρνανία.

Ἀκάστου.

Ἀπὸ Φαιδριαδῶν 133, στὴ Κυψέλη.

Ὁ Ἄκαστος, γυιὸς τοῦ Πελίου καὶ τῆς Φιλομάχης, πῆρε μέρος στὴν Ἀργοναυτικὴ ἐκστρατεία μὲ ἀρχηγὸ τὸν ἐξάδελφό του Ἰάσονα. Ἀργότερα ἔγινε βασιλεὺς τῆς Ἰωλκοῦ. Παντρεύτηκε τὴν Ἀστυδάμεια ἡ ὁποία κρυφὰ ἀγαποῦσε τὸν Πηλέα, βασιλέα τῆς Φθίας (Φθιῶτις), χωρὶς ὅμως νὰ βρίσκῃ ἀνταπόκρισι στὸ αἴσθημά της. Ὁ Πηλεύς, ἐκστρατεύοντας ἐναντίον τῆς Ἰωλκοῦ, ἐξ αἰτίας τῶν ἐναντίον του συκοφαντιῶν τοῦ Ἀκάστου, κατέστρεψε τὴν Ἰωλκὸ ἀφοῦ σκότωσε τὸν Ἄκαστο καὶ τὴ γυναῖκα του Ἀστυδάμεια.

Ἀκομινάτου.

Πάροδος Ἁγίου Κωνσταντίνου 48, στὸ Βάθη.

Πῆρε τὸ ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀκομινάτου Μιχαὴλ τοῦ Χωνιάτου, τελευταίου ὀρθοδόξου Μητροπολίτου τῶν Ἀθηνῶν, πρὶν ἀπὸ τὴν κατάκτησι τῶν Φράγκων. Γεννήθηκε στὶς Χῶρες τῆς Φρυγίας κατὰ τὸ 1140. Πατρίδα του ἦτο ἡ ἀρχαία Κολοσσαί, στὴν ὁποία συνεκροτήθη μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες χριστιανικὲς ἐκκλησίες. (Ἀπ. Παῦλος πρὸς Κολασσαιεῖς).

Ἔγινε Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1175. Κατοικοῦσε στὸ παρὰ τὰ Προπύλαια τῆς Ἀκροπόλεως οἴκημα τῶν Μητροπολιτῶν, εἶχε δὲ σὰν μητροπολιτικὸ ναὸ τὴ Παναγία τὴν Ἀθηνιώτισσα τοῦ Παρθενῶνος. Μετὰ τὴ Φραγκικὴ κατάληψι (1205) ἔφυγε στὸ Μονὴ Προδρόμου τῆς Κέας ὅπου καὶ πέθανε τὸ 1220.

(Συνεχίζεται)

Ἡ πανέμορφη Νεάπολη

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Π. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Ὅσες πιὸ πολλὲς φορὲς ἐπισκέπτεται κανεὶς τὴ Νεάπολη τόσο πιὸ ὄμορφη καὶ χαριτωμένη φανερώνεται μπροστά του.

Εἶναι μιὰ παληὰ πολιτεία ποὺ παρὰ τὰ γεράματά της προβάλλει μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ ταξιδιώτη σὰν μιὰ πανέμορφη ἀρχόντισσα ποὺ ἡ ἡλικία της δὲν ἀφῆρεσε τίποτα ἀπὸ τὴ γοητεία τῶν νεανικῶν της χρόνων.

Σὲ ὅλη τὴν Ἰταλία εἶναι γνωστὸ τὸ δίστιχο :

Πρῶτα νὰ ἰδῇς τὴ Νεάπολη
κι' ἔπειτα νὰ πεθάνῃς.

Δὲν ξέρει τὶ νὰ πρωτοθαυμάσῃ κανεὶς μέσα σ' αὐτὴ τὴν ὡραία πολιτεία. Ὅλα ἐδῶ εἶναι γελαστὰ καὶ ὄμορφα. Τὰ πολυόροφα ἀρχοντικά της σπίτια ποὺ διατηροῦν τὴ μεσαιωνική τους μορφὴ συναγωνίζονται μὲ τὴν ἀγέραστη καὶ ρωμαλέα μορφή τους σὲ ὁμορφιὰ καὶ ἐπιβλητικότητα τὶς πολύχρωμες μοντέρνες πολυκατοικίες ποὺ ξεπετιοῦνται σωστοὶ οὐρανοξύστες καὶ ἀγγίζουν μὲ τὸ πελώριο ἀνάστημά τους τὸν καταγάλανο καὶ Ἑλληνικώτατο Ναπολιτάνικο οὐρανό.

Ἡ Νεάπολις καὶ στὸ βάθος ὁ Βεζούβιος.

Ἂν μέσα στὴ Νεάπολη τὰ παληὰ κτίρια ἐπισκιάζουν μὲ τὴν ἐπιβλητική μορφή τους τὶς λιγοστὲς ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἐμφανίσεις τῆς μοντέρνας ἀρχιτεκτονικῆς δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο ὅμως μὲ τὸν παραλιακὸ τομέα καὶ τὰ ἐξοχικὰ προάστια ὅπου τὰ μοντέρνα πολυόροφα κτίρια ἀποτελοῦν τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία ἀνάμεσα στὰ λιγοστὰ παλαιὰ μαυροκαπνισμένα κτίρια ποὺ δειλὰ προβάλλουν τὴ μορφή τους στριμωγμένα ἀνάμεσα σὲ ὁλόφωτες πολυκατοικίες.

Οἱ δρόμοι τῆς Νεάπολης ὁλοκάθαροι, στρωμένοι μὲ τετραγωνικὰ πετράδια καλλιτεχνικώτατα συναρμοσμένα σὲ τρόπο ποὺ σχηματίζουν πολύμορφα συνθέματα, ἀπαστράπτουν στὴν πρωϊνὴ ἀντηλιὰ σὰν πελώριοι καθρέφτες ποὺ δὲν μουντώνουν ἀπὸ τὸ ἀνεβοκατέβασμα χιλιάδων αὐτοκινήτων ποὺ τρεχαλᾶνε σὰ δαιμονισμένα ἀπάνω στὴ γυαλιστερὴ μορφή τους. Ἀνάμεσα στὶς φωτόλουστες ὁλοπράσινες πλατεῖες της ξεχωρίζει ἡ γραφικὴ Πλατεῖα τοῦ Δημαρχείου μὲ τὶς καταπράσινες δενδροστοι-

---

χωρισμοῦ των, προφανῶς διὰ λεπίδος ξυριστικῆς μηχανῆς, ἀπετέλουν ἕν ἐνιαῖον σῶμα διφύλλου χάρτου. Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀναφερομένων τεχνικῶν στοιχείων τοῦ ἐλέγχου ἐπισυνάπτομεν καὶ φωτοτεχνικὰς μεγεθύνσεις ἐξ ὧν ἀποδεικνύονται ἐναργέστατα τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τοῦ ἑνὸς καὶ εἰς ἐνιαίου (πρώην) αὐτῶν σώματος.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

χίες, τοὺς λουλουδοσπαρμένους κήπους, τὰ πελώρια συντριβάνια ποὺ ἰριδίζουν μέσα σὲ μιὰ ἀφάνταστης γραφικότητας πολυχρωμία καὶ μὲ ἐκεῖνα τὰ μουντὰ προύντζινα ἀγάλματα, ποὺ τὸ γιγαντιαῖο ἀνάστημά τους σημειώνει μὲ κτυπητὴ ἔκφραση τὴν ἀκαταδάμαστη δύναμη τῆς Ρωμαϊκῆς κοσμοκρατορίας.

Στὴ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Πλατείας παρατάσσονται μὲ σκυθρωπὴ μεγαλοπρέπεια τὸ πελώριο Καστέλλο Νουόβο μὲ τὴν ἐπιβλητικὴ μορφή του, τὰ μεγαλόπρεπα παλάτια τῶν Ναπολιτάνων Βασιλέων τοῦ περίφημο θέατρο Σὰν Κάρλο καὶ πιὸ ἐπάνω τὸ τεράστιο συγκρότημα τῆς Γκαλλερίας Οὐμβέρτου, ἡ Ναπολιτάνικη αὐτὴ Ἀλάμπρα τοὺς κρατεῖ ἀκόμη τὴν πρωτοπορεία μὲ τὸ γιγαντιαῖο ἀνάστημά της καὶ τὴν καλλιτεχνική της τελειότητα ἀνάμεσα στὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέγαρα τῆς Νεάπολης.

Ἕνα γύρω στὴ Πλατεῖα σὲ κάθε μπούκα τῶν δρόμων ξανοίγονται τὰ φωτεινὰ στόμια τῶν ὑπογείων διαβάσεων, ποὺ συντομεύουν τὸ δρόμο στοὺς βιαστικοὺς Ναπολιτάνους.

Πάνω ἀπὸ τὴ Πλατεῖα στὴ κορφὴ ἑνὸς καταπράσινου λόφου φαντάζει σὰ βασιλικὸ διάδημα τὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τοῦ Σὰν Μαρτίνο μέσα στὸ ὁποῖο στεγάζεται ἕνα ἀπὸ τὰ πλουσιώτερα μουσεῖα τῆς Ἰταλίας.

Ἀπὸ τὴ κορυφὴ αὐτοῦ τοῦ λόφου τὸ μάτι ἀγκαλιάζει ὁλόγυρα ὅλη τὴ πανέμορφη πολιτεία. Πρὸς τὴν Ἀνατολὴ ὁ ἀγέραστος Βεζούβιος, σβυστὸς τώρα ἀλλὰ πάντα ἀπειλητικὸς ὑψώνει τὸ πλατύστηθο ἀνάστημά του ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ καταπράσινα τοπία τῆς Πομπηΐας καὶ τοῦ Τέρρο ντὲλ Γκρέκο.

Στὶς καταπράσινες πλαγιές του, μὲ τὴ θεριεμένη ἀπὸ τὸ ἀνεκτίμητο λίπασμα τῆς λάβας βλάστηση σκαρφαλώνουν ἀψηφῶντας τὸν κίνδυνο ὁλόλευκες βαλλίτσες ποὺ ἀναδιασμένες μὲ τὸ ὠχρό τους χαμόγελο συνθέτουν φανταχτερὰ περιδέραια στὸν αὐχένα τοῦ κοιμισμένου λιονταριοῦ.

Στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα λίγο δεξιώτερα ξανοίγονται οἱ δαντελλωτὲς ἀκτὲς τοῦ Σορρέντο καὶ ἀκόμη πιὸ βαθειὰ μέσα στὴ θάλασσα ὑψώνουν τὸ τραχὺ ἀλλὰ μεγαλόπρεπο ἀνάστημά τους οἱ γραφικοὶ βράχοι τοῦ Κάπρι. Αὐτὸ τὸ μικρὸ νησὶ μὲ τὶς ἀπότομες καὶ ἀγριωπὲς πλαγιὲς ποὺ κατεβαίνουν βαθειὰ πρὸς τὴν θάλασσα σὰ νάναι κομμένες μὲ τὸ μαχαίρι καὶ μὲ τοὺς ἀλλόκοτους γυμνοὺς βράχους ποὺ σχηματίζουν παράξενα σχήματα ἀποτελεῖ μαζὶ μὲ τὸ Βεζούβιο τὴ πιὸ χρυσοφόρο τουριστικὴ πηγὴ τῆς Ἰταλίας.

Δεξιὰ ἀπὸ τὴ Νεάπολη ἐκεῖ κάτω πρὸς τὴ θάλασσα ἁπλώνεται νωχελικὰ ἡ γραφικὴ συνοικία τῆς Σάντα Λουτσίας καὶ πιὸ κάτω πρὸς τὴ Δύση φαντάζει σὰν μαγικὸς κῆπος τὸ Ποσίλυπο, ἕνα καταπράσινο ὕψωμα, κατάφυτο ἀπὸ μιὰ πυκνὴ τροπικὴ βλάστηση. Ἐπάνω στὸ γραφικὸ αὐτὸ ὕψωμα ἡ φύση ἔχει ξομπλιάσει μιὰ πανέμορφη ζωγραφιά, ὅμοια ποὺ δὲν βρίσκεται σὲ κανένα ἄλλο μέρος τῆς Ἰταλίας. Ἐκεῖ στὴν παραδεισένια αὐτὴ ὁμορφιὰ ποὺ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὀνόμαζαν Παυσίλυπο ὁ μεγάλος Λατῖνος ποιητὴς Βιργίλιος ἔγραψε τὰ «γεωργικὰ καὶ ἄλλα ποιήματα ποὺ ἦσαν ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν παραμυθένια αὐτὴ γῆ, ποὺ εἶχε τὴν τιμὴ τελευταῖα νὰ δεχθῇ στὰ σπλάχνα της καὶ τὸ σῶμα τοῦ μεγαλόπνευστου ποιητῆ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Νεάπολη. Μιὰ πόλη ὅμορφη καὶ γελαστή. Τὰ τοπία της εἶναι ἕνα ἁρμονικὸ συνταίριασμα ποὺ συνθέτει τὴν ἀριστουργηματικὴ μορφὴ τῆς πανώριας πολιτείας.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ποὺ τὴν ἔκτισαν ἐκεῖ στῆς Καμπανίας τὴν ὀνειροφάνταχτη γῆ ποὺ στὴν ἀρχαία ἐποχὴ ἀποτελοῦσε τμῆμα τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος εἶχαν μέσα στὴ ψυχή τους βαθειὰ χαραγμένο τὸ αἴσθημα τοῦ κάλλους καὶ τῆς ἁρμονικῆς τελειότητος.

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

.....

Μὰ δὲν ἦταν μονάχα αὐτὸς ὁ λόγος... Ἦταν καὶ κάποια ζήλεια ἀκόμα... Γιατὶ τὰ ἐγκαταλελειμμένα παιδιά, ἐζήλευαν τὰ ὀρφανά... Γιατὶ τὰ ὀρφανὰ εἶχαν ἕνα σπίτι... Εἶχαν μιὰ θέση μέσα στὸν κόσμο... Μποροῦσαν, ὅποτε ἤθελαν, νὰ πᾶνε σ' ἕνα Κοιμητήριο καὶ νὰ δοῦν τὸ οἰκόγενειακό τους ὄνομα γραμμένο πάνω σὲ μιὰ πέτρα!!! Δὲν ἦταν λάθος τῶν ὀρφανῶν ἂν οἱ γονεῖς τους εἶχαν ἐξαφανιστῆ! Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὰ κατηγορήσῃ... Ἴσα - ἴσα ποὺ ὅλοι τὰ λυποῦνται... Ἐνῷ δὲν νοιώθουν τὰ ἴδια αἰσθήματα οἱ ἄνθρωποι γιὰ γονεῖς ποὺ ἐγκαταλείπουν τὰ παιδιά τους, ποὺ δὲν ζητοῦν νὰ τὰ ξαναδοῦν, ποὺ δὲν νοιάζονται νὰ μάθουν σὲ ποιὸν μοιάζουν!..

...Ἔτσι τὰ ἐγκαταλελειμμένα παιδιὰ δὲν μιλοῦσαν ποτὲ σὲ κανένα ἢ καὶ μεταξύ τους γιὰ τοὺς γονεῖς τους... Γιατὶ τοὺς σκεπτόντουσταν μόνοι τους, μόνος του καθένας, μὲ τὴ βοήθεια τῆς φαντασίας τους...

Ναί! Καθένας ἔκτιζε χωριστὰ τὸ εὔθραστο παλάτι του.

—Ὁ πατέρας μου εἶναι γιατρός, συλλογιζόνταν τὸ ἕνα «μεγάλος μάλιστα γιατρός. Διαφορετικά, δὲν θὰ μοῦ ἄρεσε τόσο νὰ πηγαίνω στὸ Νοσοκομεῖο καὶ ν' ἀναπνέω τὸν αἰθέρα...».

—«Ἡ δική μου ἡ μητέρα» φανταζόταν ἕνα ἄλλο «εἶναι ἠθοποιὸς στὸ θέατρο... Γι' αὐτὸ κι' ὁ δάσκαλος μοῦ εἶπεν ὅτι ἔχω πάρει κι' ἐγὼ ἀπ' τὴ μάννα μου κάποιο ταλέντο...».

—«Ὁ πατέρας ὁ δικός μου», ξανάλεγε ἕνα τρίτο, ἐνῷ ἐκύτταζε στὸν καθρέπτη, κάθε πρωΐ, τὴ σπασμένη μύτη του «ὁ πατέρας μου εἶναι ἀσφαλῶς πυγμάχος... Ὁ πρωταθλητὴς τοῦ κόσμου...».

...Ἔτσι τὰ παιδιὰ ἔκλεβαν καὶ κατεβρόχθιζαν τὶς ἀθλητικὲς ἐφημερίδες καὶ τὶς θεατρικὲς στῆλες τῶν περιοδικῶν... Καὶ δός του καὶ ἔκοβαν φωτογραφίες... Καὶ μ' αὐτὲς γέμιζαν τὰ συρτάρια τῶν τραπεζιῶν τοῦ κοιτῶνος τους... Συγχρόνως ἔψαχναν στὶς ἀγγελίες τῶν ἐφημερίδων καὶ στοὺς τηλεφωνικοὺς καταλόγους γιὰ νὰ βροῦν καὶ ν' ἀντιγράψουν διευθύνσεις διαφόρων προσώπων ποὺ ἔτυχε νὰ εἶναι συνώνυμοι τους...

Ὅλους τοὺς Ρόμπερ τοῦ Παρισίου, ὁ Ἀλλὲν Ρομπέρ, τοὺς εἶχε ἀντιγράψει σ' ἕνα κατάλογο, ποὺ τὸν ἔφερνε πάντοτε μαζί του... Εἶχε μάλιστα ἀρχίσει νὰ τὸν μαθαίνῃ ἀπ' ἔξω...

—«Ρομπὲρ Α., χειροῦργος ὀδοντίατρος. 23, ὁδὸς Σαμπιονέ».

—«Ρομπέρ Α., μόδες. 113, λεωφόρος Πίκπου».

—«Ρομπὲρ Α., κομμωτὴς κυριῶν. 7, πλατεῖα Ντυμπενικούρ».

Μὰ ὄχι... Δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς μάθῃ ὅλους ἀπ' ἔξω, γιατὶ ἦταν πολλοί... Καί, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε εὐτυχῶς ποὺ ἦταν πολλοί... Γιατὶ ἂν ὁ κατάλογος περιεῖχεν ἕνα μονάχα Ρομπέρ, αὐτὸς θὰ ἦταν προφανῶς ὁ πατέρας του... Καὶ τότε,

δὲν θὰ εἶχε πιὰ τὸ δικαίωμα νὰ τὸν περιμένῃ περισσότερο στὸ Τερνεραί... Θὰ ἔπρεπε τότε νὰ φύγῃ, νὰ πάρῃ τὸ τραῖνο, ἔπειτα τὸ μετρό... Νὰ ρωτήσῃ σὲ ποιὸν ὄροφο μένει, νὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα... Ὅταν ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ σκεπτότανε αὐτὴ τὴν ἀναπόφευκτη στιγμή, ἡ καρδιά του κτυποῦσε τόσο δυνατά, ὥστε τὴν ἄκουγε ν' ἀντηχῇ σ' ὅλο του τὸ σῶμα.

—Καθὼς λοιπὸν τὰ παιδιὰ τῆς Δημοσίας βοηθείας ἔκαναν σιωπηλὰ τὸν περίπατό τους μέσα στὰ νεκρὰ δάση τοῦ Τερνεραί, ἔκτιζαν, κάθε Κυριακή, λιγάκι πιὸ ψηλὰ τὰ εὔθραστα οἰκοδομήματά τους... Ὕψωναν μιὰ κρυστάλλινη, παραμυθένια πολιτεία μέσα σ' αὐτὸν τὸν λευκὸ καὶ μαῦρο χειμώνα, ποὺ τὸν γέμιζε μόνον ἡ γυμνὴ κραυγὴ τοῦ κόρακα, ὅταν διέσχιζε τὴν παγωμένη ἐρημιά.

Κι' ὅμως τὰ παιδικὰ αὐτὰ παλατάκια τῆς φαντασίας τους ἦσαν τόσο ἀσταθῆ! Ἀρκοῦσε μιὰ μονάχα κλωτσιὰ γιὰ νὰ γκρεμιστοῦν... Ἀρκοῦσε μιὰ μονάχα κακόβουλη λέξη γιὰ νὰ διασκορπισθῇ στοὺς ἀνέμους ἡ φανταστικὴ αὐτὴ στρατιὰ τῶν γονέων, ποὺμοιαζαν μὲ καλὰ φαντάσματα... Κι' ἕνα τέτοιο ἔργο ἐπεχείρησε νὰ τὸ ἀναλάβῃ ὁ Πιὲρ Μερλερέν...

Ἐπειδὴ δηλαδὴ ὁ Μὰρκ τώρα τοῦ ἀντιστεκότανε καὶ δὲν ὑπήκουε, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ θαύμαζε τὸν Μάρκ, ὁ Κάϊδ μισοῦσε τὸ ἄγριο ἀγόρι...

Μιὰ Τρίτη βράδυ ὁ Κάϊδ, συνάντησε μιὰ ὁμάδα ἀπὸ παιδιὰ τῆς βοηθείας, καθισμένα σὲ κύκλο πάνω στὸ χορτάρι, πίσω ἀπ' τὴν Αἴθουσα τοῦ Σχολείου, τὰ ὁποῖα τραγουδοῦσαν σοβαρὰ τὸ τραγουδάκι: «Τὰ μάτια τῆς μητέρας μου...».

Ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ εἶχεν ἀκούσει αὐτὸ τὸ τραγουδάκι στὸ ραδιόφωνο τοῦ Κλεμανσώ, καὶ τὸ εἶχε μάθει στοὺς ἄλλους:

Τὰ μάτια τῆς μητέρας μου, τὰ μάτια τῆς μαννούλας μου.
Τὰ μάτια τῆς μητέρας μου, τὰ μάτια τῆς μαννούλας μου.
Ἡ καρδιὰ τῆς μητέρας μου, ἡ καρδιὰ τῆς μαννούλας μου.
Εἶναι γιὰ μένα, πιὸ πολὺ κι' ἀπ' τὴ ζωή μου...».

... Τὰ παιδιὰ ξανάλεγαν αὐτὴν τὴν μελῳδία δέκα φορές, εἴκοσι φορές, συνέχεια... Καὶ τραγουδοῦσαν μὲ φωνὴ ξεφτισμένη ἀπ' τὴ συγκίνηση, σιγὰ - σιγὰ σὰν νὰ ψιθύριζαν κάποιο ὡραῖο μυστικό, σὰν ἕνα μαγικὸ σύνθημα... «Τὰ μάτια τῆς μητέρας μου»... Κάθε φορὰ ποὺ ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ ἄκουγε αὐτὸ τὸ τραγούδι ἔννοιωθε δάκρυα στὰ μάτια...

—«Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ τὰ δῶ αὐτὰ τὰ μάτια τῆς μητέρας σου!» εἶπεν εἰρωνικὰ ὁ Πιὲρ Μερλερέν, ποὺ στεκόταν ὄρθιος, πελώριος, δίπλα στὸ δέντρο... Τὴν φράση αὐτὴ τὴν εἶχε πῆ στὸν Ἀλλὲν Ρομπέρ, διακόπτοντας τὸ νοσταλγικὸ τραγούδι...

Ὅλοι σηκώθηκαν τότες ἀγανακτισμένοι, κι' ὁ Ἀλὲν Ρομπὲρ προχώρησε πρὸς τὸν Κάϊδ μὲ σφιγμένες τὶς γροθιές του ποὺ μέλις ἐξεῖχαν ἀπ' τὰ μακρυὰ μανίκια του.

—«Ναί!» ξανᾶπεν ὁ μεγάλος, «θὰ μᾶς ἄρεσε πολὺ νὰ δοῦμε πῶς εἶναι τὰ μάτια τῆς μητέρας σου!!!...».

—«Γιατὶ τὸ λὲς αὐτό; Τὶ νομίζεις; Ἔχω κι' ἐγὼ μητέρα, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος!» ἀπάντησε πειραγμένος ὁ Ἀλλὲν Ρομπέρ...

—«...Μὴν περηφανεύεσαι γι' αὐτὸ» συνέχισεν εἰρωνικὰ καὶ χαιρέκακα ὁ Κάϊδ —«Ἂν αὐτὴ σ' ἄφισε σκοπίμως, αὐτὸ σημαίνει...».

—«Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν ἤξερε τὶ ἦταν ἡ ζωὴ στὴν Βοήθεια...Αὐτὸ εἶναι ὅλο...»

—«Μπᾶ!!! Τὶ λές;... Γιὰ σκέψου!!!...».

—«Τὶ νὰ σκεφτῶ; Ἐγὼ ἔχω δίκηο κι' ὄχι ἐσύ... Ἂν ἡ μάννα μου ὑποχρεώθηκε νὰ... μὲ ἀφίσῃ (Δὲν ἤθελε νὰ προφέρῃ τὴν λέξη: «ἐγκαταλείψῃ», γιὰ νὰ μὴν κατηγορήσῃ τὴ μητέρα τους. Ἂν λοιπὸν ὑποχρεώθηκε νὰ μ' ἀφίσῃ αὐτὸ συνέβη ἐξ αἰτίας τῆς χωριατιᾶς τῶν ἄλλων...».

—«Ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαντροπιᾶς τοῦ πατέρα σου, θέλει νὰ πῇς...».

—«Ἂν ἦταν ἐδῶ ὁ πατέρας μου θὰ σοῦ εἶχε κι' ὅλας σπάσει τὴ μούρη!!! Ἀλλά...».

—«Γιατί; Μήπως τάχα εἶναι ἀθλητὴς ὁ πατέρας σου; ἢ ἑκατομμυριοῦχος;... Φτωχέ μου φίλε, πόσο εἶσαι ἀφελής!!!... Δυστυχῶς ὁ πατέρας σου εἶναι ἕνας φτωχός, ἕνας κακομοίρης... Ἐὰν δὲν ἦταν ἔτσι, τότε ἴσως νὰ εἶχες ἀκούσει νὰ μιλᾶνε γι' αὐτόν... Ἀλλὰ εἶναι ἕνας φουκαράς, γεμᾶτος ψεῖρες, πάμφτωχος... Δὲν ἀποκλείεται νὰ τὸν ἔχῃς συναντήσει εἴκοσι φορὲς αὐτὸν τὸν πατέρα σου στὸ σπίτι τῶν βλάχων, ἀπ' ὅπου μᾶς ἦρθες...».

—«Ἂν σ' ἄκουγε, θὰ διασκεδάζαμε ὅλοι καλά, στὸ λέω» εἶπε τὸ πληγωμένο παιδὶ παραπονιάρικα, ἕτοιμο νὰ κλάψῃ...

—«Τότε, μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς, γιατὶ αὐτὸς ὁ τζέντλεμαν ὁ πατέρας σου ν' ἀφίσῃ τὴ μητέρα σου νὰ ξεπέσῃ;».

—«Ἀπὸ ποῦ βγάζεις τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ζοῦν μαζί;...».

—«Ἔ! τότε!, μπορεῖς νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς γιατὶ σ' ἄφισαν νὰ ξεπέσῃς ἐσύ; γιατὶ σ' ἔριξαν στὸν τενεκὲ τῶν σκουπιδιῶν, σὰν νὰ ἦσουν βρώμικο σκουπίδι;...».

Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς σκεπτότανε τὸ παιδὶ πάντα, ὅταν μονάχος συλλογιζότανε τὴν τύχη του... Τοὺς ἴδιους ἀκριβῶς συλλογισμοὺς ἔκανε... Μά, δὲν ἔπρεπε καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ταπείνωσή του... Γι' αὐτό, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ στὸν κακὸ μεγάλο μ' ἐτοῦτα τὰ λόγια, χωρὶς οἱ ἄλλοι νὰ μποροῦν ν' ἀναγνωρίσουν τὴ φωνή του, ποὺ ἦταν σπασμένη ἀπ' τὸν πόνο:

—«Αὐτὸ ἔγινε γιατὶ ἤμουν πολὺ μικροκαμωμένος, γιατὶ δὲν μποροῦσαν νὰ μὲ κρατήσουν... Ἀλλὰ καὶ τοὺς δικούς σου τοὺς γονεῖς δὲν τοὺς βλέπουμε συχνά...».

Ὁ μεγάλος ἐρρίγησε... Ἦταν ἀλήθεια... Δὲν εἶχε καμμιὰ ἐπίσκεψη ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ἦρθε... Ἔτσι ὅταν, ἐπὶ τέλους, βρῆκεν ὁ Ἀλλὲν Ρομπὲρ μιὰ πληγή, ἔπεσε ἐπάνω της μὲ λύσσα :

—«Δὲν τολμᾷς νὰ τοὺς δείξῃς τοὺς γονεῖς σου!!!... Φαντάζομαι πόσο πολὺ «ἐν τάξει» εἶναι... Αὐτοὶ λοιπὸν σ' ἔμαθαν νὰ κλέβῃς;...».

Οἱ ἄλλοι τῆς βοηθείας, ἀνακουφισμένοι ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀντεπίθεση τοῦ Ἀλλὲν Ρομπέρ, ἐπανέλαβαν σχεδὸν ἐν χορῷ:

—«Αὐτὸ εἶναι... Καὶ βέβαια αὐτὸ εἶναι... Σὲ ἔμαθαν νὰ κλέβῃς... βρωμοκλέφτη!!!... Δὲν ἔχουμε καμμιὰ δουλειὰ μὲ τοὺς κλέφτες ἐμεῖς οἱ ἄλλοι...».

—«Κι' ἐσᾶς ὅλους τοὺς ἄλλους μόνο καὶ μόνο γιὰ καθαρὸ ἀέρα σᾶς ἐτοποθέτησαν ἐδῶ;» ρώτησεν ὁ Κάϊδ, ποὺ ὑπεχώρησε ξαφνικὰ ἕνα βῆμα καὶ τοὺς ἐκύτταζεν ὅλους γύρω-γύρω... «Ἐσεῖς οἱ ἄλλοι, ἀσφαλῶς δὲν ἔχετε κάνει καμμιὰ πονηριὰ στὸ σπίτι τῶν φτωχῶν ἀνθρώπων, ποὺ σᾶς μεγαλώνουν ἐπὶ πληρωμῇ!!!» εἶπε πειρακτικὰ ὁ Κάϊδ, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἔνοιωσαν μιὰ συγκίνηση μέσα τους... Ἐπωφελήθηκε λοιπὸν ὁ Κάϊδ ἀπὸ τὴν στιγμιαία αὐτὴ ἀδυναμία τους καὶ συνέχισε πιὸ προκλητικά :

—«Ναί! Ἐπὶ πληρωμῇ!!! Ψέμματα; Μᾶς κοστίζετε πολὺ ἀκριβά... Κανεὶς δὲν σᾶς ἤθελε, ἂν δὲν πληρωνότανε!!!...

Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ «περιβόητοι» γονεῖς σας;... Ἄνθρωποι ποὺ δὲν ξέρει κανεὶς ἀπὸ ποῦ ἔρχονται, ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε κἂν ὄνομα... «Ἀλλὲν Ρομπὲρ» ὡραῖο ὄνομα. Ἀλλὰ γιὰ πές μου ἐσὺ Ρομπέρ, ποιὸ ἀπ' τὰ δυὸ αὐτὰ εἶναι τὸ οἰκογενειακό σου ὄνομα; Ξέρεις; Μπορεῖς νὰ μᾶς πῇς; Ποιό;...».

—«Αὐτὸ ἐδῶ!!!...» ἀπαντάει τὸ ἀγόρι καὶ τοῦ τραβάει μιὰ γερὴ γροθιὰ κατάμουτρα...

Ὁ Κάϊδ κλονίζεται... Δὲν τὸ περίμενε ποτὲ αὐτό... Δὲν περίμενε ποτὲ νὰ τοῦ ἐπιτεθῇ ὁ ἄλλος, δυὸ φορὲς πιὸ κοντὸς ἀπ' αὐτόν... Καὶ περισσότερο τὸν ἐξαγριώνει τὸ ὅτι μετὰ τὴν ἐπίθεσή του αὐτὴ τὸ μικρὸ παιδὶ δὲν τὸ βάζει στὰ πόδια, ἀλλὰ μένει ἐκεῖ, ἕτοιμο, μὲ τὰ μάτια λαμπερά, τὸ στόμα μισάνοιχτο, τὰ φρύδια μαζεμένα, περήφανο, καὶ ἀποφασισμένο νὰ ἐπωφεληθῇ ἀπ' τὸν αἰφνιδιασμὸ τοῦ μεγάλου... Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ τῆς βοηθείας ἀγριεύουν κι' αὐτὰ μὲ τὴ σειρά τους... *(Συνεχίζεται)*

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος προήχθησαν οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων ὡς ἀκολούθως :

1) Ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Κουτρούλης Γεώργιος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως κατ' ἀρχαιότητα καὶ

2) Ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Ταραβήρας Δημήτριος, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως κατ' ἐκλογήν.

—Ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του διὰ λόγους ὑγείας ὁ Ὑπαστυνόμος Α' κ. Μάρκου Σπυρίδων.

—Διεγράφη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Ἀναστασιάδης Μιχαήλ.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ ὑπαρχιφύλαξ Γραμμένος Θωμᾶς καὶ οἱ ἀστυφύλακες : Δανιὴλ Ἀργύριος καὶ Κόκκαλης Παναγιώτης.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἡ ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κυκλωμένη ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν θαυμασμὸ τῶν ἀκροατῶν της, προσφέρει πάντα στοὺς φίλους της διαλεχτὰ ραδιοφωνικὰ προγράμματα, λογοτεχνικά, μουσικὰ καὶ διδακτικά, ποὺ τέρπουν, συγκινοῦν καὶ καθοδηγοῦν τὸ κοινόν.

—Μὲ ἀργεντίνικα ταγκὸ ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε τὸ πρόγραμμα τῆς 18/3/1959, κατὰ τὸ ὁποῖο μεταδόθηκαν σκίτσα ἀπ' τὴ φύση καὶ τὴ νυκτερινὴ ζωή, καὶ καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ πάνω σὲ ἀστυνομικὰ ζητήματα. Ἔτσι, ἀναπτύχθηκεν ὁ τρόπος προλήψεως τῶν νυκτερινῶν κλοπῶν, ἡ Ἀστυνομικὴ Διάταξις «περὶ μέτρων κοινῆς ἡσυχίας», ἡ ἐκπολιτιστικὴ συμβολὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στὴ σύγχρονη κοινωνία, καὶ ὑπογραμμίστηκεν ἡ κοινωνικὴ ὑποχρέωσις τῶν πολιτῶν νὰ συνδράμουν τὰ ἔχοντα ἀνάγκην βοηθείας πρόσωπα. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ ἔλαβε μέρος ἡ Ἐλίζα Μαρέλλη, ἡ Μαντολινάτα Τσιλίφη, ὁ Τώνης Μαρούδας, δημοτικὰ συγκροτήματα, καὶ ἡ Ρένα Βλαχοπούλου σ' ἕνα πὸτ-πουρὶ ἐλαφρῶν Ἑλληνικῶν τραγουδιῶν.

—Πανηγυρικό, εὐχάριστο, ἐπιτυχημένο τὸ πρόγραμμα τῆς 25/3/59, ἦταν ἀφιερωμένο στὸν Εὐαγγελισμὸ τῆς Θεοτόκου, μὲ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ κατανηκτικὰ τροπάρια, καὶ στὴν Ἐθνικὴ Ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821, μὲ Θούρια καὶ συνθήματα πατριωτικοῦ περιεχομένου. Στὴν ἐκπομπὴ αὐτὴ μετεδόθη καὶ ἐμπνευσμένος χαιρετισμὸς πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τοῦ Ἐξοχωτάτου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ. Ἐπίσης μετεδόθη καί, ὁ εἰς ἄλλην στήλην τοῦ περιοδικοῦ δημοσιευόμενος χαιρετισμὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Διγενῆ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, προσωπικὴ ἐπιτυχία τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Νικολάου Ἀνχιμανδρίτου, ὁ ὁποῖος καὶ προσεφώνησε τὸν Στρατηγὸν Γρίβα. Τὸ πανηγυρικὸ πρόγραμμα ἔκλεισε μὲ δημοτικὰ τραγούδια.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

—Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται εἰς τὸν ἐξοχώτατον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργὸν κ. Εὐάγγελον Καλαντζῆν χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ.

Ἐπίσης εὔχονται Χρόνια Πολλὰ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ εἰς τοὺς ἑορτάζοντας συνεργάτας τοῦ περιοδικοῦ κ.κ. Τανάγραν Ἄγγελον, Κλεισιούνην Ἄγγελον καὶ Σαράντην Χανδρῆν, εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον, Εὐάγγελον Ἀναστασίου καθὼς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς κ.κ. ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικούς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλαντζῆ, πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25ης Μαρτίου 6839

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

25 Μαρτίου 1821—25 Μαρτίου 1959, ὑπὸ Δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Σ. Ἀλεξοπούλου 6839

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ πρόβλημα τοῦ πόνου, ὑπὸ Δρος τοῦ Δικαίου καὶ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Δ. Μαγκριώτη (συνέχεια) 6843

ΘΕΜΑΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Πῶς ἡ προπαγάνδα ἐπηρεάζει τὴν σκέψιν μας, ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Β' κ. Κ. Τουζένη (συνέχεια) 6846

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τυχηρὰ παίγνια στὴν Ἀμερική, ὑπὸ I. Gibsons, Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Φιλαδελφείας Ἀμερικῆς, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. Μόρου (συνέχεια καὶ τέλος) 6849

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

Δικαστικαὶ πλάναι—Ὑπόθεσις Σεγνὲκ στὴ Γαλλία καὶ Κάλμπι-Γκινατζὶ στὴν Ἰταλία, ὑπὸ Δοκίμων Ὑπαστυνόμων κ.κ. Δ. Σχοινῆ καὶ Α. Συφάντου 6855

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν ὅρων Ποινικὸς Νόμος, Ποινικὸς Κῶδιξ καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δημ. Κ. Ντζιώρα 6860

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἴχνη ἐργαλείων—Γενικαὶ παρατηρήσεις, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 6862

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ὁ νέος Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, κ. Ν. Μπουραντᾶς 6866

ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Κανελλοπούλου 6867

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Στὶς Θερμοπύλες, ὑπὸ κ. Γ. Γεωργακοπούλου 6869

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὰς διαφόρους χώρας, ὑπὸ ἀρχιφύλακος κ. Χρ. Πατσούρη 6870

ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

Μία κοινωνικὴ μάστιξ — 5.000.000 Ἀμερικανοὶ σκλάβοι τοῦ ἀλκοόλ, ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἀπογευματινὴ» τῆς 30—10—58 6871

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΔΟΚΙΜΟΥ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ὁρκωμοσίας, ὑπὸ δομ. ἀστυφύλακος κ. Ἀθ. Ἀντιόχου 6873

ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Χαιρετισμὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Κ.Α., Ἀντιστρατήγου κ. Γ. Γρίβα, πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων 6875

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ὕμνος στὴν ἄνοιξι, τῆς Ἑλένης Μανούσου 6876

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Ι. Ράϊκου (συνέχεια) 6877

Ἡ πανέμορφη Νεάπολη, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Π. Παπαρρηγοπούλου 6881

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil. Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 6883

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 6886

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ